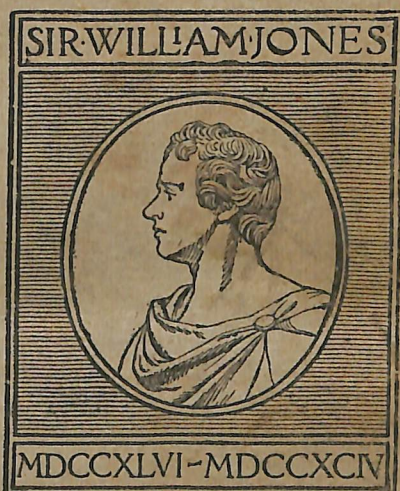

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1324.

SHĀH-ĀLAM NĀMA.

EDITED BY
THE LATE HARINATH DE, M.A.

CALCUTTA:
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET,
1912.

بسم الله الرحمن الرحيم

وب یسر و تمم بالخیر

Praise of God. حمد بیحد احدیرا رسد که میزان ادراک فردی حقیقت ذاتش

نمی سنجد - وستایش و نیایش بیقیاس صمدیرا سرود که در مقیاس قیاس
فهم دقیقه شناس اشخاص ماهیت صفاتش نمی گنجد - لم یلد و لم یولد -
خداوندی که خداوندان بخداوندیش میخوانند - و لم یکن له کفواً احد -
بی مثل و مانندی که همت بلندان بیمثل و مانند میدانند * * نظم *
خدائیکه دنیا و دین آفرید * زمین و زمان کرد صنعتش پدید
جهاندار دادار مالک رقاب * خداوند کلک و خدای کتاب
طراز فلک بست نقشی چنان * که ناید بفهم کسی در گمان
جهاندار بی یار و یاری او * جهان زنده از زنده داری او
زبانرا کند از سخن کامیاب * شود دل ازو مشعل آفتاب
روح روان را مایه تازگی ازو - و خرد خرده دانرا پیرایه بلند آوازگی ازو -
بیچارگانرا کمربندی از عطا کده کبرپایش - و بر جامه وار هفت آسمان
اتوی قلمی از باران رحمت موج دریایش - گلگون قبای آفتاب را رنگی
از شعله نیرنگش - چشمک زنی انجم شیوه از عشو گریه پایش - و خنده
دندان نمای کواکب برق نشان راهش - سبزه بیگانه - از گلشن اشنای
ازش فسانه - و آبشار از چین زلف قدرتش جوهر آئینه خانه - بلبل یکی
مستفانش - و گل در گلزار میکده هستی سرشار باده پرستانش - نهالانوا دام
نه بتلاش کفش بر دوش - و مزرع سبز سپهر از مکر مدتش زمرد پوش -

سرو آزاد بندۀ یکپای استاده درگاهش - و قمری طوق بندگی در گردن افتاده
 بلند بالائی بارگاهش - کجکلاهی غنچه چار ترکی ازو - و شوریدگی عندلیب
 حسن جاوید در ترانه سرائی او - شعله آوری ناله نی شرر پردازی آن
 نیکوست - و گرمجوشی می محبت آتش گلو سوز عشوه طرازی نظر بازی
 اوست - شورش دل دیوانه - و جوشش ناله مستانه - و زمزمه عشاقانه -
 رمزی از پرده قانون جان نوازیهایش - و کرشمه ناز معشوقانه غمزۀ از لعبت
 بازیهایش *

ای دوجہان والہ و شیدای تو * کون و مکان داغ تمنا ی تو
 فاتحہ مصحف ایمان توئی * جوہر آئینہ ایقان توئی
 حسن تو چون آئندہ پوداز شد * کشور حیرت نظر انداز شد
 نافہ چرخ از تو جرس دار شد * قافلہ نالہ سبکبار شد
 بکسر و بر و کشور و ہامون ز تو * ہفت سرا پردہ گردون ز تو
 تا شدی خیاط دل چاک چاک * کسوت جان دوختی از تار خاک
 نیش ز ہر پیش بود ذات تو * نفی شدہ نفی در اثبات تو
 هیچ وجود از تو نبودست پیش * چشم عدم از سر تو ریش ریش
 گون ز آئینہ چو افشاندہ است * از تو بقا نقش بقا خواندہ است
 شمع ازل بزم ظہور از تو یافت * چشم ابد سرمہ نور از تو یافت
 پا صفت آئندہ ذات شد * عکس تو معماری خرابات شد
 سجدہ چو از غیر تو مایوس شد * ہفت کرہ خوشہ ن بوس شد
 عقد گہر خوشہ تاک از تو بست * رنگ خاک از تو بست
 آتش و آبی بہم آمیختہ * لعل لہر ورقی ریختہ
 دشنہ الماس زبان از تو تیز * آب از حرف تو یاقوت ریز
 سرد کنی گرمی سیماب را * کی آئندہ آب را

خامه قدرت تو علم کرده * بر ورق خاک رقم کرده
 لطف تو رنگ سحر و شام ریخت * خون چمن در جگر جام ریخت
 وحدت تو خواست ز هستی گواه * سر زدن ازان اشهد ان لا اله
 در چمن ذکر تو ابر بهار * گشته سمن پوش چو زلف نگار
 دیده آئینه جام الست * هست ز صهبای تو حکیرت پرست
 شش جهت از نور تو روشن شده * گلشن گردون ز تو گلشن شده
 گلبن سودایتو چون گل کند * غنچه هم آهنگی بابل کند
 نفی وجود و عدم اثبات تست * آنکه نظیرش نبود ذات تست
 حسن تو از چهره چو برقع کشود * گرد عدم ریخت بسوی وجود
 چاره هوشیاری و مستی توئی * مستی هر هست که هستی توئی
 صرصر قهرت چو عیان میشود * ابر کرم شعله فشان میشود
 تکه ز مهر تو نفس زد سحر * میشود از صدق و صفا کامور
 آینه تست دل و جان ما * هست عیان نزد تو پنهان ما
 کلک تو صورت گر ایجاد شد * خانه معنی ز تو آباد شد
 مصور معنی نگار جادو آفرین صنایعش بمو قلم باریک بینی عقل خرده بین
 نمیتواند یافت صنایع اعجاز طراز سحر پود از خالق زمان و زمین بدایعش
 به تیشه اندیشه فرهاد پیشه شیرین آئین کسی سر مو نمیتواند کاست -
 زهی بخشایش جودش که زورق شکسته وجود فوح را بجودی نجات
 رسانیده - و خهی گنجایش لطف مسجودش که نقش خلافت آدم بر
 ناصیه خاتم جن و انس نشانیده - یکتائیش در چشم هر احوال روشن -
 و یگانگیش بر خویش و بیگانه مبرهن بهار گل در گردبان از مهرش -
 و خزان پاره پاره دامن از قهرش - مهربانیش مهر و مه را تابندگی داده
 پستان شیر آلود صبح بر لب خشک زنگی بچه مادران شب فهاد - از

تفصیلش شب دیجور سیاه بخت زلف امید و دل شکستگی نزنند
 اختری درست تر از مومیائی روز سفید تبارک الله اسمہ خالقى که عقول
 عشره و افلاک تسعه و مزاج ثمانیه و طبقات سبعه ارض آفرید - و شش جهت
 و حواس خمسہ و چار عنصر و موالید ثلاثہ بمعرض وجود از کتم عدم بهمرسانید -
 سبکانه جلّ شانه - رازقی که شیلان نعمتش بساکنان ربع مسکون و متمسکنان
 بحر و جیحون ارزانی - و جبال حجر از چشمه سار نعماء و الوان بیشمارش
 آینه دار حیرانی - امواج بکار کرمش آنچنان ذخار و موجه دارند - که ذرات
 موجودات ساحل وجود بکحل الجواهر بینائی هر (طه العین) رطب اللسان -
 و تنگظرفان حباب سیر در گرداب بی بصیرت پوچ فهمی سرگشته و دست
 و پا زنان *
 * نظم *

فکر ندارد بحریم تورا * عاجزی جان و تن است اشک و آه
 رنگین کلامی که بر بیاض عرفان تعریفش چمن چمن از گل نسرتین و نسترن
 بوی بمشام انس می رساند - و بهترین مقالی خوشگوار قرا از چشمه کوثر که
 ذائقه فهمان معنی را حلاوت مره توحید می چشاند - جان بخش بیانی که در
 جذب عذوبتش آبکیوان در مد نظر دیده و ران سراب نماید - و روح فزا
 تقریری که در پهلوی تحریرش آسمان سر فرو آید - حامد اوست که محامد
 مطلق و مقید را اصل و مغز است و دیگر همه پوست - ذوقش کیفیات را
 بی کم و کاست بر روی کار آورد - قلوب محبانرا از جذب محبت محبوبیش
 جانی تازه - و چشم مردم آگاه دل بر اظهار ربوبیتش حلقه دروازه - بر پرنیان
 پرده گوش حق نبوش صور اصوات کاینات نازک تر از برگ گل کشیده -
 و بر طبقه چشم عیب پوش گل رنگا رنگ اعضاء و الوان در گلستان ابداع ید
 قدرت او چیده - طرفه میذا گری های کارش - و بوالعجب (اکثرها) اسرارش -
 تحسین بر نقش طرازی آن معجز ناف که لایح و مشتهر از قاف تا قاف *

* نظم *

بی تو نظر حجله حیرانی است * آنکه در دست پشیمانی است
 هشت چمن برگ گل باغ تو * لاله خرونین جگران داغ تو
 بی تو خرد قافله سالار نه * جز تو نظر را خبر کار نه
 حکیمی که حکمت بالغه اش از حیطة و احاطه عقل متجاوز و مزید بود -
 و عادلی که عدیلش در قسطاس المستقیم اوهم فحول نگنجد - شمه از
 الوهیتش آنکه فانوس خیال اجرام از پرتو شمع نورش مسجود - و رشحه
 ربوبیتش کفیل نشو و نمای گل وجود - وحدت وجودش از واحد واحد ظاهر -
 و کثرت صفات معبودش در هر کثرت مستتر و باهر - وراء الوری همه اوست
 می نامند و میدانند او را و نمیدانند *

* نظم *
 خرد را نیست ره در پرده راز * که انجامش چه باشد چیست آغاز
 جامع اضداد و صانع کارخانه ایجاد سیاره در طریق سلوکش در شاطری - و از
 مهربانیش شب و روز سالیانه و ماهیانه دار چاکری - خاک از ستایش
 (عیب) افتادگی پوشیده - و هوا از هوا خواهیش سر به اوج افلاک رسیده -
 بر عارض گلزار نار از گرم بازاری کرمش رنگ لاله غازه - و چهره آب از
 آبیاری رحمتش تر و تازه - آفتاب را از مرحمتش مرخ رو - و بحر عمان
 را از گهر قمر مکرمتش آبرو - در خلعت خانه عنایتش کمر بند موج
 و کلاه حجاب برای هر قطره مهیا - و خلاع آبی رنگ دریائی بر جامه
 قامتش زیبا *

* نظم *
 علم تو دریا و خرد موج او * عشق تو شاه و دوجهان فوج او
 مومن و کافر از خشک و تر مقر خداوندیش هستند - در کعبه و دیر همه او را
 می پرستند - منعم و سائل - بر انعام او همه قایل - لب شیرین دهقان خفده
 بر شور نمکدانش - و من و سلوی یکی از نعماء مائده خوانش - دیده بادام

مشبک جگر از قدرت سوزن نظرش - و پشت چشم نازکتر کرده سوی در
 رهش - کوه کمر برای خدمتش تنگ بسته - و چشمک شر در دل سنگ
 ازو چسته - طبع کون و فساد از اصلاحش صالح - و هر همه مصلحتها را او
 مصالح - مهر او ذره را ماه گرداند - و مقدور کیست که باین زبان هرزه
 درای جرس صفات بجنبداند - عقل شریف انبیا و ملکوت مقدور و گنجایش
 ندارد - که از مقام ادب گام فراتر گذارد - و فروغ تجلی پر جبرئیل میسوزد -
 شادروان کمالتش آنقدر ارفع و اعلی است که بغیر نقصان خود تقصیری
 نمی دوزد - و میدان جلالش همچنان وسیع الغضا است که بپای سر بیسرو پا
 وسع سعی نمیتوان پیمود - و باین اسان قاصر البیان نمیتواند ستود - عجز
 عبودیت در هر حال گواه - و بدامن کبریایش دست رس بشر کوتاه - مگر
 جذبۀ شوق لطف رسایش که مقصد اقصای شهود متمدن لا تخصصی و علت
 غائی کل موجود است ادای مراسم ثنای خود بتقدیمرساند او داند
 و کار او داند *

مناجات

خدایا همین بس بود بندگی * که خواهم ز تو عذر شرمندگی
 ز بس گشت عقلت مرا رهنمون * گذر کردم از شصت منزل کفون
 ز خاطر غم این و آنم نرفت * شدم پیرو طبع جوانم نرفت
 نشد کام شیرینم از شورگی * مویزم فلک کرد در غورگی
 به بنت العنب عقد جان بسته ام * خط تقوی از لوح دل شسته ام
 ز آئینم اسلام را خلق تنگ * بود دین من ننگ اهل فرنگ
 نشد رخنه در کفر پنهان من * بود چاک دامان ایمان من
 بعفو تو از بسکه دارم امید * شبم را چو صبح از کرم کن سفید
 سر انجام کار من زار کن * تقویق غیبم سزاوار کن

نعت حضرت سید المرسلین

Praise of the Prophet. درود متکثر از احاطه افهام و محوطه اقلام بیرون - و صلوة و سلام از تعداد

تمشیت جزو و کل افزون - بر ملک ملایکه و رسل راه پیمودن حقیقت
و معرفت باد - که در تنق حجاب بشریت نقش پرداز چهره کشای قدرت
نمای انبی آنا الله رب العالمین او گردید - و بنور نحن اقرب الیه من حبل
الورید پرده کشای بصیرت ما زانغ البصر و ما طغی کون و مکان ازو فهمیده -
بر رخ آئینه الوهیت زنگ زدای کفران نعمت انکه غبار نعلینش سرمه
توتیای دیده عرش گردیده - و معنی انا معکم افلا تبصرون در سواد سوادای
دل آفاق و انفس انجلا پذیرفته اوست - طلیعه شقه نعوتش از آیه و النجم
اذا هوی روشنی یافته - و سراپرده هفت گردون از حبل المتین و ما ينطق
عن الهوی ان هو الا وحی یوحی محکم و آراسته - حبدا شهنشاهی که
چاربالش غفا و فقر متکای حقیقت هستی قدیمش - و تعالی الله خوان سالاری
که آدم از وظیفه خواران شیلان لطف عمیمش - استقامت آوازه آفاق دینش
رنگین پرده گوش مستمعان - و صلی اقامت ملت پاک آئینش تا قیام
قیامت سرفراز فرمای سران و سروران - اوصاف صفات فایض البرکاتش از
ما ارسلناک الا رحمة للعالمین ساطع - و آب زلال دلایل معجز براهینش
برای اطفای شعله افروزی خصمان سیف قاطع *
* نظم *

چراغ رسالت که در بدو کار * ازو یافت پروانگی نور و نار
زیک قطره نور خدا آفرید * زلال نبی و ولی شد پدید
افانیت حضرت ذوالجلال * بتحقیق پیوست زین هر دو حال
محمّد که حق شاهد حال اوست * مقارن به نیات اعمال اوست
زهی قبله انبیا ایام * که دارند رو سوی او خاص و عام

صفات الهی بود ذات او * کلام مجید است آیات او
 چو لولاک در شانش آمد فرود * عیان شد که او شاه کونین بود
 ز پس بود سبابة او سبب * ز شق القمر گشت معجز طلب
 ازو آنچنان شمع دین یافت نور * که شد ظلمت کفر از خلق دور
 چنان رحمت حق ازو عام شد * که کار دو عالم سرانجام شد
 برای محمد علیه الصلوات * کفد حق بخلق اینهمه التفات
 زهر مو اگر صد زبان آورم * کجا شکر او در بیان آورم
 محمد بود خاتم انبیا * برو ختم گردید دین خدا
 در اجماع امت نخستین قیاس * ابوبکر از وحی کرد اقتباس
 میسر از عمر کان شجاعت شعار * زنده است بر قلب هشت و چهار
 ازان زهر کو ریخت در کام کین * هنوز است تریاق فاروق دین
 همین بس محاسن ز عثمان بود * که از خون او سرخ قران بود
 چوان هر سه اوصاف یکجا کنی * علی ولی را تو پیدا کنی
 بهمتائی خویش در خاص و عام * علی العظیمش خدا کرد نام
 رفیع جذابی که سلم درجات علمش بلند تر از هلال مصرع برجسته
 و انشق القمر است - و رسالت مآبی که سبکان الذی اسری بعدده لیل
 در شبستان ظلمت کده بین المشرقین و المغربین در شان او از خورشید
 روشن تر - بلند مقامی که لقد جاءکم رسول من انفسکم شاهد حال
 عز و جلالش - و ما کان محمد ابا احد من رجالکم گواه ناطق عظیم المثلش -
 امی لقبی (هر کس که از باب علم لدنی اش واقف حقیقت کل ذی
 علم علیم نگشته) کور سواد ابد و از لست - و بی دست آویز ید الله فوق
 ایدیه کشایش کار بسته دنیا و آخرت عقد ما لاینحل - از هواداری
 فیضش هر جا دهقان چرخ پر بصل گشته نرگس میروید - و اخگر از

آبیاری لطفش بلعل و یاقوت همسوی میجوید - نافع آسمان کبود از حدوث
 او جرس دار - و در محمل زمین و زمان لیلی قدمش قافله سالار - گوهر
 خورشید را آب و تاب از رخسارش - و آئینه مهتاب را سیماب از عذارش -
 فاتحه مصحف عرفان - جوهر آئینه ایمان - سجده گاه کون و مکان - شمس
 پیشطاق حق اندیشگان - مطلع لامع دیوان صفا پیشگان - راهبر راه روان
 هر شام و سحر - سرمایه دوکان تاثیر و اثر - جانداروی بیماریهای حرمان -
 از جوی نخل وجودش ازل آب خورده - و از رطب لب او ابد
 کامیاب شده - خسرو شکر لب شیرین گفتار - غنچه خاموش سراپا دهن
 رطب بار - سدره بهشت عطا و نوال - طوبی کرم حضرت ذو الجلال - کعبه
 قله نامی اسرار بیدمار - محرم حریم عزت و اعتبار - مرهم کافور زخمهای
 بیدلی - ماه شب چهارده حکمت ازلی - محکمه نشین مسند قضا و قدر -
 قاضی قضایای نفع و ضرر - مرکز پرکار ادیان و ملل - نقطه مرکز دایره ابد
 و ازل - ابر صفا و عطا - بحر کرم حلم و حیا - گوهر گنج بقا - نگین خاتم
 سلیمان - فریادرس هر مور ناتوان - عالی هم - والاشیم - مقصود کن فکان -
 زندگی مرده دلان - شافع عامیان - آئینه جلا پرور معراج - سپهر عروج مروج
 احکام خراج - (و سوره نوردن آخرین - آیه رحمت پروری) سید المرسلین -
 خاتم النبیین - شفیع الامم - مظهر اتم - سکه زن ممالک ضیق و وسیع - سراپا
 خیر عالم مطیع - سحاب گهر بار ابر نیسان پناه - چشمک زن خورشید و ماه -
 خاک درگاهش کحل الجواهر بینائی مراد - امر و نهیش سرمایه جهد
 و جهاد - کوی او بیت الحکام زوآران - کل و لای پایش بهتر از آب حیوان -
 پیر فلک از دوران رسالتش بخت جوان - شهنشاه مالک رقاب دوجهان - قطب
 آسمان نبوت در زمین و زمان - دم صبح از مهرش دم بدم همدم - و از احسانش آدم
 آدم - خلوتش جلوه گاه جان جبرئیل - و انجمنش برای خلان روحانی خاندان

چشم خلیل - آئینه ظهور نور افروز - چراغ چشم شب و روز - میم
دهانش دیده هوش - و از یکعنایت چشم لطفش چمن جان یک قلم
نوگس فروش - سایه اش پر و بال همای مراد - بادشاه دین پناه کشور
عدل و داد - دربان درگاه اسمانجاهش کلیم - و روح القدس یکی از (حاشیه
کشان) قدیم - عزت خواب یوسف از غلامی او - و اسمعیل یکی از قربانیان
قربانی او - مقصد اقصا - صاحب یثرب و بطحا - تصدیق بسته ایمان از عجم
تا عرب - تصور آداب علم و ادب - صفحه ایجاد قلمرو کافه عباد از (حکمش
درنگ و دوچار حد) و هشت صف را ازو شرف - سایه خورشید من عرف
لا یعرف - ناخن قیغ او بدشمنان دلاخراش - کفر ظلمت رهنیش دور
باش - کشت زار امید سر سبز از سحاب کرم او - هبوب نسیم رحمتش
باعث نشو و نمای عالم سنبله از خرمن جود او خوشه دارد دل دهقان
فلک ازو قوشه اسرار * نظم *

ای خجل از پرتو تو آفتاب * کاه بر انداز ز عارض نقاب
روشنی مشعل امید شو * قبله مه کعبه خورشید شو
خون شفق باشکر آمیختند * رنگ دهان و لب تو ریختند
لب مکشا بر رخ اسرار غیب * تا رود از آنه ها زنگ ریب
نخل تو از جوی ازل خورده آب * از رطب تست ابد کامیاب
آنه جلوه آزادگان * ما حضر خوان فرستادگان
کعبه مقصود وجود و عدم * مسجد محراب حدوث و قدم
جامع مجموعه کل صفات * جوهر آئینه اثبات ذات
روشنی دیده صدق و یقین * آنه دست جهان آفرین
آمی آگاه زهر گفتگو * روشنی شمع شب آرزو
خاتم انگشت نگاه پری * مهر سلیمان نظر پروری

افسر لولاک بر اورنگ خاک * فوج کش عرصه دل‌های پاک
 ختم رسل خاتم احسان بمشت * روی جهان مهر نبوت به پشت
 شافع پر معصیت احسان تو * زندگی مرده دلان جان تو
 عفو تو روزی که جهان ساز شد * عقده زنار گزه باز شد
 منتخب نسخه ام کتاب آفرینش - شاه بیت دیوان دانش و بینش -
 از وجود شریفش کرم مکرم - واسطه صنعت و فطرت خلقت آدم - درین
 سه پنجی سرای آب و گل حرص و هوا را بعنصرش نه راهی - و آرزوی
 دوجهان را سوای حریمش نه پناهی - سجده گاه ملایک آستانش - شهر
 روح الامین جاروب میدانش - کاشف اسرار خفی و جلی - واقف سر مکتوم
 ام یزلی - رکن اسلام کعبه مقصود - قبله احرام ایاز طبعان عاقبت محمود -
 مرآت صدق و صفرا صیقل ازان - و صورت جام جهان بین معنی دل و روان *

* نظم *

زمین و آسمان کوش و زبانست * ز سمع و نطق حیرت ترجمانست
 بوصفش آنچه خالق کرد مذکور * ندارد نعت او مخلوق مقدر
 تحفه درود نامعدود - بر آل و اصحاب او الی یوم الموعود - بر زبان
 قاصر البیان جاریست - که پیشوایان ملت و آئین و مقتدایان دین اند -
 بمضمون آلی و اصحابی کالتحجوم بایهم اقتدیتم اهتدیتم هادی صراط
 مستقیم وارشد طریق قویم ایمانند و در بحار ولایت و لا رطب ولا یابس
 الا فی کتب مبین ناخدای سفینه شکستهای دریای خذلان - بمقتضای
 اهل بیتی کسفینه نوح من ركب علیها نجی باعث نجات و فلاح
 و مرجع حوایج اولی الالباب (ایفانند) اللهم صل علی النبی الامی و آله
 و ازواجه و ذریاته *

اما بعد حمد و ثنا و نعت حضرت رسالت پناه محامد جناب کیوان
مآب حضرت شهنشاه عرش بارگاه حضرت ظل الله مقدم - و بر اقالیم
قلوب خیر خواهان آمد ابد مدت و (جیره) خواران نعمت مانند خط استوا
ملتزم - خصوصاً بر سویدای دل این اقل العباد مستر شد ارشاد هدایت
بنیاد آفتاب نهاد چون دعای صبحگاهی الزام - انگشت خامه رنگین
شمامه فندق بند از حیا خطاب پا بوس مدح شاه شده از فرط دست رس
رعنائی بر خود می نازد - و پیشانی عروس الفاظ زیبائی از غازه توصیفش
می یابد - و سیمای صفحه شاهد معانی از کلم گوهر سلک رسمه ابروی
معشوقان طراز شده - سرمه آهو غزالان ختن بچشم روشنائی و قام مردمی
رقم میکشد - پایه سخن نورس گلشن فکر پای بر فوق فرقدان می نهید -
و ارایک گفتگوی شیرین بیانی خنده به هفت اورنگ فلک و نه کرسی
آسمان میزند

* مدح ولی نعمت دنیا و دین * ریخت بکام سخنم انگبین
* شاه فلک قدر کواکب سپاه * کز علمش مهیج بود مهر و ماه
* در چمن دولت او صبح و شام * گلبن اقبال کفد گل مدام
* قطب کرم رکن سپهر امان * خسرو اقطاب زمین و زمان
* آدم یوسف رخ عیسی نفیس * عادل کل یاد شه جز و رس
* ناصر دین قوت بازوی داد * تاج سر بخت و نطق مراد
* مرکز دور فلک دیر پای * کوب رخشان سیاهی زدای
* شمع شبستان جمال و جلال * مردم چشم کرم لا یزال
* کعبه مقصود همه مقبلان * میر بزرگ همه کوچک دلان
* کیسه کافها شده خالی ازو * مرتبه همه ت عالی ازو
* تاج سرش باج گرفته ز مهر * تخت زرش برده کرو از سپهر

هست در ایوانچه باغ ارم * جبهه او لوح طلسم کرم
 گوهر تحقیق بسر کوشیش * دولت توفیق هم آغوشیش
 وسعت مشرب بود افزون ز حد * تنگ نگردد دانش از نیک و بد
 بسکه کشود است فوالش گره * دور شد از دهر مگیر و مده
 سلطنت از سطوت او یافت کام * برد فلک طبل جلالش بیدام
 دشمنه قهرش چو دل پر شکاف * واهمه از کاله کند کوه قاف
 نهت خلق آتش کل بر فروخت * هرچه بجز حسن ادب بود سوخت
 معدلتش کار نکو ساخته * رسم بد از خلق بر انداخته
 ریزش نیسان چو کند اختیار * بحر شود از کف او شرمسار
 دولت جاود گل باغ او * خاکدش جوش بهار آبرو
 نام بانگشتر او داد و هشت * نقش نگینش بدو عالم نشست
 سکه او داد رواج درم * تیغ و قلم یافته طبل و علم
 رایت او پیشرو فوج طیب * مرده رسانند فتح قریب
 منظم دور ایامش مرام * نظم و نسق یافت ز عهدش نظام
 ابرش اقبال و اظفر راهوار * قطره زنان در پی او اقتدار
 برده درین عرصه امید و بیم * کوی زر مهر بچوگان سیم
 شاه انجم سپاه باذل - سلطان حق آگاه درویش دل - چراغ دودمان
 صاحبقرانی (یافت) نژاد گورگانی خاقان ابن الخاقان سلطان
 ابن السلطان همایون سایه نیر اکبر خورشید پایه شاه جهانگیر
 کشورستان آفتاب نسب شاهجهان سکندر پاسبان اورنگزیب عزیز
 لقب دارا دربان بحر کف دریا دل عالی گوهر عادل معظم الدین
 و الملة حامی الشرع و السنه عالمگیر روشن ضمیر جوان بخت در تدبیر
 اولوالعزم معظم بن معظم شاه عالم خلد الله جلاله و ادام الله افضاله *

* نظم *

شه عالم آن شاه عالی جناب * کزو زهره شیر نر گشت آب
 فرمانروای ممالک آگاهی - سایه چتر اطاعت ظل الهی - صاحب تاج
 و طومار - مالک رقاب اولوالبصار - باج گیر باج گیران - از توران و ایران -
 آسمان کویس ستاره حشم - ملایک خدم مالک هفت اقلیم در سراپرده
 اقبال نقش شیر - و در بر انداختن دشمنان دین دلیر - مهربانیش برای
 دست ریشه دار ضعیفان عصای کلیم - و خشمش برای اعدا شعبان عظیم -
 لطفش بنده ساز آزادگان - و دستگیر مظلومان بی سر و پا و ملهوفان از پای
 افتادگان - جام جهان بین نیکنامی - اضطراب اوج کیوان مقامی - مهر منیر
 بیضا تنویر - آفتاب نظیر - قمر خدمتگار - عطار قلمدان بردار فریادرس فرقه
 ارباب احقاق و استحقاق - قانون ممالک آداب محاسن و مکارم اخلاق -
 دوست نواز دشمن گداز راست پسند کج بر انداز - سلاله استحکام سلطنت -
 وساده نشین قوانین ملک و ملت - مسند آرای دین و دولت - سر نوشت
 خوان لوح ناصیه منافق و موافق چاشنی گیر دل و زبان موافق - جوهر
 آئینه جوانمردی - روشنگر کدورت هرزه گردی - بسم الله اخلاص آگاهی -
 فاتحه کتاب خلقت خیر خواهی - مشتری چار سوی جاه و جلال - سرمایه
 بیع و سلم جریده عز و اقبال - کیوان نیره دور اندیش ستیزه هیبت الهی -
 بر قلوب عباد هدایت نامشاهی - باموافق و منافق مروت و مواسا با دوست
 و دشمن نیک بیش آمی - از چشمش حشمت متعشم و از اکراهش
 کرامت مکرم - تا گمان امکان نسیم و زر در کان و معدن هست از بحر ذخار
 کفش کهر بل دریایست - ابر احسان گوهر فشانش چون میغ دریغ ندارد -
 و بهر کلزمین و شوره زار میبارد - و سایه پر چمش ظفر نامه و آتش خشمش
 در دار و گیر گرمی هنگامه - سرمایه ملک سلیمانی بمورچه ناتوانی میبخشد -

و طلاء ابریز و سیم دست گداز ابر احسانش میجو شد - که بی کوشش
 بهر گدا رسد - در خانه چشم مردم از پروانگی شبستان دولتش نور -
 و بر خوان نعمت خاص و عام از چاشنی نمکدان جاه و مکنت او شور -
 مستغنی اوصاف حاجت روی خلق الله - موید فتح و نصرت من الله -
 علم و طوغ و طبل انعام - مدبر مملکت رحمت حق بر خواص و عوام - عقل
 کل نفس مطمئنه - خوش ظاهر و باطن نمک مظنه - مهندس علم و عمل -
 محاسب مخارج و مداخل - در عقد انامل خواب کوکبه یوسف - در بیداری
 بمشاهده از اعراض نفسانی پاک شب و روز مشغول بمجاهده آئینه قدرت
 نمای صورت اطاعت الهی بر روی زمین آسمان آگاهی در جنوب و شمال
 هبوب نکبت نسیم خلقتش وزیده - و بعموانات چار حد در رسیده - شرق و
 غرب نقش انقیاد فرمانش بر لوح طلسم دل کشیده - راعی رعیت حامی
 حشمت و عزت صاف طینت پاک طویت دولت فریدون در زاویه اضلاع
 گاو تکیه اش موجود حشمت جمشید در مربع و مستطیل مسندش محدود -
 مکنت کسری و کی در قایمه عدالتش عمود مستحکم - مولای ملوک
 العرب و العجم کشف السلاطین قدوة الخواقین ایده الله (او) بنصرة الدین
 زبدۀ سروران سلک و سلوک ولی نعمت ممالک و مملوک چون فلک
 اطلس بی ستاره بر سرکار - از ممکنات بلندتر منزلت و مقدار - مهر سپهر اوج
 خوبی - بدر مغیر افلاک دل مرغوبی و محبوبی - خط شعاعی آفتاب عظمت
 و وقار - چلۀ قوس قزح گردون عزت و اعتبار - زیب ده اکیل و اورنگ سر
 دفتر کشف اللغت دانش و فرهنگ - مصباح لیل و نهار - ستاره نور افروز
 در شب تار - سبع المثانی قران شاهی - آیه رحمت الهی تفسیر بیضا ضیای
 کشور کشائی - کشاف معنی حق شناسی - معالم التنزیل نیک اساسی -
 مهبط نزول طوق و قاج - مشکوة باصره باج و خراج - مجاهد فی سبیل الله

سلیمان دستگاه آصف وزیر آفتاب نظیر بی نظیر تفاخر و مباحثات نفوس
 و عقول - سروران جویبار گلشن فحول - حاشیة شمس بازغہ فیکوئی - زلف
 مطول لیلی مختصر گوئی - بدیع فہم معانی - کنایہ استعارہ نکتہ دانی
 نام مفلس در زمانش فلوس دار - و مہی ماہ از کماہی ماہیت اقبالش
 بقلزم آسمان بہ (شہب و بفارک) گرفتار - خلیفہ استاد ازل و ابد در بیفش -
 و ظل سبحانی در گرمی آفتاب آفرینش - در استحکام ارکان دین و دولت
 عدالت عمر بکار بردہ - و حبائ ذوالنورین بر در چشم انصاف بردرش پردہ -
 تصدیق صدیق بر دل صدق منزلش نسبت متلازم - و کیفیت ہیولای مردم
 از تصور او مقوم - و قوام مردیرا صورت جسمی - جنس عالی جوہر نوع
 آدمی - خاصہ لازم فضل انسانی - عالی مرتبہ عرض عام مقارن اسافل
 و ادانی - موضوع برای حفاظت و پاسداری عباد - و محمول ازو بار دانش
 و داد - برای قبلس استثنائی مروت و مردمی - نتیجہ شکل اول خرمی -
 شرطیہ معرفت گری تہذیب اخلاق - واسطہ عروق صداقت و وفاق -
 صاحبقران دانش قرین - ممالک ستان مہر آفرین - حارس تخت و دیہم -
 مالک و وارث ہفت اقلیم - معنی صورت امید و بیم - سیاہی و سفیدی
 این نگین فیروزہ فام - (از) نقش سک نامش کلید فتح و نصرت - صمصام ظفر
 انتقامش سبوس کہکشان و جواجرام بر آخور ابلق تند خرامش و یکران
 فلک رام در جولانگاہ میدان سماحت نشانش در سر بیشہ چرخ شیر شرزہ -
 و از نہیب قہرمان قہرش در (استقساط) اعدا البرز مثال تپ لرزہ - بپای
 شبخون تیغش ہفت گردون افتادہ - و در نخچیر شیر گیرش عدو در کمند
 و در بند کردن فہادہ - آب از آب شمشیرش زہر شیر نر - و جوہر تیغش
 شہر اوج باز ظفر پر - عقل اول در دبستان تعلیمش سبق خوان - و از یک
 اشارہ ہلال ابرویش شرح حکمت العین عیان - قدر مروارید پیش علو

همتش کم از یک قطره آبست - و یاقوت رمانی از آفتاب لعل لب
 در بارش سیراب - سخاوت گنجینه جوهر شجاعت آئینه فتوت (فتوی) مروت
 فرمای داد گرداور - آسمان چاکر - فلک فر - جن و انس خدم - والی ملک
 کسری و جم - سپهر حشم - مالک رقاب - مستشهر به تخلص آفتاب - طبع
 موزونش که سروروان گلستان معانیست - اکثر باین خوشه چین ثمره سخندان
 از معانی گلدسته تازه از بوستان نازک خیالی میفریسد - و این احقر (گلدان)
 سامعه را سراپا گوش طره دستار هوش میکند - درین اوان میمنت اقترا -
 و ازمان بهجت توامان - در هنگامیکه آتش و آب بهم از آب و رنگ رنگ
 آمیزی بهار بود - و ناخن کل عقد ما لا ینکل زلف سنبل دل میکشود -
 و حلقه دیده جان (کامدام) آتشین ناله و قمری با زلفش محو (سر و آه) شر
 بدخاله و کاسه آئینه زانو فکر خود بینی و نکته چینی مودار و گل چین
 پیشانی نورانی بچمن خیال همیشه بهار - شوق حدی خوان و دل ساربان
 ناله لیلی مار سخن صد جرس داغ بدل درین منزل کهن بسته - و در قافله
 کنعان طبع شکسته هزاران یوسف گل پیرهن معانی سرگشته - غایبه سلمی
 جبهه زرین دوات صندل قشقه مه جبینان و عطر آمیزی و سرمه بینی
 سیاهی باعث تر دماغی و روشنائی دیده موقلم باریک بینان مایده
 وحی الهی از بیان بخوان قریحه ناتوان ریخت - از مرثه حور قلم کردم - و از
 کوشمه تجلی طور همدم شدم - لیلی نه محکم رنگ رنگ - در بغل آئینه ام
 بود تنگ *

شب همه شب مطرحه انگیختم * آب گهر در صدفی ریختم
 خامه من بسکه شکر ریخته * (مصر) بتار نظر آویخته
 غمزه معشوق رقم میکنم * از مرثه حور قلم میکنم
 پیر جوان بختم و کلکم عصا است * موسی و قلم ازدها است

آتش گل بود مرا در ایام * شعله حل کرده فشاندم بباغ
 حلقه زده بر در شوقم چمن * ریخته ام رنگ بهار سخن
 ارشاد سراپا انقیاد خورشید نهاد شرف نفاذ و تشریف اعزاز یافت -
 و فرمان مطلع آفتاب مطاع در الکة ممالک فسحت آباد کلزمین هندوستان
 جفت نشان آوازه کوس لمن الملکی انداخت - که هر سخنگوی شیرین
 اندیشه فرهاد پیشه کمر تیشه قلم برای کوه کنی سخن معارف خسروی بغداد -
 و نقشی بدیع و مثالی منیع از تیغ خارا شکاف خامه تراشد - که هر فقره
 رنگینش بباغ تازگی معانی چهره گل خراشد محضر دعوی بهر دوست
 و دشمن درست کرده - و در حلقه دبستان چرخ کهن نو محاوره بکار برده
 موبد آتشکده تطلع علی الافئدة گردد - و راهب دیر حسن (و روشن)
 چیده شود - پیر مغان خمخانه چشم نمناک - سالک مسالک دل چاک -
 چون فی بی برگ و نوائی سامان ساز ترنم افزا همدم جهان پهلوان چهار
 پهلو گفتگو در معرکه خاکمالی چون آئینه روی از گرد خوش آمد شمس
 ناقوس نواز کلیسای شعور داد - از آشنائی بگوش دل نزدیک و در حاشیه
 نشین افق المبین حضور کمترین بندگان بعلاقه بزدگی مشهور غلام علیخان
 ابن بهکهاربخان روشن الدوله رستم جنگ مبدور قلم مردمی (رقم بتبدان پیشه)
 (ارادت کرد از بفضل مفضل مسان ناخن بست دخل حاسدان ده زبان
 از زلف سخن چون سایه کوتاه و در مجمر محفل فردوس مغزل دانه دل
 انبیا چون سپند سوخته سیاه باد) و شور این نمکدان فارسی چاشنی بخش
 شیرین سخنان سواد نور دلنشین صبح لوی آفتاب مکین در ربع مسکون
 ورق کرد آمده بر زبان خامه فتحنامه سواد اعظم عراقین نگارد - و بوی گل
 حسن سبزه ترو خوان مراد شده کام دماغ بر فلک گذارد - گوهر نثره در سلک
 نثر سرما نمط - و هنر عرش در مایه کرسی خط - نطاق کام جان بزد و در

کلزمین الفاظ رنگین گل دل بشگفت - جواهر سرمه صفاهان غریب الوطنان
معانی - و آویزه گوش شاهد سخندانمی شود - بر گوشه خاطر گرامی فطوتان
انصاف پسند و بر آئینه دل صافدان دانشمند لایح و منکشف - که بادام
عزقا سخن از تار و پود جان رشته بیان می تابد - و دولت قبول از بخت
خدا داد می یابد - اگر سامعه عالی همتان گوش حق نبوش برین ساز
خوش آواز نهد - و تار ترنم تا زلفش دل نواز شنود - مایه سماط تفضل
کبریا است و شاه و گدا خشنود ازین دستور العمل بی ریا است - صندل
درد سر عالم است و صلاح فساد حق و باطل جنس آدم عطر مجموعه
طبله عطاران حکمت نکبت گداسته بوستان بوی گل سیب غنغان شور
فوشخند شیرین لبان پیچ خم زلف طره مار مشکین کرشمه نگار تاب کمر نازک
ادائی آب و رنگ خوش اسلوبی و خوشنمائی ترنجبین خوان مسیح -
چاشنی حسن ملیح - (دلویز) از آب زمزم کتبه زرین رقم کعبه و حرم حلقه
بیت المعمور علم و عمل - عروه وثقی زلف مسلسل - جام جهان بین -
حقیقت نمای دین - امین عالم شاهمی از ماه تا ماهی علم آگاهی
بر افراشت - و در دریای نه فلک غلغله انداخت مهر ذکر شاه عالم پناه
برین صحیفه خسروانی یوم التقداد مزین (و مشین) باد - و ابدالابد چشم بد
موساد - بار دیگر دهن را بمشک و گلاب شسته بتجدید خطاب زمین بوس
میمنت مانوس می پردازد - و جبهه و جبین نیاز را بفماز دعا و ثنا نور آگین
* نظم *

میگرداند

ای پدر نصرت فتح و ظفر * مادر کس چونتو ندارد پسر
نخست ترا تاج زمین کرده اند * خنک فلک بهر قوزین کرده اند
میخورد از جوی صفا ناکه آب * کند نشد تیغ تو چون آفتاب
رایتو خورشید جهان پرور است * پرتو رویتو مه افور است

هیبت تو کرده عدو را حقیر * از تو صلابت شده صولت پذیر
 تاب دهد شاهد جودت چو زلف * وعده احسان ترا نیست خلف
 قند مکرر بکام جان سامعه ثالثاً از خطاب معلی القاب جناب حضرت آفتاب
 انقباض ریخته سر افتخار باوج فلک دوار میسرساند * نظم *
 کوا سرفرازان جهان داورا * خرد آزمایا فرشته فرا
 توئی بادشه عالم راز را * (رسموع) طعمه دهی باز را
 بخدمت شبانروز بر آستان * کمر بند و از منطقه آسمان
 زبس موکبت رفعت و کبریا است * بکیوان عملداری تو بجا است
 ز روزیکه بودی بدولت بمهد * بمهر تو برچیس بسته ست عهد
 چو کهسار بر دوش تیغ گران * بفور تو بهرام باشد روان
 سر از نشئه کامرانی مذهب * بود ساقی رای تو آفتاب
 به بزم تو ناهید شد مطربه * کمانچه زند از مه یکشپه
 چو خواهی مرادی بدل نقش بست * فرنگی قلم باد تیـرت بدست
 بود در چراغ تو تابنده نور * که پروانه گردد سفین و شهرور
 ترا بخت و اقبال پاینده باد * چو خورشید روی تو تابنده باد
 (که رزم و بزم) تو بادا عیان * قضا در رکاب و قدر در عنان
 بجای و حشم از شهران بر تری * نه (سفیدت) اهل خرد صرصری
 بدریوزه دولت ناگهان * سپهر است کشول دست زبان
 بود پایه اقتدارت بلند * مبیناد کرسی جاهت گزند
 چراغ شریعت ز تو روشن است * بچشم حقیقت رخت گلشن است
 تو آن آفتابی که در روزگار * زهر ذره مهرت شود آشکار
 (بهر رنگ که) جلوه سر میکنی * خدائی درین بحر و بر میکنی
 بهر ملک امری تو دارد نفعان * توئی آدمی زادگانرا ملائ

پذیرفت عهدهت ز بس امتداد * غم عاقبت نیست کس را بیاد
 بآئین دیرینگان کار کن * بکن نخل بد خواه از بیخ و بن
 الهی بتائید دین رسول * پیای ظفر بر ظلوم و جهول

Accession of
 Alamgir II.

طلوع نیر سلطنت شاه فریدون دویم عالمگیر ثانی بتائیدات یزدانی از افق اقبال - و بیان برخی از احوال آن خورشید سپهر عظمت و اجلال

هرگاه که طائر زرین بال اقبال احمد شاه مهین پور حضرت فردوس
 آرامگاه یعنی محمد شاه نور الله مرقدہ پرواز کرد - و خورشید عز و اجلالش
 رو بزوال آورد - کار آگهان تقدیر بساط نو گستردند و بحسب مشیت لم یزلی
 امر خلافت عظمی را نامزد بادشاه دین پناه عدالت گستر حق بین
 خدا آگاه فرمودند آواز کوس بهجت خروش آویزه گوش خرمی
 نبوش گشته از ماه تا ماهی بلند گردید - و آفتاب عالمتاب جهانبانی
 عالمگیری از اوج اجلال سر کشید - خاص و عام زبان ثنا و دعا کشودند -
 و مسرور الحال ازین نوید فرحت جاوید گردیدند زهی حضرت جهان پناه
 عادل بادشاه ملایک سپاه - که در شان آن خدیو زمین و زمان آیة فضلها
 علی العلمین نازل - و مضمون آیة و ینصرک الله نصرا عزیزا در همه
 حال شامل - متخلق باخلاق الله جانشین مسند حضرت رسول الله
 در میدان نبود سایه علمش فتکنامه - و آب حلم و حیایش فرو کن گرمی
 هنگامه - سرمایۀ سریر سلیمانی در پیش همتش برابر پای مور و از شیرین

زبانی در نمکدان شیرین لبان شور نطع همتش از قاف تا قاف رسیده
و فراخور قسمت بخشش بیکرانش بهر کدام رسیده هر که در ورطه آرزوی
بی کفار افتد همتش محروم نگذارد و هر کس که دشوار در خواست نماید
بآسانی سر رشته مدعا بدست آرد * نظم *

جهان داری که در جنب تمیزش * غلامش خسرو و شیرین کنیزش
دلش آئینه دار بادشاهیست * ز رحمت بر جهان ظل الهیست
بعالم داد بهر لطف و رافت * خدا اورا بجای خود خلافت
بدین و داد زو کس نیست افزون * بفر او کجا بوده فریدون
سلیمان هم ز شرم حشمتش داد * بساط شاهی افاق بر باد
دلش از روشنی آئینه دیده * بمکت بر سکن در خط کشیده
بود از دانش و داد فراوان * دلش دریا و دست ابر نیسان
ز نقش جبهه اش در چشم دانا * عیانست آیه انا فتحنها
درین خرم چمن شد فیض گستر * ز عطر خلق او فردوس دیگر
سر دشمن به تیغ افکنده هردم * کشیده حصن آهن کرد عالم
چگونیم رشح آب قیغ اورا * فرو شسته است سر خط عدو را
ز عدل او جهان شد آنچنان شاد * که از کسری نمی آرد کسی یاد
نگهبان شد جهانرا تا به تدبیر * بود باشیر نر بزغاله همسیر
بلوح جبهه اش خورشید (رافات) * نوشته ز ابروش شرح اشارات
کریم کاینات از عدل در داد * ورا سرمایه دنیا و دین داد
از آنروزیکه بر لوح زبرجد * رقم زد کاتب ایجاد ابجد
خبر تا از زیان و سود دادند * بهر کس هر چه قابل بود دادند
یکی گر زشت شد دیگر نکو شد * یکی گر سفک شد دیگر سبک شد
چون زیب سریر سلیمانی از شرف پایموسی حضرت عالمگیر ثانی گردید

Appointment
of Ghāziuddīn
Khan to the
Vizirate with
the title of
'Imād-ul-
Mulk.

غازی الدینخان که طبعش از شقاوت و بی سعادت‌ی مخلوق بود و آثار
تیره بختی از جبینش می‌نمود - داغ پیشانی را از داغ عبودیت ظاهر
دوستی باطن دشمنی جانی نورانی ساخت - و بر بیعت خلافت مآب
پیشدستی نموده بمنصب والی امارت وزارت که این قبا بر قامت قیامت
زایش نازیدا بود سرفرازی یافته لوای افتخار باوج فلک عز و اعتبار
در ابنای روزگار و خویش و تبار بر افراشت - و بخطاب بی بنیاد عماد الملکی
بنای نخوت مانند عاد و شداد آن شقاوت پرست بد نهاد تو گوئی ازان
بد کیش جفا پیشه هلا کو خجل - و از اوضاع آن سفله منش گردون دون پر
منفعل چنانچه شاعری بی خوف و هراس و بی تامل و وسواس این شعر
پیش او بر خواند

بروزگار تو هر دل که بود پر خون شد
ستم تو کرده و تهمت نصیب گردون شد
با وصف کمی سن ذاتش موجب ظهور فساد در عالم شد - و وجودش
باعث هلاک خلقت بغی آدم گشته و خار جور و ظلم در گلزار سلطنت
بمقتضای جبلت بد خو گشته - و از بوم طبیعی خود باعث خرابی ملک
و ویرانی آن شده - در همان اوان استاد خود را که بانجام کار عاقبت نامحمود
و بنام عاقبت محمود - مشهور عوام بود مختار مهمام ملکی و مالی گردانید
و برادرش که بسیف الله زبان زد جمهور افام بود بسیف الدین محمد خان
سیف الملک موسوم و مخاطب ساخت و عاقبت محمود را همانروز
واسطه سوال و جواب خود در حضور پر نور نموده شرف امتیاز داد
روز دوم از حضور جناب کیوان مآب خدیو زمان برای احضار اراکین
دولت عظمی و اعیان خلافت کبری فرمان قضا جریان شرف نفاذ یافت -
چنانچه عمده‌های آستان دولت یکسر بر عقبه سدره مرتبه حاضر شده

Ghāziuddīn
appoints his
teacher 'Aqī-
yat Mahmūd
as his official
agent and
confers the
title of Saif-
ul-Mulk on
his own brother
Saif-ud-
dīn. Alamgīr
I convenes
an assembly
of the nobles
and ascends
the throne a
second time.

بتقدیم آداب تهنیت و مبارکباد فرق عبدودیت بارج فرقدان رسانیدند -
و هر همه موافق مراقب نذر و پیشکش گذرانیدند - مرحمت شاهانه هر
یکی را بعطای خلاع فاخره نواخت - و هر متنفس موافق قدر و منزلت
ممتاز گشته قامت افتخار و مباهات برافراخت - و جناب حضرت
خلیفه الرحمانی بر تخت طاوس یعنی کرسی زرنگار میفاکار بار دیگر
جلوس فرموده پایۀ فرش را سرفراز تر از عرش ساخته رتبه اعتلا افزودند -
از بدایع وقایع آن روز ملازمت شاهزاده‌های والا تبار که چراغ دودمان
سلطنت و سلاله خاندان دین دولت اند شهبستان شاهی را هریک بسان
شمع نور افروز و خورشید ظل الهی را روشن تر چون روز - چشم بد شیره چشمان
ازین آفتاب رویان کور باد - بوقوع پیوست - ضیعی و شریف از دیدن این
نگارستان ابهت و اجلال نقش شادی بر لوح دل کشیده و فال نیکو اختصری
ملک هندوستان را از مصحف روی آن پاک نژادان دیده *

The Princes
of the Impe-
rial family in-
terview the
Emperor.

* بیت *

واجب آمد چونکه آمد نام او * شرح رمزی گفتن از انعام او
دران روز دل افروز وقت ملازمت حضرت خدیوگیهان از مراحم جناب همایون
بعطای خلعت نه پارچه مع جواهر گرانمایه و قبضه شمشیر مرصع مع
نطاق مکمل و سپهر زرنگار میفاکار و مع علی بند مرصع بعلاقه و بند مروارید
شاهوار و خنجر مرصع و زنجیر فیل کوه پیکر و دو (مادیه) فیل سرفراز گشته
پای مرتبه فلک اقتدار را بر فرق فرقدان گذاشتند - و در همه اقوان شرف
اختصاص یافتند - و در مشاوره مهمات سلطنت - و نظم و نسق امور دین
و دولت - و نیابت خلافت - دخیل و سرخیل همگنان در همان آن بتعجیل
هرچه تمامتر گشتند *

Alamgir II
starts for La-
hore.

توجه رایات اقبال بصوب دار السلطنت لاهور بتجویز وزیر بی تدبیر

از آنجا که باندیشه عقل تباہ کار خطی که در دماغ خود داشت
اکثر اوقات بنزد و بست بلده لاهور صانه الله تعالی عن الفتن و الجور بعد وفات
معین الملک رستم هندی پسر اعتماد الدوله مرحوم وزیر وقت سلطنت فردوس
آرامگاه صوبه دار پنجاب مرکوز خاطر و مکنون دلش می بود - و نیز طمع
اموال و اسامه بی قیاس آن مرحوم بسوی آن میکشید - و معینا کار آن بد
سر انجام بعد کشتن عاقبت محمود استاد خود دستار قلیخان که بجای
عاقبت محمود بمختاری بعد آن پهلومیزد بسیار ابرتر شده و با وصف
اینکه دولتخانه بادشاهی را از دراز کردن دست تصرف بکار خانجات
اندرون منحل و بیرونی جاروب نموده بحکام نمکان سپرد - حتی که کل اجناس
کارخانجات برهم خورد تاهم کفایت نکود - ناچار توجه رایات عالیات را بسمت
آن دیار مصمم ساخت - و جناب شهنشاه را متوجه آن ناحیه نمود - درین اثنا
قابه قصبه پانی پت نزول اجلال شده بود که قوم بدخشی که از غایت
هرکشی کسی را بخاطر نمی آوردند بلوای عام برای تنخواه خودها نموده
بر سر وزیر آمدند و راه نمکرامی (۱) پیمودند تا اینکه بیکرمیت ساختند
و زمانی در قبضه خود آورده فرصت جذبش فدادند - نجیب خان قوم روهیله
که سردار و در رکاب ظفر حاضر بود موافق ارشاد اقدس حمایتش نموده
از دست درنده خویان و گرگ صفدان رهایی دهانیده بار دیگر بر مسند
امارت نشاند (و سزای بد کرداری آن گروه باغیه رساند) وقوع اینمعنی موجب
پوششانی خاطر مختار تبه روزگار گردید و هم گرد ملال بردامن دل خاطر بندگان
قدسی شهنشاه زمینی و زمان رسید - فسمع عزیمت بی ذیل مقصود فرمودند

(۱) حرام نمکی

Dastar Ali
Khan suc-
ceeds 'Aqibat
Mahmud.

The Badak-
shis mutiny
for pay.

و عطف عمان بصوب دار الخلافه نمودند بعد چندی بار دیگر وزیر عزم بالجزم
 بجهت تسخیر آن معموره دلفشین پیش نهاد خاطر خود ساخت و از پیشگاه
 حضور لامع النور خدیو گیهان شرف اجازت خواست - روز رخصت برای
 قیاری کرسی طلا در دیوانعام و بارعام ارکان دولت سعادت فرجام شرف
 نفاذ یافت و مشمول عواطف سلطانی از عطای عنایات خاص شرف
 اختصاص یافت از اقبال عدو مال شاهی در اندک فرصت خس و خار
 آن مرز و بوم از کوته اندیشان که سر غرور بلند ساخته بودند و از پست
 فطرتی دامن کوهها ملجأ و ماوای خود میدانستند از صولت موکب ظفر
 کوکب غاشیه اطاعت و انقیاد بردوش عهدیت و اعتقاد گذاشتند -
 و آدینه بیگخان فوجدار دوايه بیاوری بخت بیدار آئین عقیدت و اطاعت
 پیش گرفته مالگذاری نمود و مطابق فرمان قضا جریان زن معین الملک
 مرحوم را که آن شوریده سرگیسو بریده بعد وفات آن مرحوم مغفور مبتلای
 فسق و فجور گشته مبلغ خطیر در اعمال قبیحه و افعال شنیعه بلهو و لعب
 اسراف نموده بود و پای خود را از جاده اعتدال بیرون نهاده باعث
 ویرانی آن بلده دار السور و خرابی حال رعایا و برآیا گردیده و مرتکب
 خون ناحق روشن الدوله مبرور والد راقم این شرفنامه باعانت افواج افغانه
 ملاعنه گشته ذخیره اندوز و بال برای خود شده مقید و اسیر زنجیر
 عقوبت و عذاب گشت - و بعد از انقراض بندوبست امور ضروریه رفیع الدوله
 سید جمیل الدین خان بهادر را بنظامت آن دیار وزیر ناهنجار نامور ساخت
 و زن معین الملک را بضبطی اموال و سایر اسباب حشم آن مبرور از جنس
 توپخانه و اخیال و غیره روانه حضور پر نور نموده - و بعد روانه نمودن آن زن
 تبهکار رفیع الدوله بهادر را به نیابت خود بصوبه داری آن دار السلطنت
 مستقل کرده - و سرانجام امور متعلقه نظامت به بهادر موصوف سپرده

Mu'in-ul-
mulk's wife
is taken pri-
soner.

Appointment
of Rafi'-ud-
daulah.

عنان معارفت معطوف ساخت - وزیر خود کام چون بر مقصود خود
 فایز گردید و تمام اموال و اساسه حشم معین الملک که خسرش بود ضمیمه
 دوات و ثروت او شد بارتکاب اعمال ذمیمه پرداخت و سر غرور و تکبر
 و باطل اندیشی باوج فلک بر افراخت - در اندک ایام انتظام امور معظمه
 برهم شد و خبر آمدن احمد شاه درانی اشتها را یافت و موجب هراس
 و حیرانی اعلی و ادنی گشت و همینکه خبر آمد شهرت یافت و معاً
 دریافت همگنان از خاص و عام گردید که قشون شاهي قریب لاهور رسید -
 و سید جمیل الدین خان رفیع الدوله تاب مقاومت در خود ندیده
 پای ثبات و قیام پس کشید - افواج شاهي میدان معرکه خالی یافته
 پاشنه کوب تا سهند رسیدند و در اندک زمانی از فوج چپاول بادشاهي
 که نمونه رعب الهی بود سواد فسحت آباد دار الخلافه محل نزول
 او گشت - و مضمون آیه اذ از زلزلة الارض زلزالها (یعنی هرگاه میلرزد زمین
 لرزیدني) پدیدار شد - و در چشم زدن نیز مصداق و اخراجت الارض اثقالها
 یعنی (چون آمد) بر آورد زمین بارها یعنی دفينه های خود را - معاینه گشت -
 تو گوئی عرصه قیامت بر روی کار آمد و شور حشر هویدا گشت - و زیر
 بی تدبیر عیب گریز و سر ستیز در آئینه خیال بصورت محال دیده
 بادای رهم پیشوا^(۱) و استقبال بحضور شاه رفت - و از بسکه خرابی اعمال
 نکوهیده او دامنگیرش بود اسیر پنجه تقدیر شد و از تاراج و غارت
 و پرده دری ناموس سکنه شهر تلاطم عظیم رو داد * * نظم *
 بهندوستان قیامت کرد انبوه * فروز آمد بلا سیلاب از کوه
 بهر معموره شوری دیگر افتاد * عمارت خاک گشت و رفت برباد
 از آنجا که خونریزها و قتل و غارت ترکان خون آشام از صبح تا شام هر روز بود
 اکابر و اصاغر از مشاهده این مصیبت عام قیامت موعود پنداشتند - و جای

فرار ازین بلا غیر از جان دادن و کشته شدن صلاح کار خودها نه انگاشتند .
 هزارها از ضرب تیغ بیدریغ کشته افتادند و بغارت امنعه و اموال خانمان
 بریاد دادند - القصه فوج چپاول و یغماچیان تا به بلد متهرا که معبد کفار
 و بیشتر آبادی این قوم فجار است دست تطاول بقتل و غارت دراز کرده
 رسیدند و بامر آلهی که در حق مشرکین واقع است که فاقنلوهم حیث
 وجدتموهم - یعنی بکشید کافران را هر جا که بیابید - قدم جلالت پیش گذاشتند
 هزاران هزار کفار را بدار البوار فرستاده بتخانها را منهدم ساختند - از وقوع
 این سانکه سور جمل قوم جات که از وفور مال و مکنت و فوج و قلاع
 حصینه که بنا کرده بود و او کلاه نخوت بر اوج فلک می شکست مغلوب
 رعب و هراس بمرتب گردید که دست و پا گم کرد و تار زنار گسیخت -
 و صنم از پیش برهن گردید - بجای آواز ناقوس صدای اذان و اقامت
 بچرخ برین رسید و کلیسا و کنشت یکسر منهدم گردید - بالجمله بعد نهب
 و غارت بیشمار پنجاه لک روپیه بطریق پیشکش و مصادره بر ذمه آن سرکش
 ادبار آثار قوار یافت - و حضرت خدیو گیهان پای ثبات و استقامت مانند
 کوه فشرده در قلعه دار الخلافه رونق بخش دولخانه بودند - احمد شاه درانی -
 داخل قلعه مذکور شده با جذاب جهانپانی ملاقی گردیدند - و مراسم مواسات
 و آئین خلعت و موافقه مرعیداشته باخلاق بادشاهانه و حفظ آداب ملوکانه
 پیش آمده بتمهید قواعد یکجبهتی و یکدلی پرداختند - و بنا بر ازدیاد
 استحکام مبانی اتحاد و وداد بادشاهزادی بلقیس مغزالت ثریا جذاب
 خورشید احتجاب گوهر درج حشمت و کامگاری اخگر برج سلطنت
 و شهریار ی نواب گوهر آرای بیگم که ثمره الفواد جذاب حضرت خدیو جهان
 بادشاه زمین و زمان بودند نامزد بادشاهزاده مرزا تیمور شاه خلف الصدق
 خود (مقرر) فرمودند و برضاء طرفین عقد نکاح بستند - تو گوئی

Ahmad Shah reaches Mathura.

Flight of the Jāt chief Surajmal.

He agrees to pay fifty lacs as fine and nazar.

Ahmad Shah meets Alamgir II at Delhi.

Marriage of the latter's daughter with the former's son.

قران السعدين بوقوع پیوست و دو دولت خدا داد (مؤید) باهم گشت -

Ahmad Shah himself marries a daughter of Muhammad Shah and returns to Kabul. و خود بادشاه نفس نفیسه گوهر شب چراغ سلطنت و شهر یاری و شمع شبستان عظمت و بختیاری ملکه عصمت قباب حضرت بیگم صبیئه رضیه بادشاه محمد شاه که بعد انتقال ازین جهان سریع الزوال فردوس آرامگاه

زبان زد بخطاب مذکور اند فخر دودمان خود دانسته در سلک ازدواج خود کشیدند او باهم روابطه^(۱) معنوی ازین وصلت ها افزودند - هرگاه آفتاب عالم تاب به برج حمل تحویل نمود - و نوروز جهان افروز ب بازار گرمی روز سر بر کشید - و تمازت آفتاب موجب دل سردی نهنگان بکروغا گردید قباب جرأت نیارده بمراجعت قشون بحدود مالوف بحضور شاه زبان الحال^(۲) کشودند - و عجز خود ها از هوای گرم هندوستان بناسازی آن معروض داشتند - بادشاه بذات آسایش آنها عزم مراجعت بطرف ممالک محروسه خود تصمیم فرموده اختیار فرمانروائی مملکت هندوستان باختیار بندگان سکندر شان گذاشته نهضت نمودند - و در دار السلطنت لاهور با فوج قلیل شاهزاده تیمور شاه را گذاشته - و سردار ذوالاقتدار جهانخا نرا در رکاب بادشاه زاده مامور کرده خود بکوچ های پی در پی و متواتر ببلده کابل رسیده نصارت بخش آن مرز و بوم گشتند درین زمان سعادت اقتران پیش آمد خانکانان وزیر معزول پسر اعتماد الدوله مرحوم و بدر الدوله بهادر پسر خواجه موسی خان که گونه قرابت باین دودمان والا شان دارد گشت - و خان مذکور بخدمت میر آتشی از حضور شرف امتیاز یافت و نجیب خان بخدمت امیر الامرائی و بخطاب نجیب الدوله بهادر ثابت جنگ پایة عزت بر افراخت - و مجد الدوله بهادر بدیوانی خالصه شریفه مباهی شده مرتبه اعتبار و امتیاز بلند تر ساخت - و نواب ضیاء الدوله سعد الدین خان بهادر که در اوان آمد آمد شاه درانی بیاس حفظ حرمت و آبرو

کفاره کش شده بود بملازمت اکسیر خاصیت کامیاب دولت و سعادت
ابدی گشت *

تشریف فرمودن جناب کیوان مآب حضرت شاه عالم در حین بادشاهزادگی برای بند و بست هانسی حصار و طلوع نیر دولت

Prince Shah
Alam goes to
Hānsihisar.

چون اختر عز و اجلال باوج سپهر اقبال طلوع نمود - و آفتاب سلطنت
و بادشاهی از افق کاسرانی سر بر آورده نور گستر جهان و جهانیان گردید -
رای جهان آرای خدیو گیهای بمصلحت (دید) چنان اقتضا فرمود -
که جناب عالمیان مآب بحدود هانسی حصار متوجه شده بتسخیر آن ضاع
همت بر گمارند - چنانچه حکم والا شرف اصدار یافت که سامان کوچ آماده
و مهیا سازند - و در استحضار راجه های شقاوت آثار که از دایره اطاعت
پای خود را بیرون گذاشته و زمینداران آن مرزبوم که بنافرمانی خیرگی
اختیار کرده اند تنبیه و تادیب نمایند - چنانچه پیش نهاد خاطر قدسی مآثر
از فراهم فرمودن عساکر فیروزی مآثر و آلات توپخانه برق نشانه و دیگر اسباب
جنگ و حرب گردید - آخر با ساز و سامان و از جمعیت پروران و بهادران
رایات ظفر آیات بعزم آنحدود فلک فرسا گشت - و مدار الدوله بهادر پسر
خورد خواجه موسی خان را بسرکردگی افواج و نظم و نسق امور مقرر فرموده
بوکاب ظفر انتساب اختیار نمودند - بالجمله بعد قطع منازل سرکار نارنول
مخیم بندگان وکاب فتح ایاب شد - و اکثر از سران و سرداران آن نواحی
در وکاب والا سرمایه سعادت اندوختند - و غاشیه اطاعت بر دوش گذاشتند -
بعد انقراغ خاطر عاطر از امور آنحدود مراجعت صلاح وقت اندیشیده ازان

Shāh 'Ālam
goes to sar-
kar Nārnl
and to the
parganahs
Jahjar and
Riwāri.

سمت نهضت رایات ظفر آیات گردید - و پرگنه جهجر از مقدم همایون
 رشک افزای بهاران گشت - و درین ضمن پرگنه ریواری که از جمله محالات
 صرف خاص از عهد پیشین است نیز مضرب خیام فلک احتشام شده -
 و چندی مقامات (اقامت) فرموده بظلم و نسق آن سرزمین پرداختند -
 رعایای آنجا که زور طلب بودند - از صولت موکب گیتی ستان سر اطاعت
 بر آستانه دولت نهادند - و بادای مراسم عبودیت و بندگی درگاه آسمانجاء
 قرن در دادند - اکنون قلم سوانح نگار دیگر بار از احوال وزیر ناهنجار بشرح
 و بیان می پردازد - چون غازی الدین خان بعد برهمی کار خود طرح
 آشنی و مواسات باشرف انور شاه ولیخان وزیر شاه درانی افکنده - و دست
 توسل بدامن وزیر زده مربی خود ساخت - بنابر اینکه آب رفته بجوی
 خود آرد - مرشد زاده آفاق مرزا هدایت بخش و مرزا بابا علاءالدوله
 که نسبت خویشی و برادر زادگی در بارگاه شهنشاهی داشتند - توره ساخته
 بخیال خام باراده ملک گیری پورب برپا خو را ساخت - و از پیشگاه
 خلافت رخصت گردید - میخواست که تلافی تقصیرات ایام ماضیه باین
 دست آویز نماید - و خدمتی بجا آرد - تا بلده فروخ آباد که بتعلق
 احمد خان بنگش از اسلاف او مقرر است کوچ بکوچ درانجا رسید - ازانجا
 که احمد خان نمک پرورده این دودمان دولت ابد مدت بود - و غاشیه
 اطاعت و فرمان برداری ابا عن جد بر دوش خود میداشت - بپاسداری
 آداب مرشد زاده آفاق شرط فدویت بجا آورده ذخیره اندوز سعادات گشت -
 و لوازم حق نمک ولی نعمت بتقدیم رسانیده بدولت ملازمت مرشد زاده
 آفاق فایز گردید - غازی الدین خان اتفاق سران افغانه را فوز عظیم دانسته
 از فتنه افگیزی بعمده اعظم اراکین دولت نواب شجاع الدوله بهادر طرح
 آویزش و پیچش افکند - آن رکن السلطنت آداب بادشاه زاده را مد نظر

Ghāzi-ud-din
 Khan marches
 on Shah-
 jahanābad.
 Mirzā Hidā-
 yat Bakhsh
 and Mirzā
 Bābā 'Alā-
 uddaulāh
 join the ex-
 pedition.
 The Vizir is
 also accom-
 panied by
 Ahmad Khān
 Bangāsh,
 Malhar Rao
 Holkar and
 Rāghu.

داشته اغماض از رای فساد اندیش او نموده مشغول باو نگشت -
و کفاره کش شد - از آنجا که سر رشته ارتباط از قدیم بسرداران مرهته‌ها
داشت - و زشتی و بدسرشتی در طیف این مخرب سلطنت -
و فساد انگیزی مضمرو و مزمین^(۱) در اصل خلقت بود - با آنها درستی امور
خود ساخت - و بار دیگر کمر کین بعداوت سلطنت عظمی بست -
و بهمراهی راو ملهار که از سر کرده‌های قوم مرهته بود - و راهو که از اقربای
باحی راو که سردار عظیم این گروه شقاوت پزوه است روان گردید -
و احمد خان بنگش را بکلمات تزویر فریفته خویش ساخته عقد مواخاة
بمبادله دستار همدیگر بست - و بطمع منصب امیرالامرائی متفق خود
ساخته همراه گرفت - و با لشکر سفکین و گران معاودت نموده قرین حصار
دار الخلافه شاهجهان آباد رخت ادبار انداخت - و عرایض بمضامین
عقیدت مشحون در حضور قدسی بلطایف معاذیر از کمال تزویر ارسال
داشت - تا آنکه کار بمحاصره شهر کشید - و نجیب الدوله میربخشی
تاب سرکشی آن ناهنجار نیاورده از راه فدویت و جان نثاری سد راه آن
شقاوت منش گردیده مستعد مقابله و مجادله گشت - و قوم افاغنه داد
جلادت و شجاعت داده بحرب و پیکار قدم جرأت پیش گذاشتند - از طرفین
توپ‌های آتشین دم برق افکن سرشدن گرفت - و آتش کارزار شعله زن
گشت - و بعمارات و دیوار خانه‌های سکنه شهر تزلزل و خلل راه یافت *

Najib-ud-
daulāh, the
Mir-bakhshi,
meets the in-
vaders.

* نظم *

جوان و پیر در آهن نهان شد * ز چار آئینه جوی خون روان شد
ز بیدق‌های سرخ و زرد در دشت * نموده شعله در نی زار گلگشت

چو رعد از کوس ها برخاست آواز * زمین را جاده ها شد بال پرواز
 بر آورد از گریبان کرنا سر * فشانید آستین بر شور محشر
 شد از بانگ نفیرش گوش چون کر * سلامت کرد از هیجا تنفس
 پیاده بر سوار آتش فشاند * بساغر خم می بیغش فشاند
 هزبران پیشه دیده سرخ از خون * چو گل دندان بر آوردند بیرون
 بگردون بسکه نقش آه بستند * هریمت را بهر سو راه بستند
 تا هشت روز این هنگامه رستخیز گرم بود - از انبوه^(۱) دو دریای لشکریان شهریان
 بستوه آمدند - جذاب جهان بانی از مصلحت اندیشی - که در طول ایام
 محاربه شهر رو بخوابی خواهد نهاد - و دست ظلم و تعدی بر شهریان از
 فوج غنیمان دراز خواهد گشت - بمقتضای رافت و عاطفت - درحم بحال
 رعایا و غربا فرموده - در فصایح بر روی آن مست باد غرور کشوند - و از
 ارتکاب این چنین حرکت - که موجب خرابی و بربادی شهر بود -
 باز داشتند - و معروضات خود غرضانده او را - با وصف اینکه حسن بندگی
 و جانفشانی نجیب الدوله بهادر مقفوش صفحه خاطر کرامت مظهر بود -
 مقرون اجابت فرمودند - و رخصت نجیب الدوله بهادر بوطن مالوفش
 جایز داشتند - چنانچه عهد و موثیق فیما بین بهادر موصوف و با سرداران
 دکن معرفت مظهر علیخان بهادر عموی راقم محکم گردید - و از اندرون شهر
 بر آمده عازم پتھر گده و نجیب آباد که ملجا و ماوای خانم عزیزی الیه بود
 شرف دستوری یافته معه الوس و اسباب حرب روانه شد - وزیر بسعادت
 ملازمت اکسیر خاصیت جذاب همایون افتخار اندوز گشت - و خدمت
 امیر الامرائی و میر بخشیکری از تغیر نجیب الدوله بهادر باحمد خان
 بدنگش از حضور لامع الذور مفوض ساخت - و بخطاب بخشی الممالک
 امیر الامرا غالب جنگ بهادر پایه اش باوج گردون برافراخت - و جذب

Shāh 'Ālam permits Najīb-ud-daulāh to go to Patthargarh and Najībābād. A treaty is made between Najīb-ud-daulāh and the chieftains of Decan, thanks to the exertions of Mazhar 'Ali Khān, uncle of the author. Ahmad Khān is appointed to the office of Amīr-ul-umārā and Mir Bakshī, and on him is conferred the title of Bakshī-ul-mamālīk Amīr-ul-umārā, Ghālib Jang Bahadur.

خدیو گیهان بعفو جرایم ما تقدم او پرداخته مختاری مهام سلطنت بطور او گذاشتند - آن تیره روزگار بد کردار چون بر مسند وزارت و مختاری نشست - دیگر باره به بیخ کفی خود تیشه در دست خود گرفته قدم در وادی ناکامی گذاشت *

Ahmad Khān expresses a wish to travel to the Punjab and to Kabul with the assistance of the chiefs of the Deccan.

* شعر *

گلیم بخت کسی را که بافتند سیاه * بآب زم-زم و کوثر سفید نتوان کرد
یعنی باز دیگر هوای تصرف پنجاب در سر او پیچید - و تسخیر آن بلده
تا صوبه کابل که سرحد قدیم مملکت بادشاه هندوستان ست باعانت
سرداران دکن مکفون خاطر ساخت - و کمر افتقام به پشت گرمی فوج دکن
و نوشتجات آدینه بیگخان فوجدار دواآبه و بست جالذهر که مرد مدبر
و از جمله ارکان صوبه لاهور و از عمدهای تابیضان نواب معین الملک مرحوم
و خان بهادر دلیر جنگ صوبه دار پیشین بود بر بست - بقاء علیه سرداران
دکن را با فوج سفگین روانه آن نواحی نمود - هرچند اینمعنی قرین
مرضی صواب اندیش جذاب قدسی حضرت جهانبانی نبود - و همت
والانهمت موافق تقاضای وقت ملک بخشیده را باز گرفتن اقتضا
نمی فرمود - لیکن بکلمات ریب و فریب و انواع تزویر خاطر اقدس را از
همه باب مطمئن کرد - اکنون شبدیز قلم را از وادی این گفتگو تافته بعمره گاه
شهود یعنی خروج گیتی خداوند جولان میدهد *

معاودت فرمودن خدیو موید کردگار یعنی
حضرت شاه عالم بدلهلی و شومی
وزیر ناهنجار

مبدأ فیاض از عطا کده جود و نوال باران خورش همه وقت مستعد
فیوض لا یزال - درین عالم کون و فساد به نیرنگ جلوه پردازی مظهر

Shah 'Ālam returns to Delhi. Villainy of Ghāzi ud dīn Khān.

قدرت نمائیدست - درین کارخانه ایجاد و عالم تکوین و ابداع عجایب نقوش
 بدیع از مو قلم مصور ازل صورت پذیر میگردد - که بچشم این کارنامه مانی
 نگار - و دیدۀ حقیقت گزیدان باطن دوست یادگار روزگار است * * نظم *
 کسی را که حق مطلع نور کرد * باوصاف محمود منظوم کرد
 نخست اینکه کردش بزرگی عطا * که بر همگنان گشت فرمانروا
 دگر داد از علم باطن بیاد * که از دیگران گشت قدرش زیاد
 سیوم صدق نیت چهارم سخا * باو کرد روز ازل حق عطا
 به پنجم ز دل کردش آئینه ساز * که از روی هرکس برد پی به راز
 ششم داد او را چنان اقتدار * که عالم کف طاعتش اختیار
 باو داد هفتم شجاعت چنان * که از بیش و کم بر نتابد عیان
 گرم کرد نصرت بهشتم مقام * که بستاند از شاهد ملک کام
 نهم داد بر عفوش آن دست رس * که نبود به بد در مکافات کس
 دهم پرده پوش است بر عیب غیر * که مردم ازو چشم دارند خیر
 ده و یک عزیمت بد تحصیل مال * بشرطیکه باشد ز وجه حلال
 ده و دویمین حزم در کارها * که متحیر (۱) نگردد بآزارها
 ده و سیوم آزاد از بند خویش * که خوشدل بود ز آنچه آید به پیش
 ده و چهارم این قدرت و دست زور * که از خود کف دور شر غرور
 بهم چارده وصف چون کرد جمع * جهانست پروانه و اوست شمع
 تعالی الله از فضل پروردگار * بود آن صفات از شهی آشکار
 که اصلش نجیب است و ذاتش کریم * ندارد بدل از بد و نیک بیم
 ز آدم شده تا باین دم جهان * پرستار آن شاه و اجداد آن
 بهم تشنه لب کو شود قطره زن * چکد ز استیغش هزاران عدل
 چو ابراست دست گهربار او * بجز جود نبود دگر کار او

کرم میکند پیشتر از سوال * مبادا که سایل کشد انفعال
 نمیخواهد از کس سبب بهر جود * بهر تشنه عاید بود نفع زود
 بهر ذره دارد ز مهر اتفاق * کمانش چو ابروست پیوسته چاق
 چو گوهر ز غیب آبرو یافته * ز حق آنچه درخواست او یافته
 هر آنکس که او را به بیند بخواب * گل دامن او بود آفتاب
 ندیدست گر عفو حق را کسی * نماید نظر سوی آن شه بسی
 چو دیده ز مردم به بیفتد بدی * کشد پرده بر رویش از بخردی
 بحکمست ثابت قدم تر ز خاک * زمین را برد از تزلزل چه باک
 چه گویم دگر وصف آن بادشاه * که دارد بدرویش از دل نگاه
 بدنیسا بود رغبتش بهر دین * که از عدل و داد است برپا زمین
 ز بس گشت از خواهش خود جدا * بود حب و بغضش برای خدا
 ز بس فارغ از شادی و غم بود * تو گوئی که رحمت مجسم بود
 دل صاف او کم ز آئینه نیست * بهر صورت از کس درو کینه نیست
 چو عهدش بود مایه ابتهاج * غنی گردد از احتیاج احتیاج
 نو آئین شهی بهتر از پاستان * که کویش بود قبله راستان
 سزای جهان بادشاهی شدن * سزاوار ظل الهی شدن
 خردمند روشن دل و پاک ذات * مجسم خدا ترسی کائنات
 دل صاف او جام گیاهی نما * بشمشیر اقبال کشور کشای
 کفش ابر دریای رحمت نثار * شده سبز از رشحه اش روزگار
 ز صهبای نامش نگیین گشت مست * به (نبض) سفید و سیاه یافت دست
 ز کار جهان دارد او آگهی * مقدر باو گشته فرماندهی
 خداوند شمشیر و تاج و نگین * بحکمش کمر بسته چرخ برین
 ز خورشید او نقش برتر زده * بهندوستان سکه بر زر زده

آلهی بود تا زمین و زمان * در ایجاد نوع بشر تو امان
 بود ذات آن داور مستطاب * بدین و بداد و کرم کامیاب
 بود دولت و عمر و جاهش فزون * نه ببند کم و کاست از کاف و نون
 کلیدی بدست آیدش از قضا * که گردد در آفاق مشکل کشا
 کشاید بمفتاح عدل و کرم * در گنج دان فریدون و جم
 چو خط سطرلاب پهن و دراز * کند رسم کیخسرومی تازه باز
 ازو کارنامه بماند بسی * که نزدیک و دورش بخواند کسی
 دعای من این است هر بامداد * بآمین روح الامین یار باد
 چون تقادیر رب قدیر و نیز عادت الله در زمانه چنین رفته که بعد
 هر محنت راحت و عقب هر المی فرحت است - ازینجا است
 که گفته اند - تا رنج نکشی گنج نیابی^(۱) - مصداق این مقال پاره از احوال
 سعادت اشتمال حضرت خدیو زمین و زمان نایب دادار ایزد بیهمال است -
 که چون غازی الدین خان را بسکه بد گوهري جبلي و شور بختي اصلي
 در طینتش سرشته بودند - از راه حسد غیر خود را بر سر جاه و حشمت
 نمی توانست دید - و اینمعني از کمال تکبرش متصور است که پیش
 کسی سر فرو آوردن از نقصان اقتدار و اختیار خود میدانست * * مصرع *
 (با طینت اصلي چه کند بد گهر افتاد)

بفاير آن فوج کشي خدیو دوران بر خاطر بد مآثر او برهم میخورد -
 و پیوسته در شعبده انگیزی می بود - که این جمعیت متفرق شود -
 و بظاهر که ثروتي بندگان حضرت رسانیده اند مبدل گردد - و نیز خوفناک
 از نیروی پنجه اقبال عدو مال این دولت خداداد میبود - چنانچه

پیوسته خطوط خود مبني بر اغوای موسی خان بلوچ و دیگر زمینداران و کشاورزان آن نواح برای برهمی امور که آن کوته اندیش تیشه بپای خود میزد نوشته - چنانچه سالم علی خان نامی که در قلعهچه پرگنه جهجر رخت ادبار داشت از پشت گرمی آن فتنه پرداز سر خود را در حلقه بندگی و اطاعت گیتی خداوند نمی آورد - و جبین عبودیت بر آستانه (۱) فلک نشان نمی سود - جناب مرحمت گستر از بزرگ منشی نظر برین (بد پردازی) او نفرموده اغماض بعمل می آوردند - چون طغیان و عصیان آن فرومایه از حد گذشت - قهرمان قهر سلطانی بجوش آمده پشه (۲) آن تهی مغز پیش نهاد خاطر همایون گشت - به بهادر علیخان بهادر - که در عهد میمنت مهد بخدمت میر سامانی سر فراز گشته - فرمان قضا توامان شرف صدور یافت - که آن تیره بخت نگونسار را بسزای اعمال و پاداش سرتابی و محال اندیشی او رساند - چنانچه بهادر موصوف شبگیر بر قرینه کلانی که ملجا و مامن آن بد مال بود رسیده تاخت و تاراج نمود - و غنیمت بسیار از نقد و جنس بدست آورده - بر عتبه علیه رسانید - و چون حق غازیان اسلام بود - جناب همایون تمام آنرا باونها (۳) بخشیدند - و مال و اجناس غنیمت به بهادران کار آزما قسمت فرمودند - علی الصباح آن موافق تجویز رای جهان آرای عقده کشای جناب خسرو جهان بهادر مذکور با فوج ظفر موج بطور سیر و تماشا گرد آن قلعهچه و آن ناحیه سوار گردید - از تأییدات ایزدی و اقبال سرمدی آن دست پرورد لطف الهی بیک گرد آوری قلعهچه جهجر را مفتوح ساخت - و باندک دار و گیر سالم علیخان را زنده دستگیر نموده معه همراهیانش به پیشگاه خلافت جهانبانی آورد - و خود نیز

Bahādur
'Alī Khān
Bahādur is
appointed to
punish the
kal'adār of
Jhajar, who
is defeated
and cap-
tured.

(۱) آستان

(۲) تنبیه

(۳) به اوشان

از ظهور نیکو خدمتی و ادای حق نمک ولی نعمت دوجهان سرافندگار
 باوج فلک دوار رسانید - جهان داور از کوچکدلی و بزرگ مذشی تفقد
 بحال برپا و رعایا فرموده از قتل و غارت امان دادند - و سالم علیخان را
 بپاس خاطر وزیر ناهنجار بموهبت خلعت فاخره پایۀ افتخارش
 بخشیدند - ازین فتح و نصرت خدا داد که نشانه نصر من است - عبرتی
 بردلهای کوفه بیدان و عاقبت نا اندیشان مستولی گشت - و سلوک طریق
 فرمانبرداری و اطاعت در جناب ولی نعمت که موجب فلاح دنیا و هم
 عقبی است منظور و مرکوز خاطر سرکشان و زمیندان آن سمت گردید -
 چنانچه موسی خان بلوچ معرفت بهادر علیخان بعفو جرمۀ خود و ادای
 مال واجب و پیشکش الحاح کرد - و خدیو رافت گستر از سر جرایم آن
 در گذشته تقصیر او را بذیل عفو پوشیدند - ظهور این معنی چون باعث
 پریشانی خاطر و تردد باطن و ظاهر وزیر پر مکر و تزویر گردید - و هراس
 و خوف عظیم بردل او رسید - بظاهر آن سید جمیل الدین خان بهادر
 و بهادر خان بلوچ را روانه بآن صوب نمود - و شقۀ خاص حضرت خدیو
 گیهانی ابو العدل عزیز الدین محمد عالمگیر ثانی طاب الله ثراه در باب
 طلب گیتی خدیو دست آویز کید خود نموده معه شقۀ خاص هر دو
 سرداران را روانه ساخت - هرگاه سید جمیل الدین خان و بهادر خان
 قریب لشکر ظفر اثر رسیدند - بدریافت کثرت فوج و دلبران جنگجو تاب
 مقاومت در خود ندیده از حرب و کارزار سپر انداختند - و غیر از لطایف
 الحیل بکار بردن صوابدید خودها ناندیشیدند - چنانچه روباه صفت در کید
 و شید کشوده خاطر قدسی مفاظر را باقسام موکد و عهد و پیمان مُسجد
 مطمئن نمودند - و برای آستان بوسی معلی کوچ بکوچ متوجه ساختند -
 هرگاه رایات عالیات نزدیک شهر سایه افکن شدند - مرشد زاده آفاق مرزا

Shāh 'Ālam
starts for
Delhi, in obe-
dience to the
commands of
'Ālamgir II.

Mirzā 'Āli
Jāh and
Mehdi Kūlī
Khān come
to meet
Shah 'Ālam.

عالیجای بهادر بعز و احترام معهه مهدی قلیخان نمکحرام^(۱) (پیشوا) تشریف آوردند - و بعد ملاقات کیفیت بداندیشی و فساد انگیزی آن تبه روزگار بی کم و کاست مفصل بشرح آوردند - چون خدع و مکر آن رویه سیرت ذهن نشین خاطر کرامت مظاهر گردید - غیر ازین مانع به حصول ملازمت حضور انور و تشریف فرمائی در قلعه مبارک بلوای سپاه برای تذخوای و تعرض آنها بداخل شدن شهر و قلعه مبارک مصلحت دید و مدنظر کرامت منظر نگشت - چون ارشاد همایون بآن رویه مندرج یعنی مهدی قلیخان ضلالت نشان باینوضع صادر شد - مافذ بخت خود خان مذکور برگشته رفت - و مرشدزاده آفاق مرزا عالیجای بهادر داخل قلعه مبارک شده معروضات حضور بجناب قدسی جهانبانی نمودند - رای عالم آرای اقتضا چنان فرمود که چون آن بدخواه پرده از روی کار برداشته سهل نباید پنداشت - و همت بر قدارک آن باید گماشت - که گوشمال واقعی عاقد احوال آن بدسگال فاعاقبت بین گردد - مقارن اینحال از تأییدات ایزد متعال و یاروی طالع عدو سوز جناب خدیو امافی و آمال عرضی ویتل راو مرهقه که سردار موفور الاقتدار بود - مشتمل بر رسوخ عقیدت و لوازم عبودیت و فدویت بکمال عجز و نیاز بوقت شب در عین تردد خاطر همایون معرفت بهادر علیخان بهادر از نظر کیمیا اثر گذشت - از آنجا که ایزد کار ساز بتائید این برگزیده روزگار است - رفاقت چنین سوار عظیم الشانرا در زمره بندگان عبودیت کیشان مغتفم تصور فرموده بمرام خاص اختصاص بخشیده در سلک ملازمان و بندگان درگاه کیوان نشان سعادت پذیر گردانیدند - و موافق فرمان قضا توامان علی الصباح که صبح اقبال از افق اجلال خدیو مؤید ایزد لایزال سر بر آورده - سردار مذکور مع فوج سنگین و گران کمر اطاعت و انقیاد بسته و بجانشانی و جان نثاری دامن همت بمیان

Vithal Rao
sends a peti-
tion to Shāh
'Alam and
travels with
him.

بر زده حاضر بر آستانه دولت شده حلقه بگوشي و غلامي را وسيله نيکنامي
و افتخار دنيوي و نجات اخروي دانست - بعد حصول اين مرام رای
صواب نماي جذاب والا چنان اقتضا فرمود - که کوس کوچ زدن و نهضت
الويه ظفر طراز ازین وادي نمودن مصلحت وقت است - بذاير آن
در همان روز جذاب گيتي افروز حرکت فرمودند - و آنروی آب جمن نزول
اجلال مقرر گردید - در همان اثنا خبر بمسامع حقايق مجامع رسید -
که لشکر بد اختر غنيم لئيم بد فرجام عزم بالجزم بمکاربه و جنگ غازيان
نصرت شعار اسلام دارد - و بسر کردن گوله ها بر بنگاه لشکر فيروزي اثر قدم
جرات پيش گذاشته - و خامت عاقبت برای خود آماده ميسازد - بد کنيان
ملازم رکاب ظفرايب حکم مطاع عز صدور يافت - که آن بد کيشان خيره سر
را بسزای کردار آنها رسانند - فوج دکنيان بمجرد صدور حکم واجب الازعان
یکبارگي بر سر آنها ريختند - و از نيزه های جان ستان آنها را از جا ربودند -
و مانند بذات الفعش متفرق ساختند - و بسيار پرا بدرک اسفل جهنم فرستادند -
و داد شجاعت و دلوري دادند - و از جانبين هنگامه قتال و جدال
گرم گردید - و بتوپ و تفنگ و تير بازي نوبت رسید - آخر الامر بهادران
نبود آزما آن بد کيشان را یکسر از آب تيغ گذرانیده آن صحر را مانند
لاله زار از خون آن گروه تبه کار نمودند - و خاک مذلت بر فرق اعدای
دين و دولت ريختند *

اجل ريخت زهر هلاهل بچام * شده تلخ ازان جان شيرين بکام
زمين و زمان را غضب زد بهم * کشيد انتقام از ترحم ستم
فرو رفت پای شفاعت بگل * نشان خدنگ بلا کشت دل
ز بس خانه بر مردمان تنگ شد * نظر را بچشمک زدن جنگ شد
دران عرصه ميکرد گرز گران * بدوکان کين کار آهنگران

سنان دلیران دران کارزار * گذر کرد از دل چو مژگان یار
 ز بس دید از تیغ و خنجر ضرر * خطر را دران عرصه آمد خطر
 بهر کس که زد از غضب گرز پشت * بتن نرم شد استخوان درشت
 بدل تنگ جا کرد پیکان تیر * کمانگشت از کشمکش گوشه گیر
 بهر جا که فیل اجل پا گذاشت * بزیر قدم نقش گرداب داشت
 عیان شد ز خون یلان رود نیل * نفیر اجل گشت خرطوم فیل
 ز بس بر هواهر طرف خاک شد * زمین مردم چشم افلاک شد
 یلان رخس کین چون بر انگیختند * بشمشیر از مهر خون ریختند
 ز تیر کماندار شمشیر زن * مشبک چو آماج گردید تن
 خدنگ دلیران در آن کارزار * سیاهی ربود از خط و خال یار
 سپر بسکه از تیغ شد چاک چاک * گل فتح افتاد از زیر خاک
 کمان بست چون ره دران دار و گیر * دل پر جگر گشت پیکان تیر
 کمان بود چون دلبران دل ز دست * برابر ز خون یلان و سمه بست
 یلان آتش کین بر افروختند * پروبال مرغ نفس سوختند
 غضب کرد کشت محبت درو * وفا بست با بیوفائی گرد
 ز بس حلقه زخم زهگیر شد * نظر محو نظاره تیر شد
 بعد اشتعال آتش قتال و جدال افواج آن بدسگال عیب گریز را هفر
 شیر دانسته - مانند بخت خویش بشهر برگشتند - و از افضال دادار
 بیهمال جهان داور مظفر و منصور از آب جمن عبور نموده آنروی آب را
 از زدن خیام اقبال فلک احتشام رشک افزای خورشید از انوار آن فرمودند -
 در ضمن این احوال نوبتخان که مصدر تردد شده و حاضر باش از دولت
 خواهی در رکاب سعادت انتساب بوده - مورد عواطف بیکران و مهبط عنایات
 بی پایان گشته شریک (مشاور) گردیده امتیاز یافت - و سر فراز شد -

و در رای بیضا ضیا موافق صوابدید بعضی خیر اندیشان چنان گذشت
 که باطراف پورب عذان عزیمت جلو ریز ساخته لوای ظفر پیرا را متوجه
 آن حدود فرمایند - چنانچه کوچهای متواتر بسمت مذکور بعمل آمد -
 و ویتهل راو نیز بالتزام رکاب سعادت در ادای مراسم عبودیت و بندگی
 بوده در استحکام مبنای آن می افزود - هرگاه بر صفحه خاطر وزیر
 سیه کار رو سفیدی راو مذکور بیکتادلی در بندگی حضور و صدق نیت
 و وثوق رسوخیت او مغفوش گشت - افسون دیگر از عقل بیرون و از
 قیاس افزون آن فرعون بر دمید - و راو مذکور را بطمع مال و منال که
 بخیل حوصله نگنجد فریید - و قسمهای شدید یاد کرده - آن راسخ الاعتقاد
 را از اراده عدم فساد انگیزی خویش مطمئن ساخته در صلح کشود -
 و جهاندار مالک رقاب را حضور طلب بار دیگر نمود - خدیو سعادتمند
 ازلی و ابدی بپاس ارشاد جناب خسروی انقیاد حکم را انسب و اولی تصور
 نموده فسخ عزیمت حدود پورب فرمودند - و بهیئت مجموعی سپاه و حشم
 احرام طوف کعبه امانی و آمال بستند - چنانچه طرف قریب دار الخلافه
 محل نزول اجال گردید - بعد هذا راجه ناگرم را که از عمده های سلطنت
 و مرد راست باز و کچ بر انداز بود برسم استقبال و بجهت اظهار استحکام
 عهد و ایفای آن فرستاد - راجه مذکور شرف ملازمت حاصل کرده بی کم
 و کاست حالات کماهی بموقف عرض بندگان خدیو گیهان رسانید - از بسکه
 آن بد گوهر تخم عداوت در مزرعه دل پر کینه خود می کاشت - آئینه خاطر
 صافی مظاهر جناب والا از لطایف الحیل آن مکار صفا نیافت -
 و زنگ کدورت از بد جوهری او زدوده نشد - بغایر آن مضرب سراق
 اقبال ساحت باغ جعفر خان و حویلی علی مردان خان بتوکل ایند
 منان گردید *

Shah Ālam
is prevented
from pro-
ceeding east-
ward and is
recalled to
Delhi by
'Alamgir II.

Raja Nagarmal comes to
meet Shāh
'Ālam.

ذکر وقایع که در حویلی علی مردان خان
 (محاربهٔ دست اول که) با کسان وزیر بمیان
 آمده - و از افضال ایزد متعال و به نیروی
 اقبال بر آمدن حضرت گیتی خدیو
 از محاصرهٔ (آن) اهل طغیان و بسلامت
 کوچ فرمودن ازان مکان

بتاریخ یازدهم ماه مبارک رمضان که جمیع اهل اسلام بطاعت آهی
 قیام داشتند - آن ضلالت کیش معنی اَوْفُوا بَعْدَیْ اَوْفِ بَعْدِکُمْ یعنی
 وفا کنید شما بعد من - و وفا میکنم من بعد شما - فراموش اول روز کرده
 بمقتضای بد باطنی و بد جوهری لوی خصومت بر افراشت - و قدم
 از دائرهٔ حق نمک بیرون گذاشت - مصداق این مقال چنانست - که
 آن ضلالت کیش به بی پردگی و بی آزمی فوج جرار آمادهٔ حرب
 و پیکار تعیین ساخت - که از هر چهار طرف گرداگرد دولت خانه چون
 نگینی که در حلقهٔ انگشتی باشد در گیرند - و بقصد مقابله مستعد شوند -
 هرگاه که آن ناکسان اشرار در رسیدند - و بهادران رکاب سعادت باین^(۱) وضع
 دیدند - معروض نمودند - که هرچه حکم - بمجرد مشاهدهٔ این صورت رگ
 غیرت خسروی و حمیت شاهی بحرکت آمده فرمان قضا جویان
 صادر گشت - که بدفع این بوم های شوم که هجوم آورده اند کوشش
 مردانه بکار برند - و قدم همت و جرأت فرا تر گذارند - و دمار از روزگار آن
 دغا پیشگان که گرفتار غضب قهاری اند بر آرند - و نگذارند که چیره دستی

Skirmish
between
the Vizir's
troops and
Shāh 'Al ām
in the palace
of Ali Mar-
dān Khan.

کسی نماید - پلنگان بیشه و غا و نهنگان دریای هیجا حاضر الوقت
 که در آنجا بودند - بر خون آنها دلیر گشتند - و با وصف قلت خودها و کثرت
 اعدای مانند شیوان شرزه که در رمه گوسفندان افتد - داد مردی
 وجوانمردی از هر سو دادند - و کوششهای مردانه و آویزشهای دلیرانه بجا
 آورده مانند کوه پای ثبات افشردند - و بر دشمنان یاجوج خصلت سد
 سکندر از پردلی و ثابت قدمی خود بستند - القصه هنگام جنگ
 گرم گردید - و توپ های آتشین دم نعره کشید - آتش تغنگ برق آهنگ
 چشمک به پیک اجل زده جان از تن می برد - و توپ رعد آواز صاعقه
 بار خس و خار وجود ناپاک آنها را بآتش زد - عقاب خدنگ در مرغزار
 جنگ بال و پر کشاده از خود وزره آهنین در گذشته از خون باطل ستیزان
 منفکار سرخ کرده *
 * نظم *

به پیکار افتاد آهنگ کار * شد آماده رزم گه شهریار
 نهان کرد چون ماه رخ در نقاب * لب آسمان را گزید آفتاب
 فگند آسمان طرح کین گستری * ز مهر آئینه کرد صیقل گری
 بگوش آمد از طبل جنگ این نوید * که شب حبیب صبح قیامت درید
 بر آورد صورتجالی خروش * سحر شد برزم شب آئینه پوش
 ز شور یلان یسار و میمن * در آمد بجوش آسمان و زمین
 دلیران نمودند از بیم جان * در آئینه چون عکس خود را نهان
 برابر و چو شاه جهان زد گره * کمان گوش زه کرد احسنت و زه
 بر آورد شه تیغ را از میان * هلال ظفر شد ز مطلع عیان
 بهر سو که از خشم شمشیر زد * بخون غوطه چون ناخن شیر زد
 بکف داشت در رزم شمشیر او * ز جوهر سجدل بهر قتل عدو
 سر مردم از گرز او گشت پست * ز ره چشم از نور نظاره بست

بهر سو که می‌رود چو سیلاب گام * نمی‌کرد اندیشه از ازدحام
 بشمشیر خونبار شد دستبار * بر آورد از دشمن دین دمار
 مگر بود تیغش همای ظفر * که سودای او داشت سایه بسر
 ز گرز جهان جوی مگر صدمه خورد * که شد استخوان فلک خورد خورد
 اگر ضرب گرزش به بینه بخواب * شود کوه چون مهره موم آب
 گرفت او کمان زرافشان بدست * بر افلاک نرخ مه نو شکست
 عقاب ظفر بود گوئی خدنگ * نمی‌جست از چنگ او مرغ رنگ
 اجل تا کند غارت نقد جان * بحسن جگر نقب زن شد سنان
 چو خورشید رخشان بکف داشت تیغ * نمی‌خورد یک ذره بر کس دریغ
 چنان گرم شد رستخیز جدال * که مرغ نفس در قفس سوخت بال
 چنان طاقت زندگی طاق شد * که بر مرغ خود مرغ مشتاق شد
 عدو دانه کین بدل گرچه کاشت * بکف ابر او برق جانشوز داشت
 فشاند تیغش ز بس خون ناب * چنان (۱) بست بر پنجه آفتاب
 سنانش بهر سو که شد نیزه باز * زبان کرد بر طعن اعدا دراز
 ز شمشیر او شد سری گر جدا * سنان داد بر دوشش از مهر جا
 در آمد ز خون یلان دشت و در * برنگینی بوستان در نظر
 دلیران پی نام در روز کین * نرفتند از جا چو نقش نگین
 دلیران دران معرض تیر و تیغ * نکردند از جان فروشی دریغ
 نشد گرسنه چشمی تیغ و تیر * ز خون خوردن مردم رزم سیر
 دران رزمگه کرد تیغ و تبر * تهی کاسه هوش از مغز سر
 فلک خواست (بیجا) کند زان نگین * بچوگان کین ناف گوی زمین

ولی بخت و اقبال یاری نداد * نشد باز بر رخ در این مراد
چنان لشکر دین جگر خسته شد * که راه نگاپوی کین بسته شد
بالجمله خدیو اسلام در این غلو ظلام تیوره انجام نفیس نفیس مصدر
تودعات بی پایان آنچنان گشتند که روح و روان بهمن و اسفندیار زبان
آفرین و احسنت بر کشاد - و از شجاعت و دلیری و دلوری خویش پیش
خدیو زمان سراپا دل و جگر گردن نهاد - پیر و جوان بمشاهده زور دست
و بازوی آن مؤید تأییدات ازلی بصد زبان تحسین نموده مثال آئینه
حیران ماندند *

چنین بازو - و دست زور آور * بر آورد از زبان الله اکبر

دارای رستم خصال در چنین معرکه قتال و جدال که زهره آهن دلان آب
و جگر شیر دلان بیتاب میشد - بکمال استقامت و استقلال عذاب سکون و قرار
از دست نداده با جانبازان و جان نثاران معدود - دمار آن گروه عاقبت
مردود - بر آورده سمند فلک مانند را بصوب مورچال مخالفان بدسگال
چالش اجلال داده بر قلب لشکر دشمن گرم عذاب و شیر^(۱) جولان فرمودند -
هرچند آن گروه شقاوت پزوه هاله وار گرد گرد^(۲) آنما سپهر سلطنت حلقه
کرده ازدحام عام نمودند - لیکن از آتش برق مصاص جانسوز آن تیوره درونان
مجال نمی یافتند - و بخیال محال خود پی نمی بردند - که سد راه آن
خورشید فلک اجلال می توان شد - و بهر جانب که همراهیان رکاب ظفر
افتساب رو می آوردند از ضرب تیغ بیدریغ از کشته ها پشته ها می کردند -
قصه مختصر که از تأیید ایزدی و از یآوری طالع سعادت قرین سرمدی
جناب خسرو جهان ازان دریای ذخار^(۳) رنج و بلا مانند سیل دمان باتفاق

بعضی از دولت خواهان جان نثار در گذشتند - و بر سمنند صبا رفتار که
 بمخطاب یار وفادار از حضور مخاطب بود سواره بر آمدند - آری رهائی
 و نجات از چنین مهلکه جانگداز که از نصف الفهار تا یکشنبه روز دیگر
 آتش کارزار شعله زن بود - و قریب سی چهل هزار سوار و پیاده در صدد
 جنگ و پرخاش بوده در شقاوت بر روی خودها کشوده میداشتند -
 و کوشش بلیغ از شش جهت بیافتن دست بدشمنان آنجناب می نمودند -
 و ره بدلی^(۱) نمی بردند - محض از تائیدات ایزدی و نیروی سرمدی آن
 دست پرورد لطف آهی و زور شجاعت و دلاوری ذاتی و ثابت قدمی
 حضرت خدیو جهان در چنین معرکه هوش ربا که ازین کار نامه اقبال در
 روزگار یادگار خواهد بود - بعرضه ظهور رسیده - و الا عقل محال اندیش تجویز
 نمیکرد که درین آتش توپخانه که بال طایر در هوا نفس زدن^(۲) میسوخت -
 و هریکی به تیغ و تیر افگنی و تغنگ اندازی که مثل تگرگ می بارید
 ذخیره ناسعداتی و شقاوت برای خود می اندوخت - سلامت جستن
 از اعجاز و آب بر روی زدن بخت خواب آلود هوا خواهان دولت بیدار
 خداده بود *

* بیت *

چراغی را که ایزد بر فروزد * هرانکس پف زند ریشش بسوزد
 شور بختان مخدول و منکوب پریشان و پشیمان دست از ناکامی خودها
 کشیده چون طالع برگشته خویش برگشتند - و درین معرکه کارزار راجه
 رام ناتپه که از فدویان و جان نثار عقیدت شعار بود - و میر سید علیخان
 و مرزا سبکхан بیگ کولکناش که در عهد سعادت مهد بداروغگی دیوان
 خاص و خطاب خان جهان بهادر پایه عزت بر اوج فلک دارد - و محمد

(۱) ره به بدلی

(۲) که بال طایر هوا در نفس زدن

عاقلمخان ناظر و میر منیر علیخان سرچوکی خواصان که از خانه زادان قدیم درگاه فلک اشتبا و از سایر^(۱) امیرالامرا نواب شایسته خان مرحوم است - بزخم تیر و تفنگ ناصیه فدویت و ارادت را گلگون ساختند - و مورد انظار تحسین و آفرین شدند - و سید اعظم علیخان نبیره قطب الملک مرحوم و میر قوام الدین خان پسر نواب جان نثار خان مغفور ثعالبی^(۲) راقم سطور شریعت شهادت چشیده جان بجان آفرین سپردند - و نام نیک بر جریده اینجهان بی بنیان از ادای حق نمک حضرت خاقان گذاشتند - و پتیل راو که این ماجرا گوش کرد - مانند نسیم بذابر هواداری دلی و عبودیت شعاری باطنی دیوده - در حوالی تکه مجنون معه فوج گران بملازمت حضور سر عزت باوج آسمان رسانده^(۳) شامل گردید - و از ندامت چشمان خود را اشکبار ساخته بمعذرت کرد^(۴) خویش - که از فریب وزیر پرتزویر دست کش از التزام رکاب فیض آماب^(۵) شده بود - زبان برکشود - و معروض حضور لامع انور نمود - که فدوی تازه از وطن مالوف خود درین بازیچه مکر و فریب وارد گردیده بود - و راه و رسم این قلب عیاران که بوی خلوص و وفای عهد ندارند - بمحک امتحان نکشیده بود - و زر نقد آبروی خود از آمیزش دغا و مکاری این خیانت پیشگان مفت برباد داده خاکستر ساخته - و نصایح کیمیا مانند که اکسیر نیکونامی در ضمن آن بود - در گوش حق نبیوش نساخته - سرمایه (جاودانی) سعادت ابدی به بونه گداز بدنامی سומدی انداخته - و آبروی پیشانی که بسجود آستانه خلافت نورانی ساخته بود - از داغ مذلت داغدار نموده - ازان باز منتظر شمول لطیفه غیبی تائیدات بوده از آلائش و آمیزش خود را بر کنار داشت - لله الحمد بفکوحای

Vithal Rao visits Shāh 'Ālam a second time and offers his apologies to that prince for not having accompanied him.

(۳) رسانیده

(۲) بیای

(۱) نمایر

(۵) مآب - ایاب

(۴) کردن

یهدی من یشاء بر روی احوال این شکسته بال در هدایت طریق مستقیم
 کشود - و از خواب غفلت بیدار نمود - هزاران حمد و ثنای آن توانای یکدا
 است که ذات تقدس صفات از چفگ تزویر بد اندیشان زیانکار بسر پنبجۀ اقبال
 سلامت جسته - و زور بازوی اعدا به حول و قوۀ الهی شکسته گردیده
 با من و امان بفتح و نصرت تو امان ازان مهلکه بر آمدند - اکنون تا جان
 ناتوان در خاک دان قالب عنصریست - بجان و دل در جان نثاری
 خواهم کوشید - و قشقۀ عبودیت بر ناصیۀ ارادت خواهم کشید - و قاشق خون
 در زیر هلال نعل باد پای آسمانگون ریخته - فقراک زین را - که دست آویز
 افتخار است - نخواهم گذاشت - غرض آنچنان سرعجز و نیاز بیای اقدس
 نهاده بخون گرمی بقدگی جوشید - که ابر کرم خسرو دریا نوال عذر نیوش
 جرم پوش بجوش آمد - از قلم عفو بر جریدۀ اعمال ما تقدم او خط کشیدند -
 و بر طبق خواهش و عرض آن هندو - که از عرق خجالت تر بود - مورد
 عواطف بیحد فرمودند *

این سعادت بزور بازو نیست * تا نه بخشد خدای بخشندۀ
 و در همان اثنا از خیمۀ خود نقد و جنس و اقمش و امتعه آنچه لائق نذر
 شاهانه بود - برسم پیشکش در حضور - روبروی خادمین عقیدت کوش -
 و غلامان حلقه بگوش - گذاشت - گیتی داور - فریدون فر - از تکلیف
 ما لایطاق معاف داشته از پاس دل شکنی او بسیار قلیلی پذیرا فرمودند -
 چون دو سه شبان^(۱) روز نزول اجلال دران سرزمین گشت - بر ضمیر مهر
 قنوبر چنین اشراق پذیر گشت - که نهضت رایات ظفر طراز بطرف هانسی
 حصار که محال صرف خاص است - صواب دید رای اصابت پیرا است -

Shāh 'Ālam
 goes to Han-
 sihisar

که چندی بشغل فراغ خاطر و استراحت مزاج و هاج باید پرداخت -
 و دران نواحی اقامت ورزیده بال و پر همای دولت را درست باید
 ساخت - چنانچه توجه رایات عالیات بآن ضلع گشت - و پتھل راو
 بهم عنانی موکب ظفر قرین سرفراز بود - بیست و یکم ماه مبارک مقام
 سلطانپور از ماهیچہ الودیہ منصور نور آگین گردید - و بعرض اقدس رسید
 که موسی خان بلوچ از کور باطنی - باغواي وزیر شقاوت تخمیر لوای ادبار
 بر افراشته آهنگ فاسد جنگ دارد - بغازیان نصرت شعار فرمان خدیو
 گیتی ستان عز اصدار یافت - که تنبیه و تادیب باغیان و اهل طغیان نمایند -
 از تأییدات ایزدی بمجرد مقابله غازیان لشکر فیروزی - آنها بسزای اعمال
 خود رسیده - بسیاری از آب تیغ بهادران وادی عدم پیش گرفتند - و اکثری
 پایمال سم اسپان جنود ظفر آموذ گردیده - ننگ فرار اختیار کرده رخت ادبار
 در فرخ نگر انداختند - و غلام نبی خان بلوچ که سرگروه آن مدبران
 ضلالت نشان بود و دیعت حیات بمالکان عذاب نموده - داغ حرام نمکی
 بر ناصیه خود برد - غفیمت بسیار از شکست آن باغیان از فیل پالکی
 و اسپان خوش رفتار نصیب اولیای دولت قاهره و جوانان نصرت شعار
 گردید - بیست و هشتم ماه مذکور خدیو سعادت آئین بوای استقبال نواب
 عصمت جناب عفت مآب - پرده نشین سوادق عظمت و اجلال - مستوره
 جلباب سلطنت و اقبال - مکرمه والا احترام - معظمه واجب الاکرام - نواب
 زینت محل بیگم صاحبہ - که از راه شفقت مادری بجهت ملاقات و دیدن
 آن نخل سرفراز جهانداري و شهریاری از دار الخلافه تشریف ارزانی
 فرموده بودند - تشریف فرما شده بدولت پابوس کامیاب مثنوبات اخروی
 شدند - و محمود خان پسر احمد خان میو بخشی بسعادت ملازمت
 اکسیر خاصیت شرف اندوز گشت - و پتھل راو معه پسران بآستان بوس

He reaches
Sultānpur
and is at-
tacked by
Mūsā Khān
Balūch. Ghu-
lam Nabi
Khān Balūch
is killed in
the affray.

Zinat Mahal
Begam comes
from Delhi to
meet her son
Shāh 'Ālam.

خدام کرام آفتاب نقاب ثریا احتجاب حضرت بیگم صاحبہ پایہ عزت بلند ساخت - غرہ شوال المکرم کہ مخیم خیام فلک احتشام موضع رن تهل شد - برای ادای واجب نماز عید و شکرانہ خالق یگانه حضرت شہنشاہ بعید گاہ رونق بخش و نور افزا شدہ بجماعت کثیر و انبوة خلائق نماز عید مودا (۱)

Shāh 'Ālam offers up the 'Id prayer at Ranthal.

فرمودند - و قاضی آنجا را بعطای خلعت نواختند - ططفہ شادیانہ در گنبد گردون پیچید - و بندهای حضور از سرور موفور ندور موافق رتبہ و پایہ خود گذرانیدہ آداب تسلیمات بادای تہنیت عید سعید قامت مباحات برافراختند - خسرو دین پفاہ از عید گاہ معاودت فرمودہ بدولت و اقبال داخل بارگاہ حشمت و جاہ شدند - و آداب تہنیت و مبارکباد در جناب نواب ثریا احتجاب - ملکہ ملکی خصال - مریم زمان - حضرت بیگم صاحبہ نواب زینت محل بجا آوردند - و ارشادات بیگم صاحبہ را کہ جواهر زواہر نصایم و مواعظ بودند - حلقہ گوش حق نیوش فرمودند - دویم شهر مذکور موضع ہرہرن پور از فروغ الویہ ضیا گستر رشک افزای خورشید انور گشت - قلعچہ مستحکمی دران بود - و بعضی از قوم اشوار نیز درانجا هنگامہ پرداز بودند - غازیان نصرت مفد و بہادران ظفر پیوند قلعچہ مذکور را محاصره نمودہ آنها را قلعہ بند ساختند - و کوششہای بسیار در حرب و پیکار بجا آوردند - چنانچہ اکثر جوانان دلاور و کار آمدنی گل زخہا از لالہ زار فدویت برداشتند - و ہمراہم خسروانہ مشمول گردیدہ مظلور نظر عنایت خسروی شدند - بالتجملہ چون آن مدبران محصور راہ فرار بر خود مسدود دیدند - و چارہ کار بجز انقیاد و اطاعت در وسع مقدور خود نیفیدیشیدند - لولیخان نام کہ سرگروہ آن گروہ بغاوت پڑوہ بود معرفت ستہانی زوجہ

Shāh 'Ālam besieges the fort of Harharanpur. The besieged are saved by the influence of the wife of Sitārām Sāhūkār.

سیتارام - که در عهد سالفه ساهوکار صاحب لکوک بود - و بالفعل زنش
 که بلقب مذکور مشهور شده در فیصله معاملات اینچنین اشخاص بیرونجات
 دخلی بسیار باعتبار و ناموری زمانه گذشته و وطن داری آن طرایف^(۱) دارد -
 نیز بوساطت وینهل راو عفو جرایم از درگاه خلائق پناه خواسته - و بوسیله
 جمیله نوبت خان بآستانه بوس سر بلند گشت - و آداب ملازمت و قواعد
 عبودیت بجای آورد - و سرب سنگه برادرزاده ستهانی بشرف بساط بوس
 مقدس افتخار اندوز گردید - و ستهانی در جائی سوای بارعام - بنابریکه
 مستوره بود - باریاب مجرا گردیده - بعزایت دوپته زراندود از پیشگاه شهنشاه
 دین پناه گوی عزت از همچشمان خود ربود - هفتم ماه مرقوم برگشته دادر
 از طلوع ماهچه الویه موکب اقبال مشرقستان گردید - و هشتم ماه صدر
 نقاوه زمین و زمان - خلاصه عناصر و ارکان - کریمه مکرمات بذی آدم - شریفه
 مشرفات عالم - بیگم صاحبه ملایک خدم - بطرف شاهجهان آباد رخصت
 شدند - و جناب کیوان مآب برای مشایعت چند قدم برای استحصال
 سعادت تشریف فرمودند - درین آوان از بسکه تابستان شدت و طغیان
 داشت *

درین گرمی که از حد بود طغیان * نگه خسخانه می بدد ز مژگان
 در آن مقام بسبب کثرت بی آبی درین ایام کسی از سالکان بحرو بر -
 و رهروان خشک و تر - گامی دران سرزمین نمیگذاشت - گروهی از لشکر
 ظفر اثر بستوه آمدند - و هلاکت دواب و هردی حیات - از عدم دسترس
 بر آب - صورت بست - و در بعضی منازل که (هلنای) ریگ روان تشنه لبان را
 از نهایت گرمی بخاک قیره می نشانیدند - موجب مزید عطشان
 می شد - و اگر برآه دور و دراز سراغی از چاهی می یافتند آبش مثل

چشمه آب حیوان در تاریکی پنهان میماند - و مانند ستاره خردی دیده و ران را پدیدار میگشت - غرضکه چون پای تلاش از میسر شدن آب در مانده شد - جذاب مالک رقاب بدرگاه مفتوح الابواب باین مفاجات دست دعا بلند ساخته بهزاران عجز و نیاز تر زبان شدند *

* رباعی *
یارب سبب حیات باران بفرست * وز خوان کرم نعمت الوان بفرست
از بهر لب تشنه طفلان نبات * از دایه ابر شیر باران بفرست
از اینجا که جذاب باری سمیع الدعاء بندگان - علی الخصوص بادشاهان که برگزیده درگاه صمدیت اند - هست - یکایک نزول رحمت الهی بموسم (۱)
برشکال از دعای نایب نبیل ایزد متعال یعنی بادشاه حمیده خصال گردید - و تشنه کامان چه از انسان و چه حیوان سیراب همهها شده -
رطب اللسان شکر (۲) الهی و دعا پرداز حضرت ظل الهی گشتند - و چون رحمت آن رحیم و کریم وسیع است - بار دیگر از نزول بارش مزعنه دلهای خلائق را شاداب فرمود که مردم خاص و عوام ذخیرهها بقدر امکان کردند - و مواشی و کشتزارهای آن دشت بی آب و گیاه سیراب شده به نشو و نما سر بر آوردند - و در صحرا چشمهسارها خوشگوار تر از آب کوثر جوشیدند - اکنون شبذیز قلم را در مضماری بیان تودعات افواج دکن گرم جولان ساخته جلو ریز میزنماید - که چون راگهو و ملهار رخت خودها را باطراف سر هندی کشیدند - آدینه بیگخان که مرد آزموده کار و گرم و سرد روزگار را چشیده بود - میخواست که از کوهسار بکومک این هردو سردار رحل اقامت به پائین اندازد - و قبل ازین از بیم موکب شاه درانی در عقبههای کوه دشوار گذار پنهان گشته آماده حرب و پیکار بود - و بکوچههای متواتر

Raghu and Malhar Rao depart for Sarhind. Adinabeg wishes to assist them and marches to Hansi Hisar with a view to oppose the Durhani army.

در حوالی هانسی حصار مقابل افواج شاهي خود را رسانیده - نیز تدبیر
 بر نشانه خواهش خود می نشانند - و در کمین بوده - کمان پرزور بقوت
 بازوی خود کشیدن در خیال خود داشت - هرگاه عنان عزیزمت شاه
 درانی از شدت گرما بتعجیل تمام بطرف کابل تافت - خان مذکور همان
 طریق پیش گرفت - و برج القهقري از راه دون منزل بمنزل قریب
 دوآبه رسیده استقامت در کوه پایه های که عبور و گذار دران تنگها (۱) محال
 و دشوار بود - استقامت ورزید - و پیش ازین شاه درانی رقم ها (۲) متضمن
 تاکیدات حاضر شدنش در حضور که فرستاده بودند - بلطایف الحیل
 پرداخته و بمواسات و مدارات ساخته تنی بمعاملات نمود - و موافق مدعی
 حضور انگشت قبول بر دیده نمی نهاد - و از آنجا که سردار مذکور از اراکین
 آن سرزمین بود - و پیشتر عقده های محکم و استوار از ناخن تدبیرش
 در وقت معین الملک بهادر ناظم حال و هم در زمان ناظمان ماضیه
 می کشود - از سر تا پیش نظم و نسق امور معظمه متعلقه آنکدود
 بشاهزاده تیمور شاه حسب دلخواه صورت پذیر نمیشد - و در دوآبه باری
 از عدم اتفاقش بندوبست شاهي با حسن وجوه جلوه گر نمیکشت -
 شمه از حسن تدبیرش که بشرح آن پرداختن برای اهل بصیرت
 کار نامه ایست - اینست - که تمام راجه های کوهستان سوای راجه جمون
 و دیگر زمینداران آن مرز و بوم درین طلاطم (۳) در خدمتش حاضر می بودند -
 و قدم از جاده اطاعت و فرمان برداریش فوتر نمی گذاشتند - و نیز گوه
 ضاله خدلان نشان سکهان با وصف تخالف دین و ملت سر بر خط فرمان
 او مینهادند - و به پرستش او دم میزدند - سردار جهانخان با قشون جرار
 مراد خان را که از سران نامدار بود - و از یکه تازان جهان گوی سبقت

(۱) تنگنا (۲) رقمه ها (۳) نلاطم

When Ahmad Shah departed for Kabul, Adinabeg reaches Doaba via Doon. Shah Durrani writes several letters requiring Adinabeg's presence but the latter declines compliance on some pretext or other.

As Adinabeg was a powerful noble of that part of the country and had rendered excellent service under previous governors, Prince Timur Shah experiences considerable difficulty in settling the affairs of Doaba on account of his disagreement with Adinabeg.

All the Rajas of the hilly tracts, excepting the Rajah of Jammu, together with all the Sikh Zemindars, come to meet Adinabeg.

می ربود - برای کفایت مهم آدینه بیگخان بر گماشت - و مومی الیه
 بسوی دریای جیخون که جای استقرار خان مسطور بود لوای عزیمت
 بر افراشت - و تزلزل در ارکان آن ناحیه انداخت - آدینه بیگخان که
 گوهر شجاعت و تهور و لالی آبدار تدبیر و مصلحت از دریای بیکران

Sardar Jahan
 Khan of the
 Durrani ar-
 my despatch-
 es Murad
 Khan against
 Adinabeg.

فیوض آلهی که در صدف سیئه خود داشت - در چار سوی استقلال
 و استقامت بر آورد (۱) و صدیق بیگخان را که به نیابت سهرند مامور
 و خواجه مرزا خان بهادر را که دلیر معرکه نبود و بیشه هیدجا بود -
 با فوج سنگین و لشکر گران معه راجه بهوپ سنگه که از عمده راجه های
 کوهستان است - با بیست و پنج هزار سوار نبود آزما و پیکار جو برای مقابله
 روان ساخت - در عرض راه تلاقی طرفین رو داد - و آتش قتال و جدال

Adinabeg
 despatches
 against Mu-
 rad Khan
 25,000 caval-
 ry under the
 command of
 Siddiq Beg.
 Khwajah
 Mirza Khān
 and Rajah
 Bhup Singh
 who defeat
 Murad Khan.

شعله افروز گشت - آخر الامر بعد زد و کشت بسیار که معرکه رزم از خون
 مقتولان لاله زار شد - و داغ شکست و هزیمت بر روی لشکر مراد خان خانه
 برباد افتاد - و دولت فتم و نصرت خدا داد بخان معزی الیه دست داد -
 و اساسه (۲) و حشم مراد خان نامراد بتاراج و یغما رفت - و غنایم بسیار از
 جنس قاقم و سنجاب و اسپان صرصر فزاد بدست کسان خان مرقوم آمد -
 چون خان مشارالیه مرد عاقبت بین بود - از عقل صواب اندیش از پای
 ثبات و پودلی آئین تازه برپا ساخت - و با سرداران دکن طرح مراسلات
 و مواسات افکنده بتجدید قوانین مودت و یکجبهتی و یکتادلی مستحکم
 نمود - و خود با فوج سنگین ازان نواحی حرکت کرد - و سهرند را که
 صمد خان بسر کردگی آن محال از حضور شاه درانی مقرر و معین بود -
 از یاوران طالع و تقدیر ازلی در اندک زد و خورد بتصرف آورد - و صمد خان
 را پیش از رسیدن افواج دکن اسیر و دستگیر کرد - هرگاه اتفاق ملاقات

Adinabeg
 makes friends
 with the
 chiefs of
 the Deccan
 and captures
 Samad Khan
 who govern-
 ed Sarhind
 on behalf of
 Ahmad Shah
 Durrani.

Raghu and
Malhar Rao
join Adina-
beg.

سرداران دکن بخان معزى اليه افتاد - راگهو و ملهار راو رفاقت خان عظيم
الشان را مغتنم انگاشته كاسه فتم و فيروزى بدست خود يافتند - و باكرام
و احترام نوعى پيش آمدند - كه قايم مقام آصف جاه آن يگانه دوران را
پنذاشتند - و بى صوابديد راى صايدش قدم پيشتر نميگذاشتند - آن
وحيد عصر با جرأت رستمى و بهمنى از پاداري دل و جگر لشكر بسمت
شهر لاهور كشيد - و سردار جهانخان تاب مقاومت در خود ندیده از انجا
كوچيده - و معهدا پاس حفاظت شهزاده تيمور شاه كه از اهم مطالب
و مآرب بود - و از رعب غضب سلطاني دغدغه بخاطر داشت بصحت
و بامن و سلامت از چنگال دكنيان بدر رفت - و چون تيز از كمان
بر جست از خواهش ايزدي در اندك حركت و اصابت تدبير خان
معزى اليه فتم كثير نمايان گرديد - و تالاب درياى اٲك تسخير ملك

Adinabeg re-
duces all the
country as
far as the
banks of the
River Atak
and massa-
cres all the
Durrani who
were at the
time residing
in the Sialkot
Fort.

وسيع بعمره ظهور رسيد - بعضى وامانندگان (سر) درانيان بسبب گرانباري
و سبكي طالع و از بيم هلاكت جان احوال و اثقال فراوان كه در قاعه
سيالكوت مانده بودند - اسير پنجه تقدير گشتند - و از دوش خود بار
سر انداخته از خوارى و مذلت رهائي يافتند - سرداران دكن بعد وقوع
اين سانحه و پاك شدن آن شهر مينو آئين از خار وجود افاغنه برگشتند -

The Deccan
chiefs yield
up Lahore
to Adinabeg,
who appoints
Khwaja Mir-
za Khan
governor of
that city and
settles at
Doabah Basti-
Jalandhar.
He dies at
Jalalabad.

و فسحت آباد لاهور را در قبضه اقتدار خان موصوف و از طرف خود
(كنوحيو كدم) رامعه ديگر (نا) سرداران خويش گذاشتند - و مختار مهمان مالي
و ملكي آن سردار صاحب تمكين و وقار را ساختند - خان معزى اليه
خواجه مرزا خان بهادر را كه سر گروه الوس مغليه بود و در وقت نظامت
نواب معين الملك مغفور و والد اين راقم سطور گوى شجاعت از اقربان
خود مي ربود - بنظامت لاهور معين و مقرر ساخت - و خود در دوابه
بست جالندهر اقامت ورزید - آخر الامر در جلال آباد كه قريب بست

جالندهر است بیک اجل را لبیک گفته اینجهان ناپایدار را گذاشت -
و برحمت ایزدی پیوست *

وقایع نهضت رایات عالیات بادشاهی باطراف آلک^ه
بیگانیر و درانیان از اغوای وزیر نادان - و رسیدن
شقه خاص حضرت عالمگیر ثانی بنام
آنحضرت برای کناره کشی - و تشریف
آرزانی فرمودن آن جناب از آن اطراف
پیش نجیب الدوله بهادر - و بعد
استقامت^(۱) چند روز افراختن
رایات ظفر نشان بطرف صوبه
آله آباد و حصول ملازمت
نواب شجاع الدوله بهادر
و محمد قلیخان
بهادر

Shah 'Alam at the suggestion of the Vizier betakes himself to Bikanir and the Durranis. He receives a letter from 'Alamgir II, warning him against such a step, whereupon the prince proceeds to Najib-ud-daulah with whom he stays for a few days, and then goes to Allahabad where he meets Shuja 'ud-daula and Muhammad Qāli Khan.

بدانا آورد اقبال گر او شود کون و فساد آئینه او
فرو دارد بهر سوئی که او سر کلاب از شعله گیرد عطرز اخگر

نباشد صاحب دانش هراسان تواند صید عفا کردن آسان
 فلک را سوی خود مائل توان کرد بدانش کیمیا حاصل توان کرد
 بملک و مال اقبال زمانه نزد کس نقش نیکی جاودانه
 گردون دون - طرفه بازیگر و سفله پروریست - که پیوسته (۱) شعبده بازی
 شعبده تازه زیر نگین فیروز قام خود بغام آوران سطح زمین بر روی کار
 نیاورده - و کدام کسانرا بلب جام کامرانی فرسانیده - که هلاهل ناکامی بکام
 نریخته - هوشمند کزین باید - که سر رشته نیکفامی بدست آورده بخود بیفی
 و خود کامی مست باد غرور نگشته راه هشیاری پیماید - و از چنگ این
 ابله فریب رهائی بخود دهد - مصداق این مقال احوال وزیر (خیال)
 بد کیش عاقبت نا اندیش است - که از خبث باطنی که مانند نیش
 عقرب پیوسته گزیدگی در سر داشت - و بغای تازه به انهدام بنیان دولت
 خود میگذاشت - و حضرت ظل الله از صفای باطن که آئینه خاطر صافی
 پرور از زنگ کدورت پاک بود - عنان اختیار مهام مملکت که بطور آن
 زبون خصلت گذاشته بودند - ازین باعث احدی را منحل و مانع در
 نیک و بد نمی پنداشت - و پیوسته در خرابی ارکان قصر بی بنیان جاه
 و حشمت خود قدم فراق میگذاشت - چنانچه بعرض استاده های عرش
 اشتباه برنگارنگ آب و قاب رسانید - که توجه اعلام نصرت اعتصام بصوب
 درانیان و بیکانیر صلاح دولت و مصلحت وقت است - بذایر معروضه اش
 نهضت الویة ظفر طراز بآن سمت گردید - و غرض ازین لشکرکشی این بود
 که شعبده بازی و فسون سازی نموده امریکه پیش نهاد خاطر خداوند
 افسر و نگین دران سرزمین باشد بحسن انجام نکشد - و طلسمی که

(۱) به شعبده بازی

The Vizier's
 perfidy
 towards Shah
 'Alam.

بر روی کار آید برهم خورد - و منشأ بداندیشی او این بود که چون
 بسمع او رسید - که محمد امین خان بهتی از طنطنه موکب ظفر اثر
 آئین خدمت گذاری و پرستاری پیش گرفته جدین عبودیت و انکسار
 بر آستان خورشید لمعان سود - و بهبود دوجهان ازین دولت جاودان حاصل
 نمود - و اکثر از سرداران فیروزمند اطراف احرام کعبه مقصود بسته سعی
 باستیلام عتبه والا مقام دارند - و بعضی برهنمونی بخت بیدار بملازمت
 اشرف اعلی فایز شده کمر بندگی و اطاعت محکم بسته اند - اول
 شعبده بازی بسد راه آن هدایت پذیران و گمراه نمودن آنها از راه راست
 بندگی و عبودیت منشی باید شد - چنانچه با سرداران دکن بعد
 معاودت آنها از لاهور با طور (۱) صداقت و موافقت پیش آمده - و تازگی
 عهد و پیمان بآنها محکم بسته - و ذهن نشین اونها (۲) بانواع مکر و فریب
 ساخته که اگر بر تقدیر اسباب حشمت و جاه گرامی گوهر محیط سلطنت
 پادشاهزاده والا تبار بوفور سپاه و اطاعت و انقیاد سرداران و سران نامدار
 این نواح مهیا و آماده گردید - برای شما هیچ نتایج نیک نخواهد گشت -
 بذابراینکه ثانی الحال وارث سریر سلطنت و دیهیم - و مالک مملکت
 و اقلیم - هندوستان شده کوس لمن الملکی تا بام فیروزه فام سپهر برون
 خواهد نواخت - و ما و شما را که بالفعل معشوقه دنیای نا پایدار در
 آغوش و شاهد آرزو همدوش است - بانقمام جوایم گذشته آواره دشت
 ادبار خواهد ساخت - غرضکه بعنوان رنگارنگ مغلوب خوف و هراس -
 و وحشت زده دغدغه و وسواس کرده - دام تزویر گسترد - و آن وحشیان
 صکرا نورد را برینمعنی آورد که ویتهل راو را از نوشتجات عذاب آمیز

Muhammad
Amin Khan
Bhatti is
presented at
the darbar of
Shah 'Alam.

The Vizier
puts the
chiefs of the
Deccan off
the scent, in
order to pre-
vent their
rendering
Shah 'Alam
any assis-
tance.

Vithal Rao
separates
himself from
Shah 'Alam.

(۲) آنها

(۱) بطور

و تهدیدات شدید در باب ترک رفاقت جناب مالک رقاب توغیب باید نمود - و از رکاب سعادت جدا و علیحده باید کرد - آن ناعاقبت اندیشان بافسون آن شقاوت نشان هیوانه سخنهاى بی اصل او گردیده و پنهل راو را نوشتجات باین مضمون نوشتند - که مقتضای حسن خدمت شما آنست که ذات کرامت آیات بادشاهزاده والا تبار را در حضور خاقان گیتی ستان رسانید - و خود نیز عازم آستانه بوس شوید - هرگاه که نوشتجات آن نا سرداران^(۱) نزد و پنهل راو رسیدند^(۲) - عنان اختیار از دست داد - و از ساده لوحی از دولت التزام رکاب سعادت انتساب ولّی نعمت مهجور و از انوار^(۳) خدمت حضور که مانند مهر تابان رخشان و لمعان بود - مبتلای شب دیجور ناسعدتی گشت - رخصت خواست - و شرف دستوری یافته

'Alamgir II's letter warning Shah Alam against going to Bikanir.

از هلال رکاب آفتاب تاب جدا شده ره نور اذبار گردید - مقارن اینحال شقّه خاص حضرت جهانبانی - خلیفه وقت و ظل سبکبانی - متضمن کناره کشی از آن نواحی ورود مکرمت فرمود^(۴) - جناب سعادت آئین مطابق حکم حضور جهان مطاع عنان توسن اقبال از آنحدود معطوف فرمودند - و در همان زمان عرایض عقیدت اشتغال نجیب الدوله بهادر در کمال رسوخ بندگی و اطاعت و فرمان بری بمقتضای فدویت قدیم از نظر خورشید ضیا گذشتند^(۵) - مکنون خاطر اقدس حرکت بآنسمت مناسب وقت متصور گشت - و نهضت الویّه ظفر از راه کجپوره بصوب میوان پور که بهادر موصوف دران آوان رخت اقامت درانجا داشت بعمل آمد - و بعد طی منازل ساحت آن سرزمین را رشک بهشت برین فرمودند -

Najib-ud-daulah writes to Shah 'Alam asking him to come to Miranpur.

(۳) نور

(۲) رسید

(۱) نا سزایان

(۴) ورود مکرمت آمود فرمود *

(۵) گذشت

هنوز میوان پور سه چهار فرسخ از لشکر فیروزی اثر فاصله داشت - که بهادر معزنی الیه - محمد ضابطه خان پسر خود - و سلطانخان و افضلخان برادران را معه فوج بوسم استقبال و بجهت حصول سعادت ملازمت اکسیر خاصیت جناب همایون فرستاد - و بعد قدوم میمنت لزوم در میوان پور خود سر قدم ساخته باستیلام اقدام سرایا مکرمات علو قدر و مرتبه بعرض برین رسانید - و نیز سادات میوان^(۱) بوساطت بهادر مذکور شرف ملازمت حاصل کرده و یازده مهر نذر گذرانیده - سعادت دوجہانی اندوختند - و سید هدایت علیخان بحصول سعادت ملازمت کثیر المکرمات سر افتخار باوج فلک دوار رسانید - دهم ذوالحجہ سنہ پنجم عالمگیری که روز سعید عید الضحی^(۲) بود - خداوند گیتی پناه برای ادای نماز و تقدیم رسم قربانی بعید گاه رونق افزا شده و نماز عید و قربانی مودا^(۳) ساخته مراجعت بدولتخانه فرمودند - هر یک نذر عید گذرانیده به تهنیت و مبارکباد [و] آداب بجا آوردند - و هر همه بعطای خلاع مباهی و مفخر گردیدند - چنانچه نوزده رخت خلعت و سه عدد سر پیچ موصع گران بها بتفاوت مرتبه مرحمت گشت - چهاردهم شهر صدر نجیب الدوله بهادر بآستانه بوس بارگاه فلک اشتیاق حاضر شده مبلغ پنجهزار روپیه نقد و ده عدد خوان اقمشہ نفیس و یک زنجیر فیل کوه پیکر و دو راس اسب معه ساز پیشکش نمود - و از حضور جهانبانی بعطای دستار بسته معه سر پیچ موصع و قبضہ شمشیر کامیاب عاطفت حضور شد - و مواسم ضیافت و مهمانی آنچه شایان بارگاه جهانبانی و در خور فدویت خود دانست بتقدیم آن پرداخت - و بزبان عجز بیان [و] انکسار فراوان معروض داشت - که کمترین غلامان

Shah 'Alam meets with a reception from Zābita Khan, the son of Najib-ud-daulah and the latter's brothers Sul tan Khan and Afzal Khan.

On Wednesday, the 16th of August, 1758 (being the 10th of Zilhaj in the fifth year of 'Alamgir II's reign), Shah 'Alam goes to the Idgah to offer up the *Idu-l-azha* prayers.

Four days later, Najib-ud-daulah has an interview with Shah 'Alam, pays his tributes and receives a robe of honour.

در آئین خدمت گذاری و جان نثاری از خانمان حاضر و الوس افاغنه هر قدر
 که همراه دارد جانفشان و چاکر اند - امیدوار است که همین سرزمین را
 از قدوم فیض لزوم نزهت آگین فرموده عزم طرف دیگر بالفعل مکنون خاطر
 اقدس نگردد - و فدوی جان نثار بادای مراسم عبودیت هیچ گاه افشاء الله
 تعالی خود را قاصر نخواهد داشت - چون الحاح درین باب بیش از
 اندازه پیش آورد - بذابین - وهم [که] از قطع منازل و طی مراحل طرق پر
 خطر عنصر گرامی مایل استراحت و آرامش بود - و مع هذا موسم بوشکال
 نیز مانع ره نوردی متصور گشته معروض او را باجابت مقرون فرمودند -
 و [در] مرتبه عزت بهادر معزی الیه افزودند - و بمقامات (۱) آنجا لشکریان
 نصرت نشان بارهای خود کشوند - مقارن این حال رضا قلیخان بهادر که
 ثانی الحال بعد انقضای مدت و زمان دراز در عهد سعادت مهد بمختاری
 امور سلطنت عظمی سرفراز خواهد گشت - بعثه بوسی حجاب گیهان
 خدیو جبین نیاز را نور آگین ساخت - و مراجع خسروانه بافزایش قدر
 و منزلتش [نواخت] - و در همین آوان میمنت اقتران ازدواج و عقد نکاح
 خلاصه دودمان عزت و اصطفای سلاله خاندان مجد و اعتلا - عصمت حجاب -
 عفت احتجاب - مریم ثانی - بلقیس زمانی - سیده صمیم النسبت عالی
 نسب با حضرت جهانبانی نواب مبارک محل از بطون بظهور پیوست -
 و پیروی سنت نبوی و شریعت غرای مصطفوی رفت - بعد انقضای
 موسم بوشکال همت والا نهمت چنین اقتضا فرمود - که بصوب ملک پورب
 و بنگاله که شهرستان زر خیز بمضمون کریمه ان ارضی واسعة لوای فلک فرسا
 افراشته گردد - و تسخیر (۲) آن حدود همت گماشته شود - در همین

At the re-
quest of Na-
jib-ud-daulah
Shah 'Alam
halts at
Miranpur.

Riza-quil-
khan Baha-
dur has an
interview
with Shah
'Alam.

Marriage of
Shah 'Alam
with Mubā-
rak Mahal.

اثنا عرایض محمد قلیخان بهادر صوبه دار آلہ آباد مشتمل بر رسوخ ارادت
 و محکمی بقیان عقیدت از نظر کرامت اثر حضرت جهانبانی گذشتند - (۱)
 و این معنی را که همچو سردار با اقتدار که بکمال عجز و انکسار بتوجه رایات
 عالیات بذروه عرض رسانیده مضمون آیت وافی هدایت که ما النصر الا من
 عند الله - یعنی نیست یاری مگر از نزد خدایتعالی [است] تصور فرمودند -
 بغابر آن حرکت الویة ظفر طراز بآنصوب بخاطر کرامت مآثر تصمیم
 یافت - هرچند نجیب الدوله بهادر از راه عقیدت باطن و لوازم عبدودیت
 که دلنشین او بود - بهزار سماجت و منت و بغراوان عجز و انکسار بفسخ
 این عزیمت معروض داشت - و نمیخواست که سایه هما پایه که بیابری
 طالع بیدار بر او گسترده شده - بر گیرند - و همای سعادت بر سر دیگری سایه
 افکند - لیکن معروض بهادر مذکور درینباب قرین اجابت نگردید - و تفضل
 و عنایات در حق او مبذول فرموده بر توسن اقبال سوار شدند - و روانه
 ازان سرزمین گشتند - در عرض طی منازل بعضی از خانزادان (۲) سعادت
 آئین - که دران نواح بتعلق مهمات آن ضلع بخودها قیام داشتند - چنانچه
 فیض الله خان فوجدار بریلی و [از] پسر علی محمد خان و سعادت یار خان
 بیستم ربیع الثانی (۳) سنه پنجم در مقام فریدون پور سعادت ملازمت حاصل
 کردند - و از مراسم پیشکش و نذر خزینة سعادت و گنجینه دولت فراخور
 مرتبت و منزلت خود اندوختند - و بعطای خلایع فاخره تارک افتخار
 و اعتبار باوج فلک دوار افراختند - درین منازل مدار الدوله بهادر پسر
 خواجه موسی خان - که از احوال خان مذکور سابق هم رقم پذیر خامه بیان
 گردیده - و نوبتخان و بهادر علی خان بهادر و اصالت خان سردار متوطن

Shah 'Alam
 receives let-
 ters from
 Muhammad
 Quli Khan,
 Governor of
 Allahabad,
 inviting him
 to come to
 that city.

On the 11th
 of December,
 1758, Shah
 'Alam grants
 an interview
 to Faizullah
 Khan, Fauj-
 dar of Bare-
 ly, Saadat
 Yar Khan
 and others at
 Faridunpur.
 Madār-ud-
 daulah, son
 of Khwajah
 Mūsū Khan,
 becomes one
 of his perma-
 nent attend-
 ants.

رواري از بخت بيداري فيض ياب بکاضر باشي رکاب سعادت بودند -
 چون رايات نور آيات مانند آفتاب هر صباح منازل طی نموده ساخت آن
 مرزوبوم را از انوار خود منور ميساخت - در کم ايام قطع مراحل بسيار
 گشت - و بسرحد پورب التوبه جهانکشا رونق افزا گرديد - سپهدار کثير
 الاقتدار شجاع الدوله بهادر که بنظامت آن حدود نامور و سرفراز از حضور
 لامع النور بود - و از عنايات و تفقدات خسرواني در عهد مبارک بوالا پايگي
 وزارت رسیده - و ازین موهبت عظمی^(۱) جهانباني فخر و دودمان خود گشته -
 بعنايت شقه خاص معه عطای تبرک خاص بصکابت مکلدار خان
 و اصالت خان سر بلند گرديد - مشار اليهما هرگاه عنايت حضور بسردار
 مذکور رسانيدند - مانند گل در پيرهن خود باليد - و سجادات عبوديت
 سمات در خور اين عطيه کبري - سرمايه مباحات دانسته - بجا آورد -
 و افزايش قدر و منزلت بحال خود ديد - و اين دولت عديم المثل يعنی
 قدوم ميممنت لزوم خديو گيهاي را از ياورى بخت و اقبال خود دانست -
 هفتوز شرف ملازمت والا حاصل نکرده بود - که بصکابت خان مشار اليهما
 هفت سر اسپ عراقي نژاد مبرا از عيوب - و موصوف باوصاف مرغوب -
 معه خوانهای پوشاک از نفایس روزگار و از [سکاات] اقمشه آند يار که نظر
 فريب باريک بينان بودند^(۲) - و خوانچه جواهر بيش بها و قبضه شمشير
 عدو کش عقده کشا و دو عدد خنجر الماس گون و مبلغ پنججاه هزار روپيه
 نقد بطريق نذر ارسال حضور فيض گنجور نمود - و نیز خيمه رفيع الشان که
 بر روی زمين دم از همسري خود با آسمان ميزد - معه سيادت و شرافت
 پناه مير بهادر علي که از خانه زادن درگاه آسمانجاء و منظور نظر عاطفت

(۲) بود

(۱) عظمای

Shujau-d-
 daulah sends
 seven Arab
 horses, fifty
 thousand
 rupees in
 cash and one
 tent as a pre-
 sent to Shah
 'Alam.

جناب ظل الله پیشکش بندگان خلیفه زمین و زمان کوده سر افتخار باوج سپهر برین رسانید - و تاریخ هشتم ماه جمادی الاول (۱) خود بزمین بوس آستان سدره نشان فیض اندوز گشته سر بلندی جاودانی حاصل نمود - و یکمزل نالکی خورشید تاب زرباف مغرق که نظر نظارگیان از لمعان آن خیرگی میکرد - برای سواری خاص گذرانید - از پیشگاه حضور لامع الغور بعطای دستار بسته مع سرپیچ جواهر پوشاک خاص و دیگر لوازم آن خلعت گران قیمت که در خور مراتب آن سپهدار عقیدت نشان بود - عز اختصاص یافت - و نیز همان روز از راه مرحمت و عاطفت خسروانی بعنایت نالکی خاص که بالا ترین مراتب عمده های جلیل الشان است - فرق افتخار باوج فرقدان رسانیده بتقدیم آداب سعادت اندوز گشت -

فی الحال بحسب اراده و عزیمت خدیو کشور ستان بصلاح و مشورت آن دولت خواه آستان فلک نشان توجه رایات ظفر پیرا بصوب الہ آباد - حفظ (۲)

الله تعالی عن الشرور و الفساد - مقرر گشت - چنانچه روز دوم آواز کوس کوچ بلند گردید - و بسماعه فلک و بگوش زمینان (۳) رسید - و حضرت بدولت و سعادت متوجه بسمت الہ آباد شدند - بعد قطع مسافت منازل از یمن قدوم میمنت لزوم آن مرزوبوم رشک ارم گردید - محمد قلیخان بهادر برادر بنی عم شجاع الدوله بهادر بصوبه داری صوبه مذکور قیام داشت - بسعادت بساط ارفع اعلی رسیده سرمایه مفاخرت بر حسب خواهش و تمنای خود اندوخت - و یکصد و یک مهر نذر پیش آورد - و همراهیانش بدولت مجرا باریاب گردیده فرداً فرداً بگذرانیدن نذر پیشکش کامیاب سعادت دارین شدند - چنانچه هشتاد و شش مهر بابت نذر آنها بتعداد

On the 29th of December, 1759, Shujau-d-daulah waits on Shah 'Alam who presents him with a robe of honour and a nālki. Shah 'Alam in return presents Shujau-d-daulah with his own nālki.

Shah 'Alam starts for Allahabad.

رسید - و خان معزنی الیه چهارده تقویم پوشاک گران قیمت - و یک خوانچه
 جواهر - و دو قبضه شمشیر آبدار - و دو پیش قبض عدو گذار جوهر دار نیز
 پیشکش خدیو کامگار نمود - و از قسم دواب یک زنجیر فیل کوه تمثال
 و اسپان تازی نژاد از نظر جهان پرور گذرافیده پایه علو مرتبه بلند ساخت -
 و از راه نوازش خسروانی بمنصب مختاری مهمات دولت و کامگاری
 سرفراز بندگان گردیده محرم سرا در خاقانی گشت - و مقارن اینحال
 به نگهداشت افواج و سپاه از پیشگاه حضور مامور شد - چنانچه حسب الحکم
 در اندک ایام از سعادت طالع نیک فرجام خسرو انام جمعیت سپاه و فراهم
 شدن فرقه جات مثل قولار و گرزداران واحدیان کلمه برسم و قاعده سلطنت
 صورت بست - و ممتاز الدوله بهادر پسر اعزاز خان و نبیره اعتقاد خان
 مرحوم - که پدر بهادر مذکور بخطاب اعتقاد خان سرفراز از حضور پر نور شده
 بود - بخدمت بخشی گری سایر و رساله مردم ریواری ممتاز گردید - الحمد
 لله و المنة که امر عظیم جمعیت سپاه کرسی نشین گشت - و اقبال عدو
 مال خاقانی طلسم تفرقه و پریشانی شکست - و کدورت خاطرها بآب سرور
 و شادمانی فرو نشست - و رنج و محنت بمسرت و فرحت مبدل گشت -
 و اقبال ابدی اتصال به تزیید رو نهاد - و افضال ایزدی در رفاه خلائق
 بر رو کشاد - خدایا چشم بدبین و گوش بدخواه ایندولت ابد قوی کور
 و کرباد - و گلشن امانی و آمال دولت خواهان از سرسبزی نخل سلطنت
 این برگزیده درگاه صمدیت شگفته و شاداب داراد *

* نظم *

شها کشورت سیر^(۱) و معمور باد * گل صوری^(۲) گلشنست سور باد
 ترا کون یزدان چو مالک رقاب * سزاوار چشمت [زر] آفتاب

Mumtāzu-
'd-daulah
appointed
Bakhshi and
commander
of the regi-
ment of the
troops of Ri-
wāri.

پذیرد در آفاق حکمت رواج * ستانی ز شاهان هم عهد باج
 ز حکم تو هر کس که پیچید سر * کند تیغ برگردن او گذر
 نهد بر دلت هر که سر بر زمین * شود صاحب تاج و تیغ و نگین
 کند نور ذاتش ترا رهبری * ستانی خراج از مه و مشتری
 ز شاهان بود نور عدالت زیاد * بگیوی جهانرا به نیروی داد

القصة بعد ازینکه وفور سپاه و اسباب حشم و جاه و ملتزم بودن
 امویان (۱) و بهادران نبرد آزما در رکاب فیض ایاب بآئین شایسته از فضل
 مسبب الاسباب بعرضه ظهور پیوست - رای بیضا ضیای جذاب خسرو زمان
 و زمین چنان اقتضا فرمود - که همت والا نهمت باکذاف عظیم آباد باید
 گماشت - و عذاب عزیمت بآنحدود معطوف باید ساخت - چنانچه سمند
 فلک پیمای عزیمت در وسعت آباد آن نواح گام زن گردید - و از شعشعه

Shah 'Alam
marches to
Patna.

الویه خورشید طلوعه ساحت آنحدود تابان و روشن گشت - شانزدهم
 جمادی الاول (۲) سده پنجم عالمگیری منمقام مصطفی آباد برای زیارت مزار
 بزرگوار قدوة السالکین - زبدة الواصلین - پیر اشرف متوجه شده مراسم زیارت
 بجا آوردند - و استمداد بانصرام امور پیش نهاد خاطر کرامت مآثر
 از ارواح طیبه ایشان استدعا فرمودند - و مساکین و فقرا سکنه آن بقعه را
 از خیرات و بذل بسیار تر زبان بدعاهای مقرون الاجابت نمودند - و برادر (۳)

On the 16th
of January,
1759, he
starts from
Mustafabad
to visit the
tomb of
Pir Ashraf
and presents
a nazar of 19
gold mohurs
to Pir 'Atā
the brother
of the buried
saint.

پیر عطا را که سجاده نشین درگاه مذکور بود - نوزده مهر عطا کردند -
 هفدهم (۴) ماه مذکور مقام [مابکور] از لوی ظفر پیرا مغور و پر نور گردید -
 و هندو سکه برادر راجه پرتی سکه بسجده بارگاه جاه و جلال ناصیه اقبال
 افروخته غبار راه را صندل وار قشقه جبین ساخت - و مرزا حسین خان

On the follow-
ing day Shah
'Alam reach-
es Mānik-
pūr.

(۲) جمادی الاولى

(۴) هفدهم

(۱) امرا

(۳) برادرش

و غلام رضا و راجه رتن سنگه بوساطت مدار الدوله بهادر بملازمت والا هریک

On the 22nd of January Shah 'Alam meets Yahya Khān.

عز و شرف یافت - بیست^(۱) و دویم ماه صدر میسر یحیی خان پسر زکریا خان

بهادر دلیر جنگ - که پدرش در عهد پیشین صوبه دار لاهور بود - و برادرش

عبد الباقي خان - بعتبه بوس کامیاب گشته مشمول مرحمت خسروانه

و عواطف شاهانه شدند - و بعنایت خلعت پنج پارچه و نیمه آستین

ملبوس خاص عز اختصاص آن هر دو یافتند - و دران مقام سیر دریا مرغوب

طبع همایون گشت - و برنواره سواری فرموده دوره قلعه آله آباد را از

طرف دریا بملاحظه در آوردند - مرزا حسین و مرزا جعفر مراسم ضیافت

و مهمانداری بمقتضای عقیدت شعاری بقدر مرتبه خویش بجا آورده سر

On the 24th of January, 1759, on reaching Jhānsi, Shah 'Alam visits the tomb of Shah Taqī.

افتخار باوج فلک دوار رسانیدند - بیست و چهارم موضع جهونسی از فر

نزل اشرف خورمی و نصارت پذیرفت - و ازینجا بروضه مقبره اُسوة

الکاملین و الاصفیا قدوة العرفا - حضرت شاه محمد تقی طاب ثراه متوجه

شده آداب زیارت بفاتحه و استدعای اعانت و امداد ازان مزار فیض الانوار

فرمودند - غره جمادی الثانی^(۲) صلاح الدین خان و بیروم خان و آقا ربیع

بوسیله جمیله محمد قلیخان بهادر بزمین بوس آستانه فلک نشانه پیشانی

ارادت نورانی نمودند - و چهارده اشرفی و یک عدد تسبیح دانه های

مرجان که بهتر از لعل بدخشان بود - پیشکش آوردند - و فضل الله خان

نبیره اعتقاد خان مرحوم فرخ شاهي - که به خدمت بخشیکری از حضور

لامع النور نامزد شده بود - چنانچه سابق مذکور گردیده - دریغوا از خدمت

مذکور به نیابت رساله غره ناصیه دولت - نور حدیقه ملک و ملت - بهین

شجره ریاض خلافت و سلطنت - بادشاهزاده مرزا جوان بخت - که درکنف

On the 31st of January, 1759, Salāh-ud-din Khan and Bairam Khān come to pay their respects to Shah 'Alam. Fazlu'llah Khān, grandson of the famous 'Itiqād Khan of Farrukh-siyar's reign, is appointed Nā'ib of the troops of Prince Jawānbakht.

عاطفت جد امجد حضرت جهانبانی - سلطان الاعظم چراغ دودمان صاحب
قرآن - عالمگیر ثانی - که در دار الخلافه شاهجهان آباد پرورش می یافتند -
سرفراز گشت - و بخطاب ممتاز الدوله نامور گردید - بذاریض پنجماه
مذکور شکار کلنگ نشاط افزای طبع آسمان پیوند گشت - ششم ماه مذکور
کاشانه محمد قلیخان بهادر از فر قدوم میمنت لزوم رشک طارم اعلی
گشت - خان معزی الیه قسمیکه میبایست مراسم خدمت گذاری درخور
این موهبت و سرفرازی بجا آورد - و مشمول مکرمات بی اندازه گشت -
روز سیزدهم مقام جگدیس پور از ریانت ظفر اعتصام فیض اندوز گشت -
و درین روز زید خوانین عالیشان - قدو امرا بلند مکان - گوهر بحر شجاعت -
اکثر درج شہامت - رستم دوران - مرزا نجف خان - که بعد مرور ایام -
در عهد سعادت فرجام - بوالا پایہ امیر الامرائی و میو بخشی گری سرفراز -
و بخطاب ذوالفقار الدوله غالب جنگ بهادر ممتاز گشته بقدم بوس والا
کامیاب شد - ^(۱) بستم ماه صدر مرزاپور از فیض قدوم میمنت لزوم رونق
پذیر گشت - بیست و دوم فرمان قضا جریان بمحمد قلیخان بهادر شرف
نفاذ یافت - که پنجاه منزل کشتی برای عبور لشکر منصور مهیا و آماده
سازند - غره رجب المرجب از موضع مرزاپور پرچم ظفر توام بسرای مغل
قریب بلد بنارس - که شهر بیست خوش سواد - و معبد هفود سمست بقیاد
است - سایه گستر گردید - وکیل راجه بلوند سفکه گودھاری لعل نام معہ
عرض داشت راجہ مذکور و یکصد و یک مہر طلا بطور پیشکش آورد -
و بذریعہ محمد قلیخان بهادر باستانه بوس والا شرف اندوز گشت -
ازانجا کہ در بلد مذکور اجناس خوش قماش از نفایس روزگار از قسم

On him is also conferred the title of *Mumtāz-d-daulah*.

On the 15th of February, 1759, Shah 'Alam visits the house of Muhammad Qulī Khān.

On the 12th of February, 1759, Shah 'Alam reaches Jagadipur where he meets Mirza Najaf Khan.

On the 19th of February, 1759, Shah 'Alam reaches Mirzapore, and two days later he gives order to Muhammad Qulī Khān to keep fifty boats ready for crossing the river. On the 1st of March, Shāh 'Alam reaches Mogulserai (near Benares). Gir-dhārī Lal, agent of Raja Balwant Singh of Benares, presents a petition and a *nazar* to the Emperor.

On the 2nd
of March,
Shāh 'Ālam
reaches Sai-
yadrāji.

گلبدن و انواع پارچه زرباف و کمخاب و غیره پیدا میشود - معرفت راجه
رام ناتھ ازان اجناس نفیس ابتیاع بندگان حضور گردید - دویم ماه صدر
مقام سید راجی از لوای ظفر پیوا رشک افزای مهر و ماه گشت - پنجم
حسب العرض محمد قلیخان بهادر راجه پهلوانسنگه و سیندل سنگه جبهه سای
درگاه آسمانجاء گشته - یکصد و سی و هفت مهر بطریق نذر گذرانیدند -
و بخلعت های چهار پارچه و سه پارچه موافق مرتبه پیرایه امتیاز یافتند -
و شیخ رحمت الله و شیخ عطاء الدین و نور الدین خان و تهور خان

On the 7th
of March he
crosses the
Karamnāsā
and reaches
Jahānābad.

بعطای خلعت سه پارچه و سرپیچ موصع معزز شدند - هفتم از دریای کرم
ناسا عبور لشکر منصور شده توجه رایات عالیات بجهان آباد گردید - با اکثر
درویشان اتفاق ملاقات افتاد - و استعانت دعای خیر درخواست رفت -

On the 12th
of March,
1759, he re-
aches Dāūd-
nagar.

دهم از دریای سوهن عبور فرموده - دوازدهم مقام داؤد نگر بهار افروز گردید -
نقی علیخان پسر هدایت علیخان و اسد علیخان چهارده مهر از نظر انور

Sahar Khan
is appointed
Diwān of
Prince Ja-
wānbakht
and receives
a *khilat* of
five pieces.

گذرانیدند - و مخلص خان برادر منیر الدوله بهادر باستیلام سده سنیه عز
و احترام یافته بعطای نیمه آستین ملبوس ممتاز شد - سحر خان بخدمت
دیوانی گل گلشن مملکت و اجلال - دوحه دین و دولت و اقبال - شاهزاده
جوان بخت کامرانی دوجہانی یافت - و بخلعت پنجم پارچه مباهی

گردید - محمد شاکر یکصرو یکصد و یک مهر معه عرضداشت راجه رام
نراین صوبه دار عظیم آباد و واجب العروض بذریعه محمد قلیخان بهادر
از نظر کرامت مظهر گذرانیده سرمایہ سعادت از عنایت تبرک اندوخت -
چهاردهم ماه مذکور واجب العروض راجه مذکور بر وفق معروضاتش -
میر اسحق بدستخط خاص مرین کنانیده حواله محمد شاکر مذکور
نمود - شانزدهم بموجب عرض بهادر علیخان میر سامان گویند پندت -

و هژدهم^(۱) بذریعه مدار الدوله بهادر سر بلند خان و بعرض رضا قلیخان
 بهادر راجه شکتابرای دو حلقه کمان و چند مهر گذرانیدند - و هر یک
 بعطای خلعت ممتاز گردید - نوزدهم مقام پهلواری از خیام ظفر اعتصام
 همسر گردون برفعت و احتشام گشت - بادشاه قلمی بخدمت داروغگی
 دار الضرب لشکر فرق اعتبار و عزت بلند ساخت - درین منزل شکار فراوان
 از غزال و طاووس مرصع بال و سبزه زار همیشه بهار بشمار بود - خاطر اقدس
 بمقامات چند دران سرزمین نزهت آگین میل فرمود - و نیز بندوبست
 عظیم آباد که از امور معظمه بود - پیش نهاد رای اصابت پیدا گشت -
 و اکثر بصید افگنی چرند و پرند مانند آهو و مرغابی و سرخاب به تفرج
 و نشاط طبع همایون می پرداختند - راجه رام نراین بعد استحکام عهد
 و موافق بذریعه محمد قلیخان بهادر که الحال بخطاب اعتماد الدوله بهادر
 نامور شده بطواف کعبه ملایک مطاف احرام عقیدت بست - و یکم هزار
 و یک مهر و صد خوان اقمشه از سقرات سلطانی و مخمل کاشانی و غیره
 سفیدینه نفیسه و دوزنجیر فیل کوه توان و چهار راس اسب عراقی نژاد
 برق جولان بر سبیل ارمان پیشکش باریافتگان درگاه دارا دربان آورد - و از
 عطا کده جهانیان فریدون فر بعطای خلعت شش پارچه و سرپیچ مرصع
 و جیغه مکمل تارک افتخار بگردون عظمت و وقار بلند ساخت - و منظور
 انظار مرحمت که از حوصله اش بالا تر بود گشت - و راجه رام ناتھ که
 در شکار افگنی حاضر باش و از عهد بدقوق برداری خاصه در رکاب خورشید
 انتساب می بود - بخطاب مرزا راجه معزز و مکرم گردید - بست و یکم^(۲)
 که تحویل آفتاب عالمتاب در برج حمل شد - و روز نوروز بر جهان و جهانیان

On the 19th
of March he
reaches Phul-
wari.

Rājā Rām-
nārāyan
comes to
meet him,
gives him a
nazar and
receives a
khilat of six
pieces

Rājā Rām-
nāth receives
the title of
Mirzārājā.

نور افروز گردید - از بخشش وجود خسرو دریا دل صلاهی عام بانعام بر خاص
و عام زدند - و از اکسیر جود و همت بادشاه گردون مقام مس امید
هریک طلای احمر شد - موافق مراتب بخلعت و جواهر امریان^(۱)
دولت و نوئیان خلافت کامیاب و سرفراز گشتند *

Battle between Rājā Rāmṇārāyan and Shah 'Alam and seige of Patna by the latter. Muhammad Quli Khan, on learning from his deputy Najaf Khan of the seizure of the Fort of Allahabad by Shujāu-ḍ-daulah, starts from Patna for Allahabad.

داستان مصاف راجه رام نراین و شهر بند شدن او
از ضرب دست بهادران لشکر شکن - و برگشتن
محمد قلیخان بهادر در عین یورش
بسبب رسیدن نواب شجاع الدوله
بهادر - و گرفتن قلعه آله آباد از دست
تصرف مرزا نجف خان بهادر -
که نایب محمد قلیخان بود

چون سابقه تائیدات ایزد متعال شامل حال عظمت و اجلال بادشاه
برگزیده حمیده خصال به تزیید اقبال عدو مال بود - هر تبه رای بد سگال
که راه خلاف پیماید - عاقبت پامال مذلت و ناکامی آنچنان گردد - که
بجای خاک تیره از بخت بد خود نشیند - و آثار ادبار سرمایه نکال او
شده از بیخ و بنش روزگار بر اندازد - چنانچه وقایع صورت احوالش
روشن دلانرا که آئینه دار معنی اند - یادگار و عبرت افزای اولی الابصار
میگرداند - تبیین این شگرف مقال و تفصیل این اجمال آنکه - راجه

رام نراین چون از هرزه دوی بادیۀ غوایت و بغی بر آمده بطریق قویم
 بندگی و جادۀ مستقیم عبودیت گرائیده بود - و این کار سترگ دست
 بسته از حسن بندگی و دولت خواهی عمدۀ نوئیان اخلاص کیش - و زبده
 فدویان عقیدت اندیش - فدوی بی ریب و رنگ - اعتماد الدوله بهادر صفدر جفگ -
 با حسن وجوه صورت بست - بعضی از حاسدان ناتوان بین و کوته اندیشان
 باطل گزین را وقوع اینمعدنی ناگوار بر طبع خباثت فطرت [آنها] گشت -
 و از خام طمع اغوی و اضلال او را افزایش پیش آمد خود - که هر آئینه
 مقدمۀ ادبار آنها بود - اندیشیده - راجه مسطور را بانواع خوشامد و رغلائیده
 در پیچۀ خذلان و غرقۀ حرمان بروی (۱) احوال آن نکوهیده مآل کشودند -
 و به شجاع الدوله بهادر نوشتجات متضمن پیش آمد آن فدویت نهاد
 در حضور و منظور شدن بانظار عاطفت جهانبانی و تزیید مراتب تقرب
 و کامرانی راسخ الاعتقاد مذکور نوشتند - و در حقیقت ترغیب قتل نموده
 تمهید خون ناحق او بستند - علی الخصوص خطاب اعتماد الدوله که
 خاصه بوزرا است - شاهد اقوال باطلۀ خود و نموده تخم کین در دل او
 کاشتند - و وسیلۀ فتنه انگیزی و واسطۀ شرر ریزی آتش حسد در کانون
 باطنش گشتند - از آنجا که شجاع الدوله بهادر را تمنای این منصب والا
 و آرزوی این مرتبۀ علیا زیاده از حد بود - و بودن شخصی را که بجبلت
 شجاعت و فتوت و بجوهر ذاتی ارادت و فدویت بادای حق نمک
 و خانه زادی بوده در حضور مصدر خدمات پسندیده و مورد عنایات گزیده
 شود - برداش میزد - بقاء علییه کمر عداوت بانهدام بنیان آن بیگناه
 عبودیت نشان بست - شرح این وقایع جگر سوز خامۀ حقایق نگار بعد

تحریر ماجرای قلعهٔ عظیم آباد در معرض اظهار خواهد آورد - آذون کمیت
 خامه را از احوال راجهٔ مغرور از دانش دور در میدان ارقام گرم عذرا میسازد -
 هرگاه موسمی الیه بسعادت ملازمت فایز گشت - و بعد حصول این دولت
 کبری فارغ البال شد - کارپردازان مهمات سلطنت علیا و متصدیان خالصهٔ
 شریفه برای انفصال معامله طلب کاغذ نمودند - و بعد ملاحظهٔ آن دبیران
 عطار مدش زر واجب الادا مبلغ کروڑ روپیه و چند لک بران افزوده بر
 ذمه اش برآوردند - واقعه طلبان کوته اندیش حق ولی نعمت خویش برطاق
 بالا گذاشته از حيله و فسون راجه مذکور را از حضور پرنور رخصت دهانیده
 آمادهٔ جنگ در آن قلعه ساخته - عرصهٔ روزگار بروی (۱) احوال بد مآل او
 تنگ نمودند - آن تیره رای شقاوت انجام بخیالات خام و اندیشه های
 نا تمام گام زدن در وادی ناکامی آغاز نهاد - و پناه بخصن متین برده سوشار
 بادهٔ نخوت و غرور گشته - جبین نور آگین سجادات عبودیت و انکسار را
 بخاک مذلت و ادبار غبار آلود ساخت - و راه عصیان و نافرمانی
 و جادهٔ بغی و طغیان پیمودن گرفت - ازینمعنی آن راندهٔ درگاه آلهی
 بعتاب بادشاهی معاتب شده در پاداش این عمل نکوهیدهٔ خود در غضب
 سلطانی و قهر قهرمانی گرفتار گردید - و از پیشگاه خلافت و جهانبانی
 حکم محکم قضا شیم شرف نفاذ یافت - که مجاهدان و دلیران خون
 آشام مصمصام انتقام از نیام بر آورده بمیدان دلیری و دلاوری پای ثبات
 محکم گذارند - و دست جوانمردی و جرات برکشوده رخس شهامت
 را بعومهٔ نبود و پیکار جولان دهند - بهادران اسلام موافق حکم جهان مطاع
 در رزمگاه برای قتال و جدال آماده و مستعد شده داد شجاعت میدادند *

* نظم *

زجا آئینه پیکان خونخوار * عیان شد چار موج بحر زخار
 زره پوشان همه دریا طلاطم (۱) * زدهشت فتنه کرده دست و پا گم
 بلا چون در کمانخانه در آمد * چو مرغ جان خدنگ از جا برآمد
 به بحر خون ز ضرب گرز گردان * کشف سان در شکم سر کرده پنهان
 برون تیغ از نیام آمد بجلادی * تو گوئی پوست را افکنده افعی
 تن آنکس که مجروح سنان بود * سر انگشت تأسف در دهان بود
 ز بس در جوش آمد جزو ناری * زره شد آبشار و گشت جاری
 فروغ تیغ اندر زخم منکر * مه فو بود در برج دو پیکر
 توپخانه بوق نشانه سرگرم آتش افروزی و عدو سوزی گشت - و تیر خارا
 شکاف صاف تا سوار از حلقه زره و جوشن در گذشت - نهنگ تفنگ
 در دریای جنگ تلاطم جوش و خروش آنچنان انداخت - که لنگر هوش
 و حواس کشتی مخالف شکسته بگرداب عدم و ادبار فرو رفته حباب وار
 سر بجیب فنا می نهاد - و تگرگ بار گوله یفدوق عدو شکار بر فرق دشمنان
 نابکار آتش بار گشته خار وجود ناهنجاران را در نار جهنم میفرستاد -
 علی الدوام از نیروی بازوی مبارزان اسلام آنکروه خدلان پرتوه رو بانهرام
 نهاده جنگ بهکسار عظیم آباد - که قلعه ایست (۲) ذات البروج و عروج
 و خروج بر برج باره اش دشوار است - زده بمقاومت دلیران عرصه نبرده
 می پرداختند - و توپ و تفنگ و سایر آلات حرب بدیوار و بروج قلعه
 چیده مقابل لشکر ظفر پیکر آنچنان سر میدادند - که دست استیلای
 دلاوران ستم نهاد کوتاه شد - و پای سعی و تلاش جنگجویان از کار ماند -

هرچند آنقوم غدار قاب حمله پلنگان کوهسار شجاعت در صف آرایی نداشتند - و افتان و خیزان روباه وار بطرف سوراخهای اماکن خودها می شتافتند - لیکن تسخیر آن شهر دلپذیر و قلعه همسر چرخ پیر در معرض تعویق می افتاد - و ناخن تلاشهای مردانه عقده از کار نمی کشاد - سپه سالار سراپا تمکین و وقار اعتماد الدوله بهادر که [در] تدبیر بی نظیرش عقده کشای مالا ینحل و شمشیر بران عدو گیرش حلال مشکل بود - حاضر و غایب در جانفشانی نگار می نمود - بعضی از کوته اندیشان ناتوان بین از راه حسد و کین به برهم زنی امور خان عقیدت نشان میکوشیدند - و بظاهر از راه سالوسی بخون گرمی و چاپلوسی می جوشیدند - آن صاف طینت از خصلت این قوم که مانند آب زیر کاه اند آگاه نبود - به بدنهادی این جو فروشان گندم نما اعتنا نمی نمود - چنانچه در عین یورش که مورچال نصرت اشتمال قریب قلعه کوه تمثال رسید - و قریب بود که باد فتح و فیروزی وزد - کوته اندیشان به نیرنگ سازی پرداخته هر توپ و تفنگ که از مورچهای خود آنطرف سر میدادند - گولی خالی آواز از توپ ها میکردند - و بمدارا از راه شقاوت منشی بطرف ثانی می ساختند - حتی که بمقتضای شور بختی حق نمک ولی نعمت یکتلم فراموش کرده خام طمعان در فکر شکستن نمکدان افتادند - و تخم بد سرشتی در مزرع دل کشته قدم جرأت علانیه در طریق مخالفت نهادند - هرچند خان عالیشان یعنی محمد قلیخان بهادر سپاه نصرت پناه را شبها از کمال حزم و احتیاط بر مورچها برای خبرداری و هشیاری تاکید شدید و قدغن مزید بعمل می آورد - و بهادران جنود نصرت آمود را دلدهی و دلاسا داده به تفقیش احوال هر واحد و متنفس برعایت و پرداخت همت میگماشت - و از کار آگهی و هشیاری دقیقه فرو نمی گذاشت - تا هم در بعضی شبها ضلالت کیشان

طرف ثاني فرصت یافته بعزم دست اندازی جانبازی نموده حمله آور
 میشدند - و از ضرب تیغ بیدریغ بهادران پیل تن و جوانان شیر افکن جماعه
 ازان ضلالت منشان بی باک بخاک هلاک می افتادند - و بقیه السیف
 بحال پریشان افغان و خیزان پناه بحصار می بردند - و از مساهله بعضی
 خیانت پیشگان که حق ولی نعمت خویش بر باد داده آواره دشت
 گمراهی بودند - جان بسلامت برده بار دیگر شورش افزای و هنگامه آرای
 قتال می گشتند - از انجا که محاصره آنحصار سپهر آثار و قلعه کوه کردار
 دشوار تر بود - و باسانی رو نمی نمود - و غرب تویی که بر برج و باره آن
 حصن حصین و قلعه متین میرسید - از کمال محکمی واستواری که آهنین
 توان گفت کار نمیکرد - بنابر ان کار محاصره بامتداد کشید - روزی غازیان
 فیروزمذ - و هزبران اخلاص پیوند - دست جلالت از آستین کین بر آورده
 همه ها یورش و حمله آوردند - و سلک جمعیت اعدای شوم که هجوم
 می آوردند - از هم گسیختند - و پیر دلان بهرام صوات و مجاهدان رکاب دولت
 تیغ خون آشام از نیام کشیده با آن تیره بخقان آنچنان آویختند - که مخدولان
 بد فهاک رو بهزیمت نهادند - و مورچه های بهادران نبرد آزما قریب قلعه
 فلک سا رسیده - قریب بود - که همای فتح و نصرت بدام آید - تا اینکه کار
 بر آنها تنگ شد - و نورالدین خان و اکثری از نا سرداران آنطرف زنهار
 و امان خواستند - و درین گرمی هنگامه از قایمیان راجه بهوانی سنگه مصدر
 کوششهای مردافه شده نثار جان نمودند - و جمعیت بیگ قوم مغل ملازم
 رساله حیات علیخان رخس جلالت ناخته نشان آن نگونساران را از دیوار
 قلعه برداشته سرنگون ساخت - و بانظار عاطفت شاهانه منظور گشت -
 و میر یحیی خان بهادر و خواجه عبد الباقی خان برادر خان مشار الیه
 مصدر ترددات نمایان گشته گل فدویت از شاخسار عقیدت نهادی چید -

و پیش قدمی نموده مورچه را پائین برج قلعه مستحکم ساخت - از تقدیم چنین خدمت مورد الطاف و اعطاف خاقانی گردیدند - بهادر علیخان بهادر جوهر جلالت و شجاعت بر روی کار آورده تلاشهای مردانه نموده نزدیک دیوار قلعه آنچنان رسید - که کار به دست و گریبان کشید - و تزلزل در ارکان ثبات و قرار مخالفان افتاد - همراهیان خان سپه سالار محمد قلیخان بهادر تا بخندق بکومک بهادر علیخان بهادر پرداختند - و تفرقه عظیم در دلهای مردم آن سرکش لئیم انداختند - از تائیدات ایزدی از صدمه صلابت لشکر ظفر پیکر و از هراس مهابت شهنشا فلک فر راجه رام نراین آنقدر مغلوب اضطرار گشت - که عرضی خود مشتمل بر عجز و انکسار و پشیمانی و ندامت ازینحرکت که مآل آن بادبار بود - ارسال داشت - و عفو جرایم و تقصیرات از بارگاه جهانبانی درخواست کرد - و به تزویر میخواست که دفع الوقت نماید - چون ضمیر آئینه تنویر جهان داور جهانگیر انعکاس پذیر صور غیبی - و نقوش الهامات لاریبی است - بمركز خاطر آن کافر نعمت ملهم گشته بزبان قدسی ترجمان بمیر شرف الدین خان که از طرفش معه عرضی باستیلام عتبه خلافت مشرف شده بود - ارشاد گشت - که اگر معروض آن تیره روزگار فروغ راستی دارد - و مقرون بدروغ و مکر و تزویر نیست - همین زمان بر درگاه آسمان جاه دست بسته حاضر شود که عفو جرایم او فرموده خواهد شد * * شعر *

این درگاه ما درگاه نومیدی نیست * صد بار اگر توبه شکستی باز آ
و الا از دست برد بهادران لشکر گیتی ستان آنچنان خواهد شد - که فام
و نشان خود را نخواهد یافت - بالجمله از خوف و هراس برش تیغ
رستم دلان رزم آرما آن گروه ضلالت پرتوه آنقدر بسته آمده بودند - که در
دریای ناپیدا کنار حیرت مستغرق گشته چنگل تدبیر بدامن فکرهای باطل

خود میزدند - و امریکه باعث صلاح و رفاه و برآمد کار توان کرد - دست
 نمیداد - قریب بود که آن باطل ستیزان گم کرده رای گریزان شده و هزیمت
 را غنیمت شمرده بی منت کوشش قلعه را بتصرف اولیای دولت
 گذارند - لکن از کج‌بازی فلک ناساز چه رقم سازد - که طرفه شعبده بازی
 نموده و بوالعجب نیرنگسازی بکار برده که حیرت افزای دیده‌وران عبرت
 گزین است - شرح این مقال و تفصیل این اجمال برین نظم است -
 که چون عمده اراکین دولت شجاع الدوله ابو المنصور خان بهادر بسبب
 اغوای بعضی کوته اندیشان که خاطر نشانش ساخته بودند - به یقین بخاطر
 آورد - که خان سپه سالار در اندک روزگار بنا بر این که کمر فدویت و عقیدت
 شماری بر جان سپاری به تمشیت امور خداوند نعمت محکم بسته - و این
 معنی موجب بلند پایگی و عروج جاه و حشمت او تواند بود -
 و آویزشهای مردانه و داروگیر رستمانه که درینولا باعدای دولت قاهره نموده
 و میفماید - و ازین دولت خواهی و نیکو بندگی مورد الطاف بیکران
 و مشمول اعطاف بی پایان خسرو جهان گشته تفوق از همگان خواهد برد -
 و کوس غرور مکنت و مزید قرب ولی نعمت درین اطراف خواهد زد -
 و ایضاً معنی را موجب اختلال ملک بل زوال دولت خود اندیشیده رگ
 نفسانیت و همچشمی که داشت بحرکت آمد - و قدم جرأت به پرخاش
 جوئی بملاحظه نافرمانی خداوند نعمت پیش نهاد - و از منزل و ماوی
 خود کوچیده بسرعت تمامتر در بلده اله آباد که جای استقامت و مسکن
 ناموس خان سپه سالار محمد قلیخان بهادر بود - یکایک و ناگهان داخل
 گشت - چون قلعه بلده مذکور از قلاع حصینه این ممالک وسیعه هندوستان
 است - و مرزا نجف خان بهادر در آنوقت از جانب آن گوهر محیط
 شجاعت و شهامت به نگهبانی و حراست قلعه مذکور مامور بود - و نیز

بخان سپه سالار قرابت قریبه هم داشت - بنابر پاس ناموس و نام و ننگ
 الوس باوجود عدم اسباب آلات حرب و پیکار و قلت سپاه و کثرت اعد
 همت بمقاومت طرف ثانی بر گماشت - و کمر کارزار بر میان از دل
 و جان چست بست - و مانند شیر ژیان و پیل دمان از وفور موران
 ناندیشیده و کثرت اهل طغیان فترسیده از آلات حرب مانند توپ و تفنگ
 هر قدر و هر چه موجود داشت بر بروج قلعه چید - و مستعد کارزار گردید -
 شجاع لدوله بهادر چون دید - و بمیزان عقل سنجید - که از آتش افروزی یعنی
 هنگامه آرائی بتوپ و تفنگ اندازی بر قلعه عالمی ته و بالا خواهد شد -
 و فتنه عظیمی در شهر و بحال سکنه آن بلده برپا و تاراج و غارت
 عاید آنها خواهد گشت - ازین اراده ناصواب خود را باز داشت - و لابه
 و چالوسی و صامح و مدارا اصلاح احوال پنداشت - و بمرزا نجف خان
 بهادر یکمال تفقد و مهربانی ظاهر ساخت - که این فیازمند درگاه خلیق
 پناه احرام کعبه مقصود و اراده آستانه بوس حضور ساطع النور دارد -
 و میخواهد که بعد حصول این سعادت درین یورش با برادر عزیز از جان
 خان سپه سالار محمد قلیخان بهادر شامل شده رفیق و یکدل باشم - و بموافقت
 یکدیگر خدمت خداوند نعمت بجا آورده امریکه بالفعل رو بکار است
 کوسی نشین سازم - و از بسکه حاسدان در کمین و دشمنان از یسار و یمین
 مفتظر قابوی خود اند - عالی الخصوص وزیر برگشته روزگار که از خاندان ما
 عداوت قلبی دارد - و تخم بد سرشتی در زمین شوره زار دشمنی میکارد -
 مبادا سر شورش بردارد - و دست تطاول دراز گرداند - و ازین خلل که
 بدلها افتد - در عین کشش و کوشش پای ثبات و قرار بماند - بنابر آن عقل
 دور بین چنین تجویز می نماید - که قبایل و ناموس را در دامن امن این
 حصن حصین بگذارم - و خود فارغ البال در حضور باشغال مهمات خداوند

دنیا و دین پردازم - و نقد فدویت بمحک امتحان زنم - یا سر خود را درین
 مهم زیر اقدام حضرت جهانبانی در بازم - و یا همای فتح و ظفر را بدام اقبال
 خداوند گردون احتشام آورده مانند نگین نامی زیر این گنبد زمرد فام
 بر آرم - بلجمله باقسام تزویر و فسون دل نشین مرزا نجف خان بهادر
 قسمی ساخت - که آن صاف طینت از مقالات دولتخواهی حضور و اظهار
 عجز و انکسار که مهمان عزیزام و پاس خاطر میوزنان لازم و رسم و آئین
 اسلاف اهل دین است - و دغدغه و وسوسه را راه بخاطر ندهند - ظاهر را
 با باطن او متفق تصور نموده عزم حرب موقوف ساخت - تا اینکه روزی
 به بهانه سیر و تماشا آن سردار کثیر الاقتدار دران قلعه دلکشا داخل شده
 نعل وازون زده دست استیلا بمال و احمال و اثقال انداخت - و مرزا
 نجف خان بهادر را اسیر پنبجه تزویر بلطایف الحیل گردانیده آدم آسا
 ازان جنت الماوا بیرون ساخت - و از عدم مروت مودم حرم سرای خان
 سپه سالار را با آنکه نسبت قرابت بنی عم و آبروی ناموس همدیگر واحد
 بود - نظر بند کرده دوست را از دشمن نشناخت * * نظم *

فلک در پرده لعبت باز باشد * شب و روزش نظر در کار باشد
 نظر از ثابت و سیار بردار * بیک مژگان زن برهم زند کار
 کشد گر رنج عمری کس پی گنج * بدست غیر آید گنج بی رنج
 بمحضت بگذرد عمر گرایی * برد راحت دگر این تلخ کامی
 مشو غافل که این نرد دیرین * زند نقش دو شش بر تخته چندین
 نبرد از لعبتش کار کسی پیش * حساب عاقبت نگرفت از خویش
 ندارد غیر ازین افلاک کاری * که بر خاطر نهی اندیشه باری
 اگر کس شاد و گر غمناک باشد * چو نرگس سر بر زیر خاک باشد
 بعد ارتکاب این کار در از ادب از راه پیش بینی عرضی خود بصحابت

میر بهادر علی در حضور ساطع الذور ارسال داشته استعغای جرایم در خواست -
هرگاه میر بهادر علی به بساط بوس مقدس فایز گشت - و این سانحه
بمسمع قدس مجامع رسید - میر مذکور را همراه خواص حضور نزد خان
سپه سالار ارسال فرمودند - خان مذکور از مطالعش^(۱) دست و پا گم کرد -
و جان را از قالب باخت - چنانچه بست و دویم^(۲) ماه شعبان میر یحیی
خان بهادر و خواجه عبد الباقي خان احوال کثیر الاختلال خان سپه سردار
را بموقف عرض حضور فیض گنجور رسانیدند - که باستماع این سانحه
حالتی بهم رسیده که قالب را از جان تهی ساخته و تزلزل در قوای
جسمانی بحدی راه یافته - قریب است که شمع حیات افسرده گردد -
شهنشاه دین پناه باستماع این حالت بمقتضای عاطفت خسروانه در حضور
طلب فرمودند - و از راه نوازش و مراحم گستری در آغوش عاطفت
کشیده - بدلاسانی که مافوق از حد شرح و بیان است نواختند -
و بعواطف بی پایان غم زدا و تسلی بخش گودیده سر نیاز سردار مذکور را
بر اوج فلک بر افراختند - با این همه تفقدات خاقانی از حمیت و غیرت
خود بی تاب و بیقرار بود - و اصلا دل غم آلود او دمی مانند بسمل
نمی آسود - و جناب قدسی عآب که هر لحظه بمواعظ دل پسند
می افزودند از اضطراب پاس ناموس همه نقش بر آب دانسته زیاده تر بیقرار
می گردید - چون از حضور مرخص شده بخانه خود رفت بصلاح عقل
خویش تعویذ نمود - که رفتن خود پیش شجاع الدوله بهادر انساب است -
و عزم خود مصمم برین معنی کرد - از آنجا که ذات قدسی صفات این برگزیده
کاینات مظهر اتم الهی است - از مآل کار ملهم گشته از راه تفقد ذاتی

و رافت فطري خود بنفیس نفیس در خیمه آن عقیدت فرجام تشریف
 ارزانی فرموده منزل آن عبودیت گزین را رشک مایه و پیرون ساخته نور
 آگین نمودند - خان سعادت و عقیدت نشان باستقبال شتافته برکاب بوسی
 همایون سر فخر و مباهات باوج آسمان بر افراشت - جناب تقدس اندساب
 دروغر نصایح آویزه گوش آن سعادت پیوند فرموده در سواری خاص
 بخواصي سر بلند ساخته مراجعت بدولت خانه نمودند - و خان معزني اليه
 را بمقام مورچال رخصت ارزانی فرمودند - آن مضطرب الاحوال ارشادات
 نصایح حذاب خاقانی را اصلا و مطلقا در گوش خود نگاه نداشته بسراسیمگی
 تمام از همان مقام کوچیده عازم آله آباد نزد شجاع الدوله بهادر شد - ازین
 حرکت بیوقت سلک جمعیت سپاه نصرت پناه از هم گسیخت و انصرام
 این مهم اهم ازین سبب در تعویق بنظر ظاهر پرستان در آمد - شهنشاه
 فیروني لوا بمقتضای صلاح وقت روز دیگر از کمال رافت و عاطفت دلی
 متوجه احوال عقیدت اشتغال شده از قدوم میمنت لزوم منزل آن عبودیت
 منش را رشک فلک الافلاک از عز و شان فرمودند - مشار اليه صندوقچه
 تصاویر و کرسی فرنگی زرنگار و قلمدان میناکار و آئینه حلبی که از نفایس
 روزگار بود - پیشکش جناب اقدس نموده بمعذرت در ارشادات حضور معروض
 داشت - حضرت بدولت و اقبال چهارم مایه شعبان ملاحظه مورچال فرموده
 داخل سرادق عز و اجال شدند - پنبجم مایه مذکور از بسکه تفرقه عظیم
 در جمعیتی که بهم رسیده بود رو داد - سر انجام این مهم را موقوف
 بر وقت دیگر گذاشته بعمله پیشخانه حکم جهان مطاع برای معارفت
 شرف صدور یافت - درین روز موسی لاس فرنگی بآستان بوس ناصیه سا
 گشت - و بعهاء^(۱) نیمه آستین قامت افتخار بلند ساخت - و میر سیف الله

On the 3rd April, 1759, M Law meets Shah Alam and receives a *khil'at* of *nā-mā-āstin* (an upper robe with half sleeves made of gold and silver tissues). His companions Mir Saifullāh and 'Ibādullah Beg receive *khil'at* of turbans, etc.

و عباد الله بیگ از همراهیان او به تسلیم و مجرای حضور سر افتخار
بارج فلک درار رسانیده بعطای دستار و جامه محمودی چکندوزی مباهی

شدند - هفتم ماه مذکور مقام مهولی مضروب خیام گردون احتشام گشت -
و کریم بیگ که پدرش شاه بیگ درین معرکه پیکار بکار آمده و مصدر تردد
گشته گشته شده بود - معروف بهادر علیخان بهادر کسوت عنایت پوشید
و بمنصب پدر سرفراز گردید - هشتم پرناب رای از بختیاری بعهده پیشکاری
رساله غره ناصیه دولت قره باصره عظمت مرزا جوان بخت بهادر بعطای
بالابند سرفراز گردید - نهم قلعهچقه داود نگر از ترکناز غازیان اسلام مفتوح
گشت - و بدصرف اولیای دولت در آمد - سیزدهم از لب دریای سوهن
الویه ظفر پیر بحرکت آمد - و ظاهر سهندسراون را مطلع خورشید ساخت -
و از انجا لب دریای درگارتی از برپا شدن خیام رفیع مقام از زمین قا آسمان
رسید - هیزدهم (۱) منزل کرم ناسا از نزول اجلال نزهت آگین گشت - و در
همین اثنا مردم رساله میریحیی خان بهادر باهم خصومت نموده متفرق
گشتند - بیست و پنجم (۲) خان سپه سالار محمد قلیخان بهادر از پیشگاه

خلافت و جهانبنایی رخصت یافت - و زیان خود را دفع دانست - خسرو
رحیم دل از راه مرحمت و عاطفت وقت رخصت و وداع از آب رحمت
چشم جهان بین را نمناک فرموده شفقت بر حال آن عقیدت اشتمال
میدول داشتند - و بار دیگر ارشادات متضمن نصایح و موعظت از راه
عاطفت از زبان وحی ترجمان بیان نمودند - و کلمات قدسی آیات که سرمایه
سود و بهبود آن عبودیت سمات بود ظاهر ساختند - که این حرکت ار شما
که بوقوع میرسد آخر کار هیچ نتیجه نیک نیست - و بر چه پلوسی و [بر] اقوال

کاذبه اعتماد نمودن و مضطر باز رفتن بر خون خود کمر بستن است -
 ذانی الحال فندقه عظیم رو خواهد داد - و نقد جان مفت رایگان
 خواهد رفت - از آنجا که تقدیر ایوادی دامن دل آن عقیدت منزل از پنجه
 ناکامی سخت گرفته بود نگذاشت - که این درر نصایح بادشاه عاطفت
 پرور حلقه بگوش او شود - بپای خود در کام فرهنگ گام زد - و در بیشه
 ناکامی قدم فواتر نهاد - بهر حال بعد طی منازل و ره نوردی دشت کربت
 و مصیبت بمقامی که شجاع الدوله بهادر قیام داشت رسید - و بملاقات
 یکدیگر فایز گشتند - از آنجا که بهادر مذکور مرد پخته کار و دانای روزگار بود -
 سلوک ظاهری بسیار فموده و در اندک فرصت اسیر پنجه تزویر ساخته
 در بنده لهنفو رسیده محبوس و مقید ساخت - و محصلان سخت بر او
 تعیین نمود - سلسله این وقایع در همین مقام گذاشته به بیان سوانح دیگر
 سمند تیز گام قلم را گرم جولان میسازد - که بعد برخاسته رفتن محمد
 قلیخان بهادر که مدار مهمام و سر رشته امور حضور لامع الغور بتدبیرات آن
 خیر سگال و دولت خواه بیمثال مربوط بود - خلل عظیم و فتور جسم در نظم
 سلک سپاه نصرت پناه راه یافت - اکثری از ظاهر بیغان که اختار ارادت
 و عقیدت اینان^(۱) از فروغ رسوخ بندگی روشنی نداشت - از رکاب دولت
 جدائی ورزیدند و راه ناسعداتی پیمودند - و عذر الفت اوطان و محبت
 متعلقان پیش آوردند - و بسا دولت خواهان ارادت منش که وجود آنها از
 آب و گل عبودیت آستانه دولت سرشته بودند - این پست و بلند حرکات
 فلک بی مدار را اصلاً بخاطر راه فداده زمین گیر عتبه سپهر مرتبه شدند -
 و چنگل بدامن دولت که در حقیقت عروة الوثقی بوصول سعادات دنیا

On the 29th April, 1759, Colonel Clive sends Khwajah Khairullah Khan and four others to Shah Alam with a nazar of 500 gold mohurs.

و عقبی است زده مانند کوه از جا نجهیدند - غرهٔ ماه مبارک صیام خواجه خیر الله خان فرستادهٔ کونیل صاحب انگریز معه چهار کس بطواف کعبهٔ دین مشرف گشته پانصد مهر از طرف صاحب مذکور در حضور پرنور بصیغهٔ نذر گذرانیده بعطای خلعت فاخره قاصت افتخار بلند ساختند - چهاردهم لشکر فیروزی اثر از مقام صدر حرکت نمود - و بعد طی منازل

نوزدهم متصل مرزا پور نور گستر گردید - کالیکان که سردار ذی شان و با حشمت و وقار بود - بحصول سعادت ملازمت کیمیا خاصیت رسیده بعطای جامهٔ ملبوس خاص کسوت مباحثات پوشید - و نیز یک راس

اسپ عراقی نژاد صبارتار از اصطبل بمشار الیه مرحمت گردید - غرهٔ شوال المکرم که روز عید سعید بود - عمدهٔ های آستانهٔ دولت نذر و پیشکش در حضور لامع الذور گذرانیدند - و وکلای صاحبان انگریز بموجب عرض فیاض علیخان شرف قدمبوس حاصل نموده مطالب و مقاصد زبانی موکلان خود بذروهٔ عرض رسانیدند - جواب معروضات آنها از زبان الهام ترجمان

ارشاد گردید - چهاردهم ماه مذکور حسام الدین خان و وجیه الدین خان برادر خان مسطور مخاطب بخطاب حسام الدوله بهادر نامور گردیده کامیاب مختاری مهمام ملکی و مالی شده فرق افتخار باوج فلک دوار رسانیدند - و معرفت نوبت خان باریاب مجرا شده بپایهٔ عزت رسید - و گوپال پنذت بعنایت خلعت پنجهٔ پارچهٔ سرمایهٔ افتخار اندوخت - و از مرزا پور دویم (۱)

شهر ذی قعدة لوای فیروزی سایهٔ اجلال در لعل گنج انداخت - و بکوچهایی متواتر حوالی مغو گنج خیام فلک احتشام برپا گشت - بذربنچ بستم (۲) ماه مذکور راجهٔ اجیت سنگه برادر زاده و عموی خود بیابوس اشرف سعادت

چارادانی اندوخت - یک هزار روپیه نقد و چنند درست طلا و زنجیر فیل کوه
 پیکر و دو سر اسپ زرین لجام پیشکش خدام کرام خدیو سپهر احترام نمود -
 بمقصود شش هزار شش هزار سوار کامیاب و سرفراز دولت بندگی گشت -
 و بمرحمت خلعت شش پارچه و قبضه شمشیر زرنگار و اسپ صرصرنگ
 صبارفردار سرمایه عز و وقار اندوخت - و نیز دیگر همراهیانش مشمول
 مکرمت خسرو دریا دل بخلاص موافق مرتبه گوهر مراد بکف آوردند -
 بیست و پنجم^(۱) شهر صدر ریوان مکند پور از شعشعه رایات عالیات مانند
 شاه خاور نور گستر گردید - و بعطای دستار بسته راجه اجیت سنگه فرق
 عزت بر افراخته همسر افسر فلک گشت - و از امواج بحر احسان و نوازش
 جود و بخشش جهان داور خانه زاد پرور مانند گهر آبروی تازه یافت - چون
 حضرت عرش آشیانی جلال الدین اکبر بادشاه دران سرزمین میفو آئین
 که بکمال فضا و خوبی هوا دلکش است پرتو ورود افکنده سیرگاه مقرر
 فرموده بودند - گیتی خداوند نیز تمیناً و تدرکاً تا انقضای موسم برشکال
 نزول اجلال مستحسن و پسندیده رای اصابت پیدا فرمودند - آن معموره
 از بسکه بر سر کوه آباد است - در هر جانب چشمه های خوشگوار که یاد
 از سلسبیل و کوثر میدهند جاری - و سبزه زار و اشجار میوه دار که نا فلک
 بر شاخسار او سر کشیده رشک افرازی موسم بهاری است - نزهت فزای
 طبع همایون گشت - هر طرف سرو قامتدن خرامان - و هر سو غلاب لبان
 گلها بدامان - تا چشم کار کند - چمن چمن گلها و ریاحین رنگارنگ شگفته -
 و نا نگاه پرتو اندازد - صحرای صحرای نهالان آن سرزمین بسان دلربایان نو خطان
 سر بر کشیده - در رسته بازارش گلرویان دسته دسته بر درگاهها نشسته -

On the 16th July, 1759, he meets Rajah Ajit Singh who offers nazar and is rewarded with the post of Shash hazari and appointed to the command of 6,000 cavalry troops. He also receives a robe of six pieces, a sword and a horse from the Emperor. On the 21st July, Shah Alam reaches Riwan Mukundpur and encamps in a park laid out by the Emperor Akbar.

بشوخی و طنازی بکار دلبري و دلبائى مانند طاق ابروی خوبان پیوسته -
و جهان داور چندی بنابر آن که تعب و کوفت قطع مغالط طاري احوال
قدسي از فیرونکسازي فلک حیال و از گردش ماه و سال بود - میل خاطر
مبارک باسایش نمودند - فضل الله خان بخشي و میر یحیی خان بهادر
که از حسن بندگی جوهر فدویت بر روی کار آورده بودند - بعطای گوشواره
معزز گردیدند - غره ذیچجه از خیمه داخل عمارت شده آن قصر دلفشین
را رشک خلد برین فرمودند - دهم ماه مذکور که روز عید الضحی^(۱) بود -
بوای ادای دوگانه عید بعیدگاه رونق بخش گردیده رسم قربانی بعد از
ادای نماز موافق حکم ربانی بجا آوردند - و فقرا و مساکین و ارباب استحقاق
آنجا را مستغنی از جود و همت خود فرمودند - و بنده های درگاه
آسمان جاه موافق مرتبه خود ها پیشکشهای لایقه و ندور بحضور پر نور
گذرانیده آداب تهنیت و مبارکباد بتقدیم رسانیدند - درین ایام چون بر صفا
خاطر الهام مناظر از شواهد و قرائن نقش نمکرامی^(۲) نوبتخان که در
یورش قلعه عظیم آباد آمیزشی باهل بغی داشت - و خفیه آن همدوی
بیدین را بشورش و فساد می انگیزخت - نشست - از یزیمعنی از طرف آن
کوته اندیش انحراف کلی بخاطر اقدس راه یافت - و چون هنوز مهمات
عظیم پیش نهاد بود - باندیشه ایزمعنی که بودن ایزچفین کسان که بظاهر
از اولیای دولت خود را می نمایند - و در باطن بمعاندین پیوند میدارند -
در هر مهم موجب خللهای عظیم است - و شر قلیل برای خیر کثیر جایز
است - بهتر آنست که وجود نابود او را از آب تیغ در گذرانند - و این خار
را از گلشن آستانه دولت بربوند - بست و سیوم^(۳) ماه مذکور فتح علیخان

(۳) بیست و سوم

(۲) حرام نمکی

(۱) عید الاضحی

موافق فرمان قضا جریان مامور بقتل آن کافر نعمت گردید - و بمجور صدور حکم معلی بپاداش اعمال او را رسانید - بعد آن پنج اشرافی براجہ رام ناتھ حکم شد کہ برای تجهیز و تکفین آن سزاوار نفرین بدهد - و مدفون سازند - تا دیگران دیدۀ عبرت برکشایند - و آیندۀ مصدر این چنین حرکت کہ موجب وخامت عاقبت است - هیچکس نگردد - بست و ششم (۱) مائ مسطور قنبر علیخان و غیرہ پسرانش را در حضور طلب فرمودہ خلعت ماتمی مرحمت شد - و شش عدد دویتہ زرباف بوالدہ و ازواج متوفی تفضل گردید - و حسام الدین خان و وجیہ الدین خان و حیات علیخان را کہ از اقربای او بودند - بغایت [دو پنجه ها] عزت و امتیاز یافتند - احمد علیخان برادر غلام علیخان کہ در بادیۀ خودکامی قدم گذاشته بجرم نمکحرامی (۲) تقصیر وار بود - گرفتار حلقہ های زنجیر شدہ بر خر سوار تشہیر در تمام شہر و لشکر کشت و از منصب و خدمت معزول و محبوس شد - و بعد ازان از سر قتل آن درگذشتہ از راہ مکرمت و احسان مخلصی دادہ مطلق العنان فرمودند *

تمہید شہید شدن حضرت عالمگیر ثانی و خانخانان پسر وزیر شہید اعتماد الدولہ تغائی و وزیر عهد آنحضرت از دست او

Martyrdom
of Emperor
Alamgir II
and of Khān
Khānān, the
son of Vizir
'Itimā-du-d-
daula.

اگرچہ تقدیرات لم یزلی از ابتدای عالم کون و فساد بمضمون جف القلم بما هو کاین بر آن رفتہ - کہ مشیت ازلی کہ وقوع آن در گرو وقت است بالضرور بعرضہ ظهور رسد - لیکن از دست کسی کہ بر آید اگر

(۲) حرام نمکی

(۱) بیست و ششم

حسناست تاج سعادت بر سرش نهند - و عند الله ماجور و عند الناس
مشکور میگردد - و اگر مصدر اعمال زشت و قبیحه گشت خلعت شقاوت
بر قامت او دوزند - و وبال و نکال دنیا و عقبی که عاید حال خسران مآلش
شود گرفتار سازند - و در دنیا ابدالآباد بپاداش اعمال محل فراوان فخرین خلائق
گردانند - اعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات اعمالنا - شاهد این مقال
این است که چون بار دوم شاه درانی بنابر ایفکه وزیر سرپا تئویر افواج
دکن را بسمت لاهور فرستاده در قلع و قمع بنیاد خود افتاده - و با قشون
شاهی خلاف مرضی حضرت جهانبانی پرخاش بیجا بارادۀ فاسد که
ملک بخشیده را باز ستاند بمرهتۀها داد - عزم دار الخلافۀ نمود - و بانقمام
ایفکه قوم مذکور بی ادبی و بیباکی از شاهزاده تیمور شاه و سردار جهان خان
بعمل آورده - نیز با نجیب الدوله بهادر میر بخشی بمرضی حضور اقدس
باعانت و امداد جنکونا سردار دکنیان آویزش و کاوش نمود - و آخر الامر آن
سردار با وقار را از دار الخلافۀ بدر کرد - و با اینهمه میخواست که فوج کشی
بر ملک آن فدوی بارگاه والا بشمول توجه حضرت خاقان بطرف نجیب آباد
بعمل آرد - کمر همت بست - و علاوه آن قبل ازین که خانخانان را بتئویر
و دغا سید جمیل الدین خان و مهدی قلیخان که خان مذکور از قوم کشمیری
و فتنۀ روگار بود - و ازین سبب بموافقت طینت بد همدیگر مدار کارش
شده بود فرستاد - و آن بیباکان خیره ناگهان و بی خبر در محلسرا که والدۀ
خانخانان و جدۀ آن شقاوت نشان مستورۀ عصمت و مخدرۀ عفت و طهارت
نواب شعله پوری بیگم بودند - پاس ناموس نکرده بیمکابا و بی تحاشا
اندرون آمدند - و آن بیگناه را کشیده و همراۀ خود آورده بموجب گفتۀ او
در قلعۀ دولت خانۀ بادشاهی محبوس ساختند - و آن ناعاقبت اندیش
دست ظلم و تعدی بمال و عرض رعایا دراز ساخته کافۀ عباد الله را از جور

بی نهایت خود بجان آورد و رنجانید - و دکنیان را که از قدیم غنیم لثیم مشهور و معروف اند برانگیز به خرابی و ویرانی ملک کرده بهر سو میدوانید - و باین دست آویز آن شور انگیز از خزانه عامره بادشاهی مبلعهای خطیر و از کارخانجات اجناس بدست آورده باخوان الشیاطین میداد - و بوفاه آن معاندین صرف میکرد - و فرقجات سپاه بادشاهی را از غایت تکبر و بیداشتی و حق ناسپاسی بالکل برهم کرد - تا اینکه کار بجائی رسید که تمام اساسه^(۱) دولت خانه که خواقین گیتی ستان و بادشاهان گردون توان بسعی و تلاش مردی و مردانگی در مدت ها اندوخته و یادگار خود گذاشته بودند - یکسر بر باد داد - چون تمام کارخانجات را جاروب داد و هیچ درانها نماند - نظر بوم اثر خود بکندن سقف دیوان خاص که از نقره بفا کرده اعلی حضرت شاهجهان بادشاه از ابتدای ترتیب قلعه مبارک بود اندوخت - چنانچه چند تخته ها از آن سقف برکند - و بر تمام آن همت گماشت - و جواهر زواهر پوشاک خاص که بی نظیر و بی عدیل در محل معلی بتحویل عهده داران بود بطلب آن دندان حرص تیز کرد - و پرده نمکرامی^(۲) بر چشم خود انداخت - و پیغام ارسال آن به حضور بمنّت و سماجت فرستاد - چنانچه طوعاً و کرها گرفت - آنچه گرفت و متصرف بدست تعدی شد - و چندین وجوه دیگر که نگارش آن باعث ملال خاطر و گنجایش در دفاتر نمی توان شد - قلم انداز نموده بارقام وقایع حضور ساطع النور می پردازد - که هرگاه آن ناهنجار مصدر این حرکتیهای دور از کار گردید - و بمسامع قدس مجامع حضرت قدر قدرت رسید - روی درهم کشیدند - و محال طلبیها که میکرد قرین اجابت نگشت - آن خود غرض مغرور از دانش دور بعضی مکاتیب و مراسلات که برای شهنشاه

از حضور پر نور بر خلاف مدعا و مقصود آن خود کام زیب ارقام یافته بود
 بران مطلع شد - و آگاهی یافت - همین معنی را دست آویز فتنه انگیزی
 و بد اندیشی نسبت بخافان زمان ساخت - و تخم عداوت در مزرع دل
 سراسر شقاوت خود کاشت - و سر رشته عبودیت از دست داد - و پرده
 کورنمی بر چشم انداخت - و حقوق ولی نعمت نشناخت -
 مهدی قلیخان ضلالت نشان و بالا باشخان شقاوت دودمان را بجهت
 بداندیشی خسرو زمان یعنی حضرت عالمگیر را بدرجه شهادت رسانیدن
 تعیین و مقرر ساخت - و خود مصلحتاً کوچیده آنطرف دریای جمن
 وخت ادبار انداخت - و نیز ضیاء الدوله سعد الدین خان بهادر
 میرسامانرا به بهانه پیش خود طلبیده نگاهداشت - تا بی مانع این امر شنيع
 سر انجام پذیرد - آن هر دو دد خصلت شوم طامعت کمر بر خون شهنشاہ
 بیگناه بستند - و بحضور پر نور باریاب مجرا شده اخبار آمدن درویشان
 را ولایت و احراز ملاقات حضرت ظل الله بآن تقلید مغشان بنابر حصول
 فیض باطنی و استمداد از ایشان بانواع حیلہ سازی جناب آنحضرت را
 ترغیب نمودند - هر چند بر آئینه خاطر آنجناب اظهار آن هر دو روباہ
 صفت که خالی از کدورت سخن سازی این ها نبود - انعکاس پذیر شد -
 و باهمال و گذاشتن بر وقت دیگر ارشاد گردید - لیکن بآئینی معروضداشتند
 که مقرون باجابت گردید - چار و ناچار بتاریخ هفتم ربیع الثانی سوار نموده
 عیان عزیمت آذهریار بطرف [کوله فیروزی] ده مسجدی بجا کرده فیروز شاه
 در آن واقع و آن سرهنگان غدار را در آنجا رسانیده بودند - معطوف
 گردانیدند - آنجناب تشریف فرما شده بآن ها که درویشان قرار داده
 بودند - ملاقات کردند - و بعد ملاقات برای مراجعت بدولت خانه برخاسته
 بودند که بضرع پیش قبض ده در پهلوزند و کارگر اوتاد - طایر روح آن

Circumstances of the association of Alam-gir II: Mehdi Quli Khān and Bālabāsh Khān were appointed by the Vizir to murder the Emperor.

On the 7th Rabi'ul ākhir (28th November 1759) Alam-gir II was induced to go to Golāfirōzi by the Vizir's people, who made out that certain darvishes had lately come there.

همای سدره آشیان پرواز نمود - و آن بیدرحمان جلال سیرت از بغض و عداوت
 نعش پاک و پاکیزه آن شهادت نصیب را از کرسی انعمارت پائین انداختند
 و شقاوت دین و دنیا برای خود اندوختند - اوزبکان دست غارت بر اسبابیکه
 در سواری موجود بود دراز کردند - و انواع بد حرکتی ها بمردمیکه در رکاب
 حاضر بودند بعمل آوردند - منتقم حقیقی بجزای اعمال شذیعۀ آنها در
 عذاب شدید بدار عقبی گرفتار سازاد - و بدرک اسفل جهنم پایدار داراد -
 از وقوع این سانکه عالمی دست تاسف گزید - و صدای واویلا از زمینیان
 بگوش آسمانیان رسید *

An elegy on
 'Alamgir II's
 martyrdom.

درین ماتم که عالمگیر افتاد * بخاک از ضعف صبح پیر افتاد
 بگردن کرد در این سوگواری * افق خون شفق از دیده جاری
 نسیم صبح خاک افشاند بر سر * که میل دخمه دارد مهر انور
 بر آمد از دل زاری چو فریاد * که بر خورشید مکشر رفت بیداد
 طلوع صبح از مهر آتش افروخت * سپید اختران در مجروش سوخت
 خم پرنیل از ماتم جهانست * کبود از غم قبای آسمان است
 کدام اختر بر افسر سخت افتاد * بتخته کار شه از تخت افتاد
 دریغانی را عظم کجا رفت * تهی جامیست دنیا جم کجا رفت
 بظلم افتاد گردون را دگر کار * بکسر عدل کسری شد روادار
 زمانه باز بقیاد بد افکند * بدست چهل کار بخورد افکند
 گریبان توقع زد طرب چاک * ز خون عیش تر شد دامن خاک
 چو شد از مرگ آنشه مهر غمناک * کلاه زر فگود از فوق بر خاک
 بعد این سانکه هوش ربا و واقعه جانفرسا ناگهان صبحی خبر شهادت
 خانخانان مظلوم مرحوم نیز اشتها یافت - چه آن خونبران بی دین
 و ضلالت کیشان بد آئین که اخوان الشیاطین بودند - بعد اتمام این مهم

شمشیر کین بر سر آن مرحوم علم کردند - و بجرم فدویت و عقیدت نهادی
 که بمقتضای خانه زادی در جناب شهنشاه عرش بارگاه داشت - و د
 نفس الامر نزدیک خدای بی همتا و خلائق آن ایزد یکتا از بزرگترین
 ثواب ها بود - ازین محنت کوه دنیا در گذرانیدند - و بعد از خفا کردن
 کارش تمام کردند *

An elegy on
 Khān Khā-
 nān's mar-
 tyrdom.

بر آمد خروش از زمین و زمان * دگر گونه شد گردش آسمان
 غباری شد از خاک قیصر بلند * که چشم مه و مهر گردید بفسد
 سحاب آنقدر آب از دیده ریخت * که دریا بصحرا ز سیلش گریخت
 اجل مفعول گشت از آن خطا * که نگذاشت رای صوابش بجا
 ملالی که کس زان ندارد نفور * اثر کرد در مرغ و ماهی و مور
 فساد از نظر آن فروزان چراغ * که چون لاله خورشید ازان داشت داغ
 بعبرت نظر کن ازین سنگلاخ * شررتنگ چشم است و دستش فراخ
 بود همچوین اعتبار جهان * نگفتد بوهم و قیاس و گمان
 حریفان طالع درین بزمگاه * چراغ سعادت فروز ندگاه
 گهی قیصر ایام از بخت داغ * چو پروانه افتد بپای چراغ

The duration
 of Alamgir
 II's reign was
 five years and
 a few months.
 Accession of
 Muhi-ul-
 Millat, son
 of Muhi'-us
 sunnat, with
 the title of
 Shāh Jahān.

Attack of
 the Vizir on
 Najibabad
 and the brave
 resistance of
 Najibud-
 daulah.

مدت فرمانروائی و حکم رانی حضرت عرش مغرل عالمگیر ثانی نور الله
 مرقده پنج سال و چند ماه بود - القصه وزیر بی تدبیر رمیده بخت بعد
 انصرام این کار از دانش و دین دور بمقتضای رای ناقص خود تهمت تاج
 و تخت و فرمان روائی بقام محی الملة پسر محی السفة که از نمایر
 محمد کام بخش پسر حضرت خلد مکان بود - بست - و به خطاب شاهجهان
 نامزد گردانید - و این قبای سلطنت که بر بالایش نازبیا بود - بمقراض
 طمع قطع و بریده از راه عدا و فساد دوخت - و اسم بادشاهت بقام آن
 محبوس مایوس مقرر ساخت - و خود با فوج و حشم برای معاونت

جنگو معه پیش خیمه شاه نو که شاهي او بلقب گدایان توان گفت -
 بر آورده متوجه اطراف نجیب آباد گشت - دکهنیان بدسگال از پشت
 گرمی آن بد مال بر سر نجیب الدوله یورش کردند - و آن شیر شریزه
 میدان شجاعت بکمال استقلال و استقامت از شورش آنقوم و از کثرت
 آنها مانند کوه از جا نرفت - و به نیروی همت و قوت بازوی شهامت
 قدم استواری و پایداری مستحکم ساخته برای دفع کفر فجرة سینه سپر
 و مقابل گشت - و نبردهای دلیرانه نموده دمار از دشمنان دین بر آورد -
 بالجملة نجیب الدوله بهادر بعد کارزارها که بتائید الهی قدمش پس
 نیفتاد - نظر بر قلت فوج خود و کثرت اعدا مصلحت وقت چنان دانست
 که در سکوئال مورچال قائم کرده بجنگ تپخانه باید جنگید - چنانچه کار
 بمحاصره کشید - و غلبه کفار روز افزون میگردد - الحال سر رشته این مقال
 همین جا گذاشته احوال خجسته مال خدیو مؤید افصال ایزد متعال
 در سلک تقریر میکشد *

آغاز داستان فرخ عنوان جلوس فرمودن Coronation
of Shah Alam
II.

شهنشاه عالم و عالمیان بادشاه دین پرور

حضرت شاه عالم بهادر خلد الله

ملکه و سلطنته

چون پیش از وقوع این سانحه که آن کور نمک به بدگان حضرت
 عرش منزل طاب الله ثراه مصدر بی ادبی شده برای خود وبال دنیا
 و عذاب و عقوبت عقبی اندوخت - و بمقتضای نفس شوم اماره خرمن
 سعادت از برق شقاوت ابدی و ازلی سوخت - بمسامع قدسی رسیده بود

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,
No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,
AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, London, W.,
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, Leipzig, Germany.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	Rs. 1	14
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	...	14	6
Aitareyalocana	...	2	0
Amarakosha, Fasc. I	...	2	0
*Anu Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	...	2	8
Anumana Didhiti Prasārini, Fasc. I, @ /10/	...	0	10
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	3	12
Ātmatattvaviveka, Fasc. I	...	0	10
Aṣṭavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sams. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-9 @ /1/ each	...	18	0
Bālam Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	1	14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	4	6
Bhāṭṭa Dipikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	4	6
Bauddhastotrasaṅgraha	...	2	0
Brhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	2	8
Brhadharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	3	12
Bodhicaryāvatāra of Śāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	3	2
Āri Cantinatha Charita, Fasc. 1-3	...	1	14
Ātadūṣaṇi, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each	...	8	0
*Ātapattha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol. V, Fasc. 1-4 @ /10/ each	...	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	...	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/	...	3	2
Ātasaḥasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-16 @ /10/ each	...	10	0
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	36	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	...	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 9-10 @ /10/	...	1	4
Ālokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	...	8	12
*Śrauta Sūtra of Āṅkhāyana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each	...	10	0
Āri Bhāshyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Dāna Kriyā Kaṇṇudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4	...	3	2
Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol. I, @ /10/ each	...	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each	...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	...	2	0
Ditto Gṛhya Saṅgraha	...	0	10
Haralata	...	1	14
Karmapradīp, Fasc. 1	...	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	...	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each	...	17	8
Kurma Purāṇa, Fasc. 1-9 @ /10/ each	...	5	10
Kiranaṇali, Fasc. I, @ /10/	...	0	10
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	...	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1-10 @ /10/ each	...	19	6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1-2 @ 1/4/ each	...	2	8
Manṭikā Saṅgraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	...	9	0
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	...	6	4
Mugdhahodha Vyākaraṇa, Fasc. 1-2, @ /10/ each	...	1	4
Nirukta, (2nd edition) Vol. I, Fasc. I @ Rs. 1-4	...	1	4

Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc. 1-3 @ 1/- each	Rs. 3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each
Faras Nama, Fasc. 2 ...	31	8
Farnang-i-Rashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each ...	1	0
Fihrist-i-Tusi, or Tūsy's list of Shy'ah Books, Fasc. 1.4 @ 1/- each ...	21	0
Hadiqat-ul-Haqqat, (Text & Eng.) ...	4	0
History of Gujarat ...	3	8
Haft Asmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ 1/2/ each ...	1	0
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each ...	0	1 2
Iqālnamah-i-Jahāngiri, Fasc. 1-3 @ 1/10/ each ...	7	1 5
Iqālnamah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each ...	1	14 1
Isābah, Part I, Fasc. 1-2 @ 2/ each ...	51	0
Ma'āfir-i-Rahīmī, Part I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ 1/ each ...	35	0
Ditto (Eng.) Vol. I, Fasc. 1-2, @ 1/4/ each ...	2	8
Marhamu 'L-Ilali 'L-Mu'Dila, Fasc. 1-2 ...	2	0
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each ...	9	6
Ditto (English), Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 8 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each ...	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ 10/ each ...	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1-2 @ 1/- each ...	2	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 ...	0	10
Nizāmī's Khiradnāmah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ 1/2 each ...	1	8
Persian and Turki Divans of Bayran Khan, Khan Khanan ...	1	0
Qawānīn 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott ...	5	0
Riyāzu-s-Salātīn, Fasc. 1-5 @ 10/ each ...	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/- ...	5	0
Tadhkirat-i-Khushnavisān ...	1	0
Tabaquat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each ...	14	0
Ditto Index ...	1	0
Tarikh-i-Firūz Shāhi of Ziyān-d-din Barni, Fasc. 1-7 @ 10/ each ...	4	6
Tārīkh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ 10/ each ...	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each ...	3	0
The Mabani 'L Lughat : A Grammar of the Turki Language in Persian ...	1	8
Tuzuk-i-Jahāngiri (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- ...	1	0
Wis o Rāmīn, Fasc. 1-5 @ 10/ each ...	3	2
Zafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ 10/ each ...	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/- each ... 20 0
 2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1875 to 1904 @ 8/ per No. (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.
 3. The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
- and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are in stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Members.
- 15, to date. Price varies from number to number. Dis-
- of the Researches of the Society from 1784-1883 3
- Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910 ... 8
- Descriptions of New Indian Lepidoptera, Coloured Plates, 4to, @ 6/- each ... 18
- and II @ 1/8/ ... 3
- of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad. ... 3
- by Major D. C. Phillott. ... 10
- پهرو از مكرمتمش زمرد پوش -

@ 1/- each ... 35
 R. L. Mitra ... 5
 made payable to the "Treasurer"

31-10-11.